

LEGE nr. 278 din 24 octombrie 2013 privind emisiile industriale

Forma sintetică la data 23-iul-2015. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.

▶(la data 31-mai-2014 actul a fost articol din [Doctrina](#))

▶(la data 01-nov-2013 actul a fost promulgata de [Decretul 833/2013](#))

Parlamentul României adopta prezenta lege.

▣**CAPITOLUL I: Dispozitii generale si domeniul de aplicare**

▣**SECTIUNEA 1: Scop si definitii**

▣**Art. 1**

Prezenta lege are ca scop prevenirea si controlul integrat al poluarii rezultate din activitatile industriale, stabilind conditiile pentru prevenirea sau, în cazul în care nu este posibil, pentru reducerea emisiilor în aer, apa si sol, precum si pentru prevenirea generarii deseurilor, astfel încât sa se atinga un nivel ridicat de protectie a mediului, considerat în întregul sau.

▣**Art. 2**

Prezenta lege nu se aplica activitatilor de cercetare si dezvoltare sau testarii de noi produse si procese.

▣**Art. 3**

Pentru aplicarea prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

▣**1.a)** substanta - orice element chimic si compusii acestuia, cu exceptia urmatoarelor:

a1)substante radioactive - orice substanta care contine unul sau mai multi radionuclizi cu un nivel de concentratie sau activitate care nu poate fi neglijata din punctul de vedere al radioprotectiei;

a2)microorganisme modificate genetic, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 17 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [44/2007](#) privind utilizarea în conditii de izolare a microorganismelor modificate genetic, aprobata cu modificari prin Legea nr. [3/2008](#);

a3)organisme modificate genetic, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [43/2007](#) privind introducerea deliberata în mediu a organismelor modificate genetic, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [247/2009](#);

2.b) poluare - introducerea directa sau indirecta, ca rezultat al activitatii umane, de substante, vibratii, caldura sau zgomot în aer, apa ori sol, susceptibile sa aduca prejudicii sanatatii umane sau calitatii mediului, sa determine deteriorarea bunurilor materiale sau sa afecteze ori sa împiedice utilizarea în scop recreativ a mediului si/sau alte utilizari legitime ale acestuia;

3.c) instalatie - o unitate tehnica stationara, în care se desfasoara una sau mai multe activitati prevazute în anexa nr. 1 sau în anexa nr. 7 partea 1, precum si orice alte activitati direct asociate desfasurate pe acelasi amplasament, care au o conexiune tehnica cu activitatile prevazute în anexele respective si care pot genera emisii si poluare;

4.d) emisie - evacuarea directa sau indirecta de substante, vibratii, caldura sau zgomot în aer, apa ori sol, provenite de la surse punctiforme sau difuze ale instalatiei;

5.e) valori-limita de emisie (VLE)- masa, exprimata prin anumiti parametri specifici, concentratia si/sau nivelul unei emisii care nu trebuie depasite în cursul uneia sau mai multor perioade de timp;

6.f) standardul de calitate a mediului - totalitatea cerintelor care trebuie respectate la un moment dat de catre mediu ca un întreg sau de catre o componenta a acestuia, în conditiile stabilite de legislatia Uniunii Europene;

▣**7.g)** autorizatie - actul administrativ emis de autoritatile competente de mediu, care permite unei instalatii, unei instalatii de ardere, unei instalatii de incinerare a deseurilor sau unei instalatii de coincinerare a deseurilor sa functioneze în totalitate sau în parte, în conditii care sa garanteze ca instalatia respecta prevederile prezentei legi, respectiv:

g1)autorizatia integrata de mediu pentru activitatile prevazute în anexa nr. 1;

g2)autorizatia de mediu pentru activitatile prevazute în anexele nr. 6-8;

8.h) reguli general obligatorii - valori-limita de emisie sau alte conditii, cel puțin la nivel de sector, adoptate pentru a fi utilizate în mod direct la stabilirea conditiilor de autorizare;

9.i) modificare substantiala - o modificare a caracteristicilor sau a functionarii ori o extindere a unei instalatii sau a unei instalatii de ardere, a unei instalatii de incinerare a deseurilor sau a unei instalatii de coincinerare a deseurilor, care poate avea efecte negative semnificative asupra sanatatii umane sau asupra mediului;

10.j) cele mai bune tehnici disponibile, denumite în continuare BAT - stadiul de dezvoltare cel mai eficient si avansat înregistrat în dezvoltarea unei activitati si a modurilor de exploatare, care demonstreaza posibilitatea practica a tehnicilor specifice de a constitui referinta pentru stabilirea valorilor-limita de emisie si a altor conditii de autorizare, în scopul prevenirii poluarii, iar, în cazul în care nu este posibil, pentru a reduce, în ansamblu, emisiile si impactul asupra mediului în întregul sau;

j1)tehnicele - se refera la tehnologia utilizata si la modul în care instalatia este proiectata, construita, întreținuta, exploatata, precum si la scoaterea din functiune a acesteia si, dupa caz, remedierea amplasamentului;

j2)tehnici disponibile - acele tehnici care au înregistrat un stadiu de dezvoltare ce permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv, în conditii economice si tehnice viabile, luându-se în considerare costurile si beneficiile, indiferent daca aceste tehnici sunt sau nu realizate ori utilizate la nivel national, cu conditia ca acestea sa fie accesibile operatorului în conditii acceptabile;

j3)cele mai bune tehnici - cele mai eficiente tehnici pentru atingerea în ansamblu a unui nivel ridicat de protectie a mediului în întregul sau;

11.k) document de referinta BAT, denumit în continuare BREF - un document rezultat în urma schimbului de informatii organizat de Comisia Europeana, elaborat pentru anumite activitati, care descrie, în special, tehnicile aplicate, nivelurile actuale ale emisiilor si consumului, tehnicile luate în considerare pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile, precum si concluziile BAT si orice tehnici emergente, acordând o atentie speciala criteriilor prevazute în anexa nr. 3;

12.l) concluzii BAT - un document care contine parti ale unui document de referinta BAT, prin care se stabilesc concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora, informatii pentru evaluarea aplicabilitatii lor, nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociata, nivelurile de consum asociate si, dupa caz, masurile relevante de remediere a amplasamentului;

13.m) niveluri de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, denumite în continuare BATAELs - nivelurile de emisie obtinute în conditii normale de functionare cu ajutorul uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile sau al unei asocieri de astfel de tehnici, astfel cum sunt descrise în concluziile BAT, si exprimate ca o medie pentru o anumita perioada de timp, în conditii de referinta prestabilite;

14.n) tehnica emergenta - o tehnica noua pentru o activitate industriala care, în situatia în care s-ar dezvolta la scara comerciala, ar putea asigura fie un nivel general mai ridicat de protectie a mediului, fie cel puțin acelasi nivel de protectie a mediului si economii de costuri mai mari decât cele asigurate de cele mai bune tehnici disponibile existente;

15.o) operator - orice persoana fizica sau juridica, care exploateaza ori detine controlul total sau partial asupra instalatiei ori a instalatiei de ardere sau a instalatiei de incinerare a deseurilor ori a instalatiei de coincinerare a deseurilor sau, asa cum este prevazut în legislatia nationala, careia i s-a delegat puterea economica decisiva asupra functionarii tehnice a instalatiei;

16.p) public - orice persoana fizica sau juridica, indiferent de forma de constituire a acesteia;

17.q) public interesat - publicul afectat sau posibil a fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind emiterea sau actualizarea unei autorizatii ori a conditiilor unei autorizatii; în acceptiunea acestei definitii, organizatiile neguvernamentale care promoveaza protectia mediului si care îndeplinesc conditiile cerute de legislatia nationala sunt considerate public interesat;

18.r) substante periculoase - substante sau amestecuri în sensul prevederilor art. 3 din Regulamentul (CE) nr. [1.272/2008](#) al Parlamentului European si al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea si ambalarea substantelor si a amestecurilor, de modificare si de abrogare a Directivelor [67/548/CEE](#) si [1999/45/CE](#), precum si de modificare a Regulamentului (CE) nr. [1.907/2006](#);

19.s) raport privind situatia de referinta - informatii privind starea de contaminare a solului si a apelor subterane cu substante periculoase relevante;

- 20.s)** apa subterana - astfel cum este definita la pct. 8 din anexa nr. 1 la Legea apelor nr. [107/1996](#), cu modificarile si completarile ulterioare;
- 21.t)** sol - stratul superior al scoartei terestre, situat între roca de baza si suprafata; solul este compus din particule minerale, materie organica, apa, aer si organisme vii;
- 22.t)** inspectie de mediu - totalitatea actiunilor, inclusiv vizite la fata locului, monitorizarea emisiilor si verificarea rapoartelor interne si a documentelor de monitorizare, verificarea automonitorizarilor, controlul tehnicilor utilizate si al conformarii instalatiei din punctul de vedere al gestionarii aspectelor de mediu, întreprinse de autoritatile competente sau în numele acestora, cu scopul de a verifica si promova conformarea instalatiilor cu conditiile de autorizare si, acolo unde este cazul, de a monitoriza impactul acestor instalatii asupra mediului;
- 23.u)** combustibil - orice material combustibil solid, lichid sau gazos;
- 24.v)** instalatie de ardere - orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidati pentru a se folosi energia termica astfel generata;
- 25.w)** cos - o structura care contine unul sau mai multe canale ce asigura evacuarea gazelor reziduale în atmosfera;
- 26.x)** ore de functionare - timpul, exprimat în ore, în care o instalatie de ardere, în totalitatea sa sau partial, functioneaza si evacueaza emisii în aer, cu exceptia perioadelor de pornire si de oprire, asa cum sunt prevazute în Decizia [2012/249/UE](#) de punere în aplicare a Comisiei din 7 mai 2012 privind stabilirea perioadelor de pornire si de oprire în sensul Directivei [2010/75/UE](#) a Parlamentului European si a Consiliului privind emisiile industriale;
- 27.y)** rata de desulfurare - raportul dintre cantitatea de sulf care nu este emisa în aer de catre o instalatie de ardere într-o anumita perioada de timp si cantitatea de sulf continuta în combustibilul solid utilizat în instalatia de ardere, în aceeasi perioada de timp;
- 28.z)** combustibil solid indigen - un combustibil solid natural utilizat într-o instalatie de ardere special proiectata pentru combustibilul respectiv si care este extras pe plan local;
- 29.aa)** combustibil determinant - combustibilul utilizat în cadrul unei instalatii de ardere cu combustibil multiplu, care utilizeaza pentru consum propriu reziduurile de distilare si de conversie de la rafinarea titeiului brut, independent sau împreuna cu alti combustibili, si care are cea mai mare valoare-limita de emisie asa cum este prevazut în anexa nr. 5 partea 1, sau, în cazul mai multor combustibili cu aceeasi valoare-limita de emisie, combustibilul cu puterea termica cea mai mare;
- 30.bb)** biomasa - oricare dintre urmatoarele:
- bb1) produsele de natura vegetala provenite din agricultura sau activitati forestiere, care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperarii continutului lor energetic;
- bb2) urmatoarele deseuri:
- bb2.1) deseuri vegetale din agricultura si activitati forestiere;
- bb2.2) deseuri vegetale din industria alimentara, în situatia în care se valorifica energia termica generata;
- bb2.3) deseuri vegetale fibroase provenite din procesul de productie a celulozei primare si a hârtiei din celuloza, în cazul în care sunt coincinerate la locul de productie si energia termica generata este valorificata;
- bb2.4) deseuri de pluta;
- bb2.5) deseuri lemnoase, cu exceptia celor care pot contine compusi organici halogenati sau metale grele, ca rezultat al tratarii cu conservanti a lemnului sau al acoperirii, si care includ, în special, deseurile lemnoase provenind din constructii si demolari;
- 31.cc)** instalatie de ardere cu combustibil multiplu - orice instalatie de ardere în care pot fi arse simultan sau alternativ doua sau mai multe tipuri de combustibil;
- 32.dd)** turbina cu gaz - orice mecanism rotativ care transforma energia termica în lucru mecanic, constând, în principal, dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încalzi fluidul de lucru si o turbina;
- 33.ee)** motor cu gaz - un motor cu ardere interna, care functioneaza conform ciclului Otto si utilizeaza, pentru arderea combustibilului, aprinderea cu scânteie sau, în cazul motoarelor cu combustibil dual, aprinderea prin compresie;
- 34.ff)** motor diesel - un motor cu ardere interna, care functioneaza conform ciclului Diesel si care, pentru arderea combustibilului, utilizeaza aprinderea prin compresie;
- 35.gg)** sistem izolat mic - orice retea cu un consum mai mic de 3.000 GWh energie electrica în anul 1996, în care mai putin de 5% din consumul anual se obtine prin interconectarea cu alte retele;
- 36.hh)** dese - orice deseu, astfel cum este definit la pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea nr. [211/2011](#) privind regimul deșeurilor;

37.ii) deseu periculos - orice deseu periculos, astfel cum este definit la pct. 11 din anexa nr. 1 la Legea nr. [211/2011](#);

38.îi) deseuri municipale în amestec - deseurile menajere, precum și deseuri provenind din activități comerciale, industriale și administrative care, prin natură și compoziția lor, sunt similare deseurilor menajere, cu excepția fracțiunilor prevăzute la poziția 20.01 din anexa la Decizia [2000/532/CE](#) din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei [94/3/CE](#) de stabilire a unei liste de deseuri în temeiul articolului 1 litera a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deseurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deseuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva [91/689/CEE](#) a Consiliului privind deseurile periculoase, care sunt colectate separat la sursă și cu excepția altor deseuri prevăzute la poziția 20.02 din anexa respectivă;

39.jj) instalație de incinerare a deseurilor - orice echipament sau unitate tehnică staționară sau mobilă destinată tratării termice a deseurilor, cu sau fără recuperarea căldurii generate, prin incinerare prin oxidare, precum și prin orice alt procedeu de tratare termică, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele rezultate în urma tratării să fie incinerate ulterior;

40.kk) instalație de co-incinerare a deseurilor - orice unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei scop principal este generarea de energie sau producerea de produse materiale și care utilizează deseuri drept combustibil uzual sau suplimentar ori în care deseurile sunt tratate termic în vederea eliminării lor prin incinerare prin oxidare, precum și prin alte procedee de tratare termică, cum ar fi piroliza și gazeificarea sau procesul cu plasmă, în măsura în care substanțele care rezultă în urma tratării sunt incinerate ulterior;

41.ll) capacitate nominală - suma capacităților de incinerare ale cuptoarelor care compun o instalație de incinerare a deseurilor sau o instalație de co-incinerare a deseurilor, așa cum este specificată de constructor și confirmată de operator, luându-se în considerare puterea calorică a deseurilor, exprimată sub forma cantității de deseuri incinerate într-o oră;

42.mm) dioxine și furani - toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați, enumerați în anexa nr. 6 partea a 2-a;

43.nn) compus organic - orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre următoarele elemente: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, siliciu sau azot, cu excepția oxizilor de carbon, a carbonatilor și a bicarbonatilor anorganici;

44.oo) compus organic volatil - orice compus organic, precum și fracțiunea de creozot, care la temperatura de 293,15 K are o presiune de vapori de cel puțin 0,01 kPa sau care are o volatilitate corespunzătoare în condiții particulare de utilizare;

45.pp) solvent organic - orice compus organic volatil folosit pentru una dintre următoarele utilizări:

pp1) separat sau în combinație cu alți agenți și fără a suferi modificări chimice, pentru a dizolva materii prime, produse sau deseuri;

pp2) ca agent de curățare, pentru a dizolva impurități;

pp3) ca dizolvant;

pp4) ca mediu de dispersie;

pp5) drept corector de viscozitate;

pp6) drept corector de tensiune superficială;

pp7) ca plastifiant;

pp8) drept conservant;

46.qq) material de acoperire - astfel cum este definit la art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. [735/2006](#) privind limitarea emisiilor de compusi organici volatili datorate utilizării solventilor organici în anumite vopsele, lacuri și în produsele de finisare a suprafețelor vehiculelor, cu modificările și completările ulterioare;

47.rr) pasări de curte - astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Directiva [90/539/CEE](#) a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sanătate animale care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de pasări de curte și de ouă pentru incubare, cu modificările ulterioare.

SECȚIUNEA 2: Obligații și responsabilități

Art. 4

(1) Este interzisă operarea fără autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu a oricărei instalații sau instalații de ardere, instalații de incinerare a deseurilor sau instalații de co-incinerare.

(2) Autorizația integrată de mediu/Autorizația de mediu se emite pentru una sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor exploatate de către același operator pe același amplasament.

(3) În situația în care o autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu vizează două sau mai multe instalații, aceasta prevede condiții care să asigure ca fiecare instalație îndeplinește cerințele prezentei legi.

Art. 5

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu emite o autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu numai în situația în care instalația îndeplinește cerințele prezentei legi, fără a aduce atingere altor cerințe ale legislației naționale sau a Uniunii Europene.

(2) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu asigură măsurile necesare pentru ca procedurile și condițiile de emitere a autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu să fie pe deplin coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități sau, în situația în care se acordă mai mult de o autorizație, pentru a se garanta o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

(3) În cazul unei instalații noi sau al unei modificări substanțiale a acesteia, când se aplică prevederile art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. [445/2009](#) privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu se analizează și se utilizează toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul art. 7, art. 11 alin. (1), (2) și (4), art. 12 alin. (1), (2) și (4), art. 13 alin. (1), art. 15-17 și art. 21 din respectiva hotărâre a Guvernului, precum și informațiile obținute potrivit prevederilor art. 7 alin. (23) din Legea nr. [50/1991](#) privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu include, după caz, cerințe pentru anumite categorii de instalații, de instalații de ardere, de instalații de incinerare a deșeurilor sau de instalații de coincinerare a deșeurilor, în cadrul unor reguli general obligatorii, fără a aduce atingere obligatiei de a detine o autorizație.

(2) În cazul adoptării unor reguli general obligatorii, autorizația integrată de mediu trebuie să includă o trimitere la acestea.

Art. 7

În cazul oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ, fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [68/2007](#) privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. [19/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, operatorul are următoarele obligații:

a) să informeze imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului și autoritatea competentă pentru inspecție și control la nivel local;

b) să ia imediat măsurile pentru limitarea consecințelor asupra mediului și prevenirea altor incidente sau accidente posibile;

c) să ia orice măsuri suplimentare, considerate adecvate și impuse de autoritățile competente prevăzute la lit. a), pe care acestea le consideră necesare, în vederea limitării consecințelor asupra mediului și a prevenirii altor incidente sau accidente posibile.

Art. 8

(1) Operatorul are obligația să respecte condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(2) În cazul încălcării oricăreia dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, operatorul are următoarele obligații:

a) informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu;

b) ia imediat măsurile necesare pentru a restabili conformitatea, în cel mai scurt timp posibil, potrivit condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu impune operatorului să ia orice măsuri suplimentare pe care acestea le consideră necesare în vederea restabilirii conformității.

(4) Operatorul are obligația să întrerupă operarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor, a instalației de coincinerare a deșeurilor sau a unor părți relevante ale acestora, în cazul în care încălcarea condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau risca

sa aiba un efect advers semnificativ imediat asupra mediului, pâna la restabilirea conformarii, prin aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b) si alin. (3).

☐**Art. 9**

(1)Autorizatia integrata de mediu/autorizatia de mediu stabileste valori-limita de emisie pentru emisiile directe de gaze cu efect de sera rezultate din activitatile aflate sub incidenta prevederilor Hotarârii Guvernului nr. [780/2006](#) privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de sera, cu modificarile si completarile ulterioare, numai în cazul în care este necesara evitarea producerii unei poluari semnificative la nivel local.

(2)Pentru activitatile prevazute la alin. (1), autorizatiile integrate de mediu/autorizatiile de mediu nu includ cerinte referitoare la utilizarea eficienta a energiei pentru unitati de ardere sau orice alte unitati care emit dioxid de carbon pe amplasament.

(3)În situatia în care este necesar, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu/autorizatiei de mediu revizuieste autorizatia integrata de mediu/autorizatia de mediu, potrivit prevederilor alin. (2).

(4)Pentru instalatiile excluse temporar din schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de sera nu se aplica prevederile alin. (1)-(3).

☐**CAPITOLUL II: Dispozitii aplicabile activitatilor prevazute în anexa nr. 1**

☐**Art. 10**

Prezentul capitol se aplica activitatilor prevazute în anexa nr. 1 si care ating, dupa caz, pragurile de capacitate stabilite în anexa respectiva.

☐**SECTIUNEA 1: Obligatiile de baza ale operatorului**

☐**Art. 11**

Operatorul ia masurile necesare astfel încât exploatarea instalatiei sa se realizeze cu respectarea urmatoarelor prevederi generale:

a)sunt luate toate masurile necesare pentru prevenirea poluarii;

b)se aplica cele mai bune tehnici disponibile;

c)nu se genereaza nicio poluare semnificativa;

d)se previne generarea deseurilor, potrivit prevederilor Legii nr. [211/2011](#), ale Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. [195/2005](#) privind protectia mediului, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [265/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare, ale Hotarârii Guvernului nr. [1.470/2004](#) privind aprobarea Strategiei nationale de gestionare a deseurilor si a Planului national de gestionare a deseurilor, ale Hotarârii Guvernului nr. [235/2007](#) privind gestionarea uleiurilor uzate, ale Hotarârii Guvernului nr. [1.061/2008](#) privind transportul deseurilor periculoase si nepericuloase pe teritoriul României, ale Ordinului ministrului mediului si gospodarii apelor si al ministrului integrarii europene nr. [1.364/1.499/2006](#) de aprobare a planurilor regionale de gestionare a deseurilor, cu modificarile ulterioare;

e)în situatia în care se genereaza deseuri, în ordinea prioritatii si potrivit prevederilor Legii nr. [211/2011](#), ale Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. [195/2005](#), aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [265/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare, ale Hotarârii Guvernului nr. [1.470/2004](#), ale Hotarârii Guvernului nr. [235/2007](#), ale Hotarârii Guvernului nr. [1.061/2008](#), ale Ordinului ministrului mediului si gospodarii apelor si al ministrului integrarii europene nr. [1.364/1.499/2006](#), cu modificarile ulterioare, acestea sunt pregatite pentru reutilizare, reciclare, valorificare sau, daca nu este posibil tehnic si economic, sunt eliminate, cu evitarea sau reducerea oricarui impact asupra mediului;

f)se utilizeaza eficient energia;

g)sunt luate masurile necesare pentru prevenirea accidentelor si limitarea consecintelor acestora;

h)sunt luate masurile necesare pentru ca, în cazul încetarii definitive a activitatii, sa se evite orice risc de poluare si sa se readuca amplasamentul la o stare satisfacatoare, potrivit prevederilor art. 22.

☐**SECTIUNEA 2: Documentatia pentru solicitarea autorizatiei integrate de mediu**

☐**Art. 12**

☐**(1)**Documentatia pentru solicitarea autorizatiei integrate de mediu contine urmatoarele:

a)descrierea instalatiei si a activitatilor desfasurate;

b)prezentarea materiilor prime si auxiliare, a altor substante, a tipului de energie utilizata sau generata de instalatie;

- c) descrierea surselor de emisie din instalatie;
- d) descrierea caracteristicilor amplasamentului instalatiei;
- e) raportul privind situatia de referinta, potrivit prevederilor art. 22 alin. (2), daca este cazul;
- f) indicarea naturii si a cantitatilor de emisii care pot fi evacuate din instalatie în fiecare factor de mediu, precum si identificarea efectelor semnificative ale acestor emisii asupra mediului;
- g) descrierea tehnologiei propuse si a altor tehnici pentru prevenirea sau, în situatia în care prevenirea nu este posibila, reducerea emisiilor din instalatie;
- h) masuri pentru prevenirea generarii deseurilor, pregatirea pentru reutilizare, reciclarea si valorificarea deseurilor generate ca urmare a functionarii instalatiei;
- i) descrierea masurilor planificate pentru respectarea principiilor generale care reglementeaza obligatiile de baza ale operatorului, potrivit prevederilor art. 11;
- j) descrierea masurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;
- k) descrierea pe scurt a principalelor alternative la tehnologia, tehnicile si masurile propuse, prezentate de solicitant.

(2) Documentatia pentru solicitarea emiterii autorizatiei integrate de mediu trebuie sa cuprinda si rezumatul netehnic al detaliilor prevazute la alin. (1).

(3) Documentatia pentru solicitarea emiterii autorizatiei integrate de mediu contine, dupa caz, informatiile furnizate potrivit cerintelor prevazute de Hotarârea Guvernului nr. [445/2009](#), cu modificarile si completarile ulterioare, si/sau un raport de securitate elaborat conform Hotarârii Guvernului nr. [804/2007](#) privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substante periculoase, cu modificarile ulterioare, precum si orice alte informatii furnizate ca raspuns la alte cerinte legale si care corespund uneia dintre prevederile alin. (1).

Art. 13

Pâna la adoptarea prin decizii ale Comisiei Europene a concluziilor BAT, se aplica concluziile din documentele de referinta privind cele mai bune tehnici disponibile existente, adoptate înainte de 6 ianuarie 2011, drept concluzii BAT, cu exceptia situatiilor prevazute la art. 15 alin. (3) si (4).

SECTIUNEA 3: Conditiiile pentru emiterea autorizatiei integrate de mediu

Art. 14

(1) Autorizatia integrata de mediu contine toate masurile necesare pentru asigurarea respectarii prevederilor art. 11 si 18. Aceste masuri includ cel putin urmatoarele:

a) valorile-limita de emisie, în special pentru substantele poluante prevazute în anexa nr. 2, precum si pentru alte substante poluante care pot fi emise din instalatia în cauza în cantitati semnificative, luându-se în considerare natura lor, precum si potentialul de transfer al poluarii dintr-un mediu în altul;

b) cerintele adecvate pentru protectia solului si a apelor subterane, precum si masurile privind monitorizarea si managementul deseurilor generate de instalatie;

c) cerinte adecvate de monitorizare a emisiilor, cu specificarea urmatoarelor aspecte:

1.c1) metodologia de masurare, frecventa si procedura de evaluare;

2.c2) rezultatele monitorizarii emisiilor sunt disponibile pentru aceeasi perioada de timp si pentru aceleasi conditii de referinta ca si cele corespunzatoare nivelurilor de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile, în cazul în care se aplica prevederile art. 15 alin. (3) lit. b);

d) obligatia de a furniza autoritatii competente cu regularitate si cel putin o data pe an:

1.d1) informatii pe baza rezultatelor monitorizarii emisiilor prevazute la lit. c) si alte date necesare care permit autoritatii competente sa verifice conformitatea cu conditiile prevazute în autorizatia integrata de mediu;

2.d2) în cazul aplicarii prevederilor art. 15 alin. (3) lit. b), un sumar al rezultatelor monitorizarii emisiilor, care sa permita comparatia cu nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;

e) cerinte adecvate pentru mentinerea si supravegherea periodica a masurilor luate pentru prevenirea emisiilor în sol si în apele subterane potrivit prevederilor lit. b) si cerinte adecvate de monitorizare periodica a solului si a apelor subterane cu privire la substantele periculoase relevante care se pot gasi pe amplasament, tinând seama de posibilitatea de contaminare a solului si a apelor subterane de pe amplasamentul instalatiei;

f) masuri referitoare la alte conditii de functionare decât cele normale, în scopul prevenirii riscurilor de poluare a mediului, în urmatoarele situatii:

1.f1) operatiuni de pornire si oprire;

2.f2) pierderi din instalatii;

3.f3) functionare necorespunzatoare;

- 4.f4) întrerupere temporară a funcționării;
- 5.f5) încetare definitivă a funcționării;
- g) condiții privind reducerea poluării la mare distanță sau transfrontalieră;
- h) condiții privind evaluarea conformării cu valorile-limită de emisie sau o trimitere la cerințele aplicabile specificate în alt document în legătură cu instalația autorizată.
- (2) Dacă este cazul, în sensul alin. (1) lit. a), valorile-limită de emisie pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri ori cu măsuri tehnice echivalente care să asigure un nivel echivalent de protecție a mediului.
- (3) Concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile stau la baza stabilirii condițiilor din autorizația integrată de mediu.
- (4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, după caz, condiții de autorizare mai stricte decât cele rezultate din utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt descrise în concluziile BAT, fără a aduce atingere prevederilor art. 18.
- ☐(5) În cazul în care autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește condițiile de autorizare pe baza uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile care nu este descrisă în niciuna dintre concluziile BAT relevante, aceasta se asigură că sunt respectate următoarele:
- a) tehnica respectivă este stabilită cu respectarea criteriilor prevăzute în anexa nr. 3;
- b) se respectă cerințele prevăzute la art. 15.
- (6) În cazul în care concluziile BAT prevăzute la alin. (5) nu includ nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu impune măsuri pentru ca tehnica prevăzută la alin. (5) lit. a) să asigure un nivel de protecție a mediului echivalent cu cel asigurat de cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT.
- (7) În cazul în care o activitate sau un tip de proces de producție desfășurat în interiorul unei instalații nu este prevăzut de niciuna dintre concluziile BAT sau în situația în care aceste concluzii nu iau în considerare toate efectele potențiale ale activității sau ale procesului asupra mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, după consultarea prealabilă cu operatorul, stabilește condițiile de autorizare pe baza celor mai bune tehnici disponibile identificate pentru activitățile sau procesele în cauză, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 3.
- (8) Pentru instalațiile prevăzute la pct. 6.6 din anexa nr. 1, prevederile alin. (1)-(7) se aplică cu condiția asigurării bunăstării animalelor.

☐ **SECȚIUNEA 4: Valori-limită de emisie, parametri și măsuri tehnice echivalente**

☐ **Art. 15**

- (1) Valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante se stabilesc în punctul în care emisia părăsește instalația, neluându-se în considerare nicio diluare care intervine înainte de acest punct, iar în ceea ce privește evacuările indirecte în apă se ia în considerare, după caz, efectul unei stații de epurare a apelor uzate, cu condiția asigurării unui nivel echivalent de protecție a mediului în întregul său, astfel încât să nu se determine niveluri mai ridicate de poluare a mediului.
- (2) Stabilirea valorilor-limită de emisie, a parametrilor și a măsurilor tehnice echivalente prevăzute la art. 14 alin. (1) și (2) se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a aduce atingere prevederilor art. 18 și fără a impune folosirea unei tehnici sau tehnologii specifice.
- ☐(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește valori-limită de emisie care asigură că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT, prin una dintre următoarele alternative:
- a) stabilirea unor valori-limită de emisie care nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile; aceste valori-limită de emisie se exprimă pentru aceleași perioade sau pentru perioade mai scurte de timp, precum și în aceleași condiții de referință ca și nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;
- b) stabilirea unor valori-limită de emisie diferite de cele prevăzute la lit. a) în ceea ce privește valorile, perioadele de timp și condițiile de referință.
- (4) În cazul în care se aplică prevederile alin. (3) lit. b), autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu evaluează rezultatele monitorizării emisiilor cel puțin o dată pe an, pentru a se asigura că emisiile

evacuate în condiții normale de funcționare nu au depășit nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4) și fără a aduce atingere prevederilor art. 18, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, în cazuri specifice, valori-limită de emisie mai puțin stricte.

(6) Excepția prevăzută la alin. (5) se aplică numai în situațiile în care se demonstrează că respectarea valorilor-limită de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT presupune costuri disproporționat de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu în situația dată, luând în considerare următoarele:

a) amplasarea geografică ori condițiile locale de mediu ale instalației; sau

b) caracteristicile tehnice ale instalației în cauză.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu prezintă într-o anexă a acestei autorizații motivele aplicării alin. (6), incluzând rezultatul evaluării și justificarea condițiilor impuse.

(8) Valorile-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (6) nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexele la prezenta lege, în mod corespunzător, astfel autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu se asigură că nu se produce nicio poluare semnificativă și se atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în întregul său.

(9) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reevaluează aplicarea prevederilor alin. (5), (6) și (8) ori de câte ori reexaminează condițiile din autorizația integrată de mediu, potrivit prevederilor art. 21.

(10) După caz, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu acordă derogări temporare de la cerințele prevăzute la alin. (2)-(4) și de la art. 11 lit. a) și b) pentru testarea și utilizarea unor tehnici emergente, pentru o perioadă totală de cel mult 9 luni cu condiția că, la expirarea perioadei prevăzute, tehnica respectivă să fie întreruptă sau emisiile generate de activitatea în cauză să respecte cel puțin nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

SECTIUNEA 5: Cerinte de monitorizare

Art. 16

(1) Cerințele de monitorizare din autorizația integrată de mediu, prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c), se bazează, după caz, pe concluziile privind monitorizarea descrise în concluziile BAT.

(2) Frecvența monitorizării periodice prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. e) se stabilește de către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, în autorizația integrată de mediu, pentru fiecare instalație sau prin reguli general obligatorii.

(3) Autorizația integrată de mediu prevede că, cel puțin o dată la 5 ani, să se realizeze o monitorizare pentru apele subterane și, cel puțin o dată la 10 ani, pentru sol, cu excepția cazului în care aceasta monitorizare se bazează pe o evaluare sistematică a riscului de contaminare.

SECTIUNEA 6: Reguli general obligatorii pe categorii de activitati prevazute în anexa nr. 1, standarde de calitate a mediului, evolutia celor mai bune tehnici disponibile

Art. 17

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește, după caz, reguli general obligatorii pe categorii de activități, asigurând o abordare integrată și un nivel ridicat de protecție a mediului, echivalent celui care poate fi atins prin stabilirea, în autorizația integrată de mediu, a unor condiții individuale corespunzătoare fiecărei instalații.

(2) În scopul asigurării conformării cu prevederile art. 14 și 15, regulile general obligatorii pe categorii de activități se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a recomanda utilizarea unei tehnici sau a unei tehnologii specifice.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului actualizează regulile general obligatorii pe categorii de activități, luând în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile și pentru a asigura conformitatea cu prevederile art. 21.

(4) Prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului se stabilesc reguli general obligatorii pe categorii de activități, care se elaborează cu respectarea prevederilor alin. (1)-(3).

(5) Regulile general obligatorii se adoptă pentru categoriile de activități relevante, în termen de un an de la data publicării deciziilor BAT în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 18

În situația în care un standard de calitate a mediului prevede condiții mai stricte decât cele care pot fi atinse prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu impune, în autorizația integrată de mediu, măsuri suplimentare, fără a afecta alte măsuri care se aplică pentru conformarea cu standardele de calitate a mediului.

Art. 19

Autoritățile competente pentru protecția mediului cu responsabilități în domeniul prevăzut de prezenta lege, astfel cum sunt prevăzute la art. 70, au obligația să urmărească și să se informeze cu privire la evoluția celor mai bune tehnici disponibile și la publicarea oricărui concluzii noi sau actualizate privind cele mai bune tehnici disponibile și să pună la dispoziția publicului interesat informații cu privire la acestea.

SECȚIUNEA 7: Modificări aduse instalațiilor de către operatori

Art. 20

(1) Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile, funcționarea sau extinderea instalației, care pot avea consecințe asupra mediului, precum și în ceea ce privește datele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. f).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu actualizează, după caz, autorizația integrată de mediu sau condițiile prevăzute în aceasta.

(3) Nicio modificare substanțială planificată a unei instalații nu se poate realiza fără obținerea prealabilă a actelor de reglementare corespunzătoare etapelor de dezvoltare a unor astfel de modificări.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), documentația de solicitare a autorizației integrate de mediu și autorizația integrată de mediu emisă se referă la acele părți ale instalației și acele aspecte prevăzute la art. 12 care pot fi afectate de modificare.

(5) Orice modificare a caracteristicilor sau a funcționării ori o extindere a unei instalații este considerată substanțială în situația în care o astfel de modificare sau extindere conduce la atingerea pragurilor de capacitate prevăzute în anexa nr. 1.

SECȚIUNEA 8: Reexaminarea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

Art. 21

(1) În scopul conformării cu prevederile prezentei legi, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează, periodic, toate condițiile din autorizația integrată de mediu, potrivit prevederilor alin. (2)-(7) și, acolo unde este necesar, le actualizează.

(2) La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare, în special rezultatele monitorizării emisiilor și alte date care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT aplicabile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(3) La reexaminarea condițiilor de autorizare, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu utilizează toate informațiile obținute în urma monitorizării sau a inspecțiilor instalației.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu ia măsurile necesare pentru ca, în termen de 4 ani de la publicarea deciziilor privind concluziile BAT aplicabile activității principale a unei instalații, să asigure ca:

a) toate condițiile din autorizația integrată de mediu pentru instalația respectivă sunt reexaminare și, dacă este necesar, actualizate, în vederea asigurării conformării cu prevederile prezentei legi, în special cu prevederile art. 15 alin. (3) și (4), după caz;

b) instalația este conformă cu noile condiții de autorizare.

(5) În procesul de reexaminare a autorizației integrate de mediu se iau în considerare toate concluziile BAT, noi sau actualizate, aplicabile instalației, publicate după data acordării autorizației integrate de mediu sau după data ultimei reexaminări a acesteia.

(6) În cazul în care pentru o instalație nu sunt elaborate concluziile BAT, condițiile de autorizare sunt reexaminare și, dacă este necesar, actualizate, acolo unde evoluția celor mai bune tehnici disponibile permite reducerea considerabilă a emisiilor.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează și, în cazul în care este necesar, actualizează condițiile de autorizare, cel puțin în următoarele situații:

- a) poluarea produsa de instalatie este semnificativa, astfel încât se impune revizuirea valorilor-limita de emisie existente în autorizatia integrata de mediu sau includerea de noi valori-limita de emisie pentru alti poluanti;
- b) din motive de siguranta în functionare, este necesara utilizarea altor tehnici;
- c) este necesara respectarea unui standard nou sau revizuit de calitate a mediului, potrivit prevederilor art. 18;
- d) prevederile unor noi reglementari legale o impun.

(8) Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu reexamineaza si, daca este cazul, actualizeaza conditiile de autorizare în oricare alte situatii considerate, în mod obiectiv si justificat, necesare, fara a aduce atingere prevederilor legale în vigoare.

SECTIUNEA 9: Închiderea amplasamentului

Art. 22

(1) Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu stabileste în autorizatia integrata de mediu conditiile pentru a asigura respectarea prevederilor alin. (6) si (8) la încetarea definitiva a activitatii, fara a aduce atingere prevederilor Legii nr. [107/1996](#), cu modificarile si completarile ulterioare, Hotarârii Guvernului nr. [564/2006](#) privind cadrul de realizare a participarii publicului la elaborarea anumitor planuri si programe în legatura cu mediul, Hotarârii Guvernului nr. [53/2009](#) pentru aprobarea Planului national de protectie a apelor subterane împotriva poluarii si deteriorarii, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si a prevederilor legislatiei relevante la nivelul Uniunii Europene din domeniul protectiei solului.

(2) În situatia în care, în desfasurarea activitatii, se utilizeaza, se produc sau se emit substante periculoase relevante si luând în considerare posibilitatea de contaminare a solului si a apelor subterane pe amplasamentul instalatiei, operatorul întocmeste si prezinta autoritatii competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiei integrate de mediu un raport privind situatia de referinta, înainte de punerea în functiune a instalatiei sau înainte de prima actualizare a autorizatiei realizate dupa data intrarii în vigoare a prezentei legi.

(3) Raportul privind situatia de referinta contine informatiile necesare pentru stabilirea starii de contaminare a solului si a apelor subterane, astfel încât sa se poata face o comparatie cuantificata cu starea acestora, la data încetarii definitive a activitatii prevazute la alin. (6).

(4) Raportul privind situatia de referinta contine cel puțin urmatoarele:

a) informatii privind utilizarea actuala a amplasamentului si informatii privind utilizarile anterioare ale amplasamentului, acolo unde acestea sunt disponibile;

b) informatiile existente privind rezultatele determinarilor realizate în ceea ce priveste solul si apele subterane care reflecta starea acestora la data elaborarii raportului privind situatia de referinta, acolo unde sunt disponibile, sau rezultatele unor determinari noi ale solului si apelor subterane, luând în considerare posibilitatea contaminarii solului si a apelor subterane cu acele substante periculoase care urmeaza sa fie utilizate, produse ori emise de instalatia în cauza.

(5) În situatia în care informatiile rezultate în temeiul altor prevederi ale legislatiei nationale sau a Uniunii Europene îndeplinesc cerintele prevazute la alin. (2)-(4), informatiile respective pot fi incluse sau anexate la raportul privind situatia de referinta.

(6) La încetarea definitiva a activitatii, operatorul evalueaza starea de contaminare a solului si a apelor subterane cu substante periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalatie. În cazul în care instalatia a determinat o poluare semnificativa a solului sau a apelor subterane cu substante periculoase relevante, comparativ cu starea prezentata în raportul privind situatia de referinta mentionat la alin. (2), operatorul ia masurile necesare pentru depoluare, astfel încât sa readuca amplasamentul la starea descrisa în raportul privind situatia de referinta. În acest scop se ia în considerare si fezabilitatea tehnica a unor astfel de masuri.

(7) Fara a aduce atingere prevederilor alin. (6), la data încetarii definitive a activitatilor si în cazul în care contaminarea solului si a apelor subterane din cadrul amplasamentului prezinta un risc semnificativ pentru sanatatea umana sau pentru mediu ca urmare a desfasurarii activitatilor autorizate, înainte de prima actualizare a autorizatiei, dupa data intrarii în vigoare a prezentei legi si tinând seama de conditiile amplasamentului instalatiei stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d), operatorul ia masurile necesare în vederea îndepartarii, controlului, limitarii sau reducerii substantelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, tinând seama de utilizarea sa actuala sau de utilizarile viitoare aprobate potrivit prevederilor legislatiei specifice, sa nu mai prezinte un astfel de risc.

(8) În cazul în care operatorul nu se afla, la momentul autorizării, sub incidența prevederilor legale care să îl obligă să întocmească raportul privind situația de referință conform alin. (2)-(5), la data încetării definitive a activităților, acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, cauzat de contaminarea solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților autorizate și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d).

SECTIUNEA 10: Inspectii de mediu

Art. 23

(1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu atribuții de inspecție și control, în colaborare cu specialiști din domeniul sănătății, elaborează un sistem de inspecții de mediu pentru instalațiile în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care să vizeze examinarea tuturor efectelor relevante produse asupra mediului și asupra sănătății umane, care se aproba prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și al conducătorului autorității publice centrale pentru sănătate.

(2) Operatorii instalațiilor care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1 acordă autorităților competente cu atribuții de inspecție și control întreaga asistență necesară pentru a realiza vizite la fața locului, pentru prelevarea de probe și pentru obținerea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta lege.

(3) Toate instalațiile trebuie să facă obiectul unui plan de inspecții de mediu la nivel național, regional sau local; acest plan este revizuit și, acolo unde este cazul, se actualizează periodic.

(4) Fiecare plan de inspecții de mediu include următoarele elemente:

a) o evaluare generală a aspectelor de mediu care trebuie luate în considerare;

b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;

c) un registru al instalațiilor prevăzute în planul de inspecție;

d) procedurile pentru elaborarea programelor pentru inspecții de mediu de rutină, potrivit prevederilor alin. (5);

e) procedurile aplicabile altor inspecții decât cele de rutină, potrivit prevederilor alin. (9);

f) dispoziții privind cooperarea între diverse autorități responsabile de efectuarea inspecțiilor, dacă este cazul.

(5) Pe baza planului de inspecții, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control întocmește sistematic programe pentru inspecții de mediu de rutină, inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de instalații.

(6) Intervalul de timp dintre două vizite la fața locului se stabilește pe baza unei evaluări sistematice a riscurilor pentru mediu asociate instalațiilor în cauză și nu depășește:

a) un an, pentru instalațiile care prezintă riscuri majore;

b) 3 ani, pentru instalațiile care prezintă riscuri minore.

(7) În situația în care, în urma unei inspecții, s-a constatat nerespectarea condițiilor din autorizația integrată de mediu, se efectuează o vizită suplimentară la fața locului, în termen de 6 luni de la data respectivei inspecții.

(8) Evaluarea sistematică a riscurilor pentru mediu se realizează cel puțin pe baza următoarelor criterii:

a) impactul potențial și impactul concret al instalațiilor în cauză asupra sănătății umane și asupra mediului, ținând seama de nivelurile și de tipurile de emisii, de sensibilitatea mediului la nivel local și de riscul de accidente;

b) istoricul conformării cu condițiile din autorizația integrată de mediu;

c) înregistrarea operatorului la sistemul Uniunii Europene de management de mediu și audit, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. [1.221/2009](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. [761/2001](#) și a Deciziilor [2001/681/CE](#) și [2006/193/CE](#) ale Comisiei.

(9) Inspecțiile de mediu care nu sunt de rutină se desfășoară pentru a investiga, în cel mai scurt timp posibil și, dacă este cazul, înainte de acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu, plângeri întemeiate, accidente semnificative, incidente și situații grave de neconformare în ceea ce privește mediul.

(10) După fiecare vizită la fața locului, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control întocmește un raport de inspecție în care sunt prezentate constatările relevante cu privire la conformarea instalației la condițiile din

autorizatia integrata de mediu si concluziile privind orice actiuni ulterioare, acolo unde este necesar.

(11) Raportul de inspectie prevazut la alin. (10) este notificat operatorului în cauza, în termen de doua luni de la data efectuării vizitei la fata locului.

(12) În termen de 4 luni de la efectuarea vizitei la fata locului, autoritatea competenta pune la dispozitia publicului raportul prevazut la alin. (10), potrivit prevederilor Hotarârii Guvernului nr. [878/2005](#) privind accesul publicului la informatia privind mediul, cu modificarile ulterioare.

(13) Fara a aduce atingere art. 8 alin. (2), autoritatea competenta pentru protectia mediului cu responsabilitati de inspectie si control stabileste intervale de timp rezonabile pentru realizarea masurilor prevazute în raportul de inspectie elaborat conform alin. (10), pe care operatorul este obligat sa le respecte.

SECTIUNEA 11: Accesul la informatie si participarea publicului la procedura de autorizare si accesul la justitie

Art. 24

(1) Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu asigura cadrul necesar pentru participarea din timp si în mod efectiv a publicului interesat la urmatoarele proceduri:

a) emiterea autorizatiilor integrate de mediu pentru instalatii noi;

b) emiterea unei autorizatii integrate de mediu pentru orice modificare substantiala;

c) emiterea sau actualizarea unei autorizatii integrate de mediu pentru o instalatie în cazul careia s-a propus aplicarea art. 15 alin. (5)-(9);

d) actualizarea unei autorizatii integrate de mediu sau a conditiilor de autorizare pentru o instalatie, potrivit prevederilor art. 21 alin. (7) lit. a).

(2) Participarea publicului prevazuta la alin. (1) se realizeaza potrivit prevederilor anexei nr. 4, în conditiile legii.

(3) Dupa luarea unei decizii privind emiterea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizatii integrate de mediu, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu pune la dispozitia publicului urmatoarele informatii:

a) continutul deciziei si o copie a autorizatiei integrate de mediu, precum si orice actualizari ulterioare;

b) motivele pe care se întemeiaza decizia;

c) rezultatele consultarilor organizate înainte de luarea deciziei si o explicatie a modului în care acestea au fost luate în considerare în luarea deciziei respective;

d) lista cu titlurile documentelor de referinta privind cele mai bune tehnici disponibile relevante pentru instalatia sau activitatea în cauza;

e) metoda utilizata pentru determinarea conditiilor de autorizare prevazute la art. 14;

f) valorile-limita de emisie, comparativ cu cele prevazute de concluziile BAT si cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile;

g) în situatia în care s-a acordat o derogare potrivit prevederilor art. 15 alin. (5)-(9), motivele specifice ale acordarii acesteia pe baza criteriilor prevazute la art. 15 alin. (6) si conditiile impuse.

(4) Informatiile prevazute la alin. (3) lit. a), b) si g) se pun la dispozitia publicului, inclusiv prin intermediul internetului.

(5) Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu pune la dispozitia publicului urmatoarele:

a) informatii relevante cu privire la masurile luate de catre operator la încetarea definitiva a activitatilor potrivit prevederilor art. 22, inclusiv prin intermediul internetului;

b) rezultatele referitoare la monitorizarea emisiilor, asa cum este prevazut în conditiile din autorizatia integrata de mediu si detinute de autoritatea competenta.

(6) Accesul publicului la informatie, prevazut la alin. (1)-(5), se realizeaza cu respectarea prevederilor legislatiei incidente în vigoare.

Art. 25

(1) Orice persoana care face parte din publicul interesat si care are un interes legitim sau se considera lezata într-un drept al sau se poate adresa instantei de contencios administrativ competente pentru a contesta, din punct de vedere procedural sau substantial, deciziile, actele sau omisiunile care fac obiectul participarii publicului, prevazute de prezenta lege, cu respectarea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. [554/2004](#), cu modificarile si completarile ulterioare, si fara a aduce atingere altor prevederi legale.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud caile de atac prealabile în fata unei autoritati administrative, printr-o procedura gratuita, rapida, echitabila si corecta.

(3)Deciziile autoritatii competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiei integrate de mediu/autorizatiei de mediu cuprind prevederi referitoare la caile de atac administrative si judiciare.

Art. 26

(1)În situatia în care autoritatea publica centrala pentru protectia mediului detine informatii potrivit carora functionarea unei instalatii pentru care a fost depusa solicitarea de acordare a autorizatiei conform art. 4 sau art. 20 alin. (3) si (4) poate determina efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru, aceasta informeaza autoritatea publica centrala pentru protectia mediului din statul posibil a fi afectat cu privire la acest subiect.

(2)În situatia în care informatiile prevazute la alin. (1) sunt solicitate de autoritatea publica centrala pentru protectia mediului a statului posibil a fi afectat, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului transmite, în conditiile legii, orice informatie solicitata, în situatia în care este disponibila.

(3)Informatiile prevazute la alin. (1) sunt furnizate sau puse la dispozitia publicului statului posibil a fi afectat, potrivit prevederilor anexei nr. 4, în acelasi timp în care acestea sunt puse la dispozitia propriului public.

(4)Informatiile prevazute la alin. (1) sunt utilizate în cadrul consultarilor bilaterale dintre autoritatea publica centrala pentru protectia mediului si autoritatile competente din celelalte state membre, pe baza de reciprocitate si în conditii de echivalenta.

(5)În contextul relatiilor bilaterale, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului trebuie sa se asigure ca, în cazurile prevazute la alin. (1) si (2), solicitarile de emitere sau de actualizare a autorizatiei integrate de mediu sunt, de asemenea, disponibile publicului statului membru posibil a fi afectat, pentru o perioada suficienta de timp, astfel încât sa îi permita exercitarea dreptului de a transmite observatii/comentarii înainte de luarea deciziei.

(6)Rezultatele oricaror consultari derulate potrivit prevederilor alin. (1)-(5) sunt luate în considerare de catre autoritatea competenta responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu la luarea unei decizii cu privire la solicitarea de autorizare.

(7)Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului are obligatia de a informa statul membru ori statele membre care au fost consultate potrivit dispozitiilor prevazute la alin. (1)-(5) cu privire la decizia adoptata referitoare la solicitarea emiterii autorizatiei integrate de mediu si îi/le transmite informatiile prevazute la art. 24 alin. (3).

(8)În situatia de stat afectat sau posibil a fi afectat, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului pune la dispozitia propriului public interesat, fara a aduce atingere prevederilor legislatiei incidente în vigoare, informatiile primite în cadrul relatiilor bilaterale.

SECTIUNEA 12: Tehnici emergente

Art. 27

Autoritatile cu responsabilitati în promovarea si implementarea prezentei legi stabilesc, acolo unde este necesar, programe privind dezvoltarea si aplicarea tehnicilor emergente, în special a acelor tehnici emergente identificate în documentele de referinta privind cele mai bune tehnici disponibile.

CAPITOLUL III: Dispozitii speciale pentru instalatiile de ardere

SECTIUNEA 1: Domeniul de aplicare

Art. 28

(1)Prevederile prezentului capitol se aplica instalatiilor de ardere a caror putere termica nominala totala este mai mare sau egala cu 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat, respectiv solid, lichid sau gazos.

(2)Prevederile prezentului capitol nu se aplica urmatoarelor instalatii de ardere:

- a)**instalatii în care produsele de ardere sunt utilizate pentru încălzirea directa, uscarea sau orice alt tratament aplicat obiectelor sau materialelor;
- b)**instalatii postardere proiectate pentru purificarea gazelor reziduale prin ardere si care nu sunt exploatate ca instalatii de ardere independente;
- c)**instalatii de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitica;
- d)**instalatii pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- e)**reactoare folosite în industria chimica;
- f)**cuptoare de preîncalzire a cocsului;
- g)**caupere;
- h)**orice echipament tehnic care se foloseste la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- i)**turbine cu gaz si motoare cu gaz folosite pe platforme maritime;
- j)**instalatii care utilizeaza drept combustibil orice deseuri solide sau lichide, cu exceptia deseurilor mentionate la art. 3 lit. bb) pct. bb2).

SECTIUNEA 2: Reguli de agregare

Art. 29

(1) În cazul în care gazele reziduale de la doua sau mai multe instalatii de ardere sunt evacuate printr-un cos comun, ansamblul format de aceste instalatii se considera o singura instalatie de ardere, iar, pentru calcularea puterii termice nominale totale, capacitatile acestora se însumeaza.

(2) În situatia în care doua sau mai multe instalatii de ardere, care au fost autorizate pentru prima data la 1 iulie 1987 sau dupa aceasta data ori ai caror operatori au depus o solicitare completa de autorizare la data respectiva sau ulterior, sunt amplasate astfel încât, având în vedere factorii de ordin tehnic si economic, gazele reziduale produse de acestea pot fi, în acceptiunea autoritatii competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiei integrate de mediu, evacuate printr-un cos comun, ansamblul format de aceste instalatii se considera o singura instalatie de ardere, iar capacitatile acestora se însumeaza pentru calcularea puterii termice nominale totale.

(3) Pentru calcularea puterii termice nominale totale a unei combinatii de instalatii de ardere mentionate la alin. (1) si (2), instalatiile de ardere individuale cu o putere termica nominala mai mica de 15 MW nu sunt luate în considerare.

SECTIUNEA 3: Valori-limita de emisie

Art. 30

(1) Gazele reziduale de la instalatiile de ardere sunt evacuate în mod controlat, prin intermediul unui cos care contine unul sau mai multe canale.

(2) Înaltimea cosului este calculata luând în considerare conditiile de evacuare a gazelor reziduale, astfel încât sa se protejeze sanatatea umana si mediul.

(3) Autorizatiile integrate de mediu emise pentru instalatiile care au în componenta lor instalatii de ardere autorizate înainte de data intrarii în vigoare a prezentei legi sau ai caror operatori au depus o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca astfel de instalatii sa fie puse în functiune cel târziu la data de 7 ianuarie 2014, includ conditii care sa asigure ca emisiile în aer provenite de la aceste instalatii nu depasesc valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea 1.

(4) Autorizatiile integrate de mediu emise pentru instalatiile care contin instalatii de ardere care au beneficiat de derogarea prevazuta la art. 5 alin. (2) din Hotarârea Guvernului nr. [440/2010](#) privind stabilirea unor masuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanti proveniti de la instalatiile mari de ardere si care se afla în functiune dupa 1 ianuarie 2016 includ conditii care sa asigure ca emisiile în aer provenind de la aceste instalatii nu depasesc valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea a 2-a.

(5) Autorizatiile integrate de mediu emise instalatiilor care contin instalatii de ardere ce nu intra sub incidenta prevederilor alin. (3) prevad conditii prin care sa se asigure ca emisiile în aer provenind de la aceste instalatii nu depasesc valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea a 2-a.

(6) Valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea 1 si a 2-a, precum si ratele minime de desulfurare prevazute în partea a 5-a se aplica emisiilor evacuate prin fiecare cos comun, în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere.

(7) Pentru situatiile în care anexa nr. 5 prevede ca valorile-limita de emisie se aplica pentru parti ale instalatiei de ardere care au un numar limitat de ore de functionare, aceste valori-limita de emisie se stabilesc considerând puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere.

(8) La propunerea autoritatii publice centrale din domeniul economiei si/sau a autoritatii publice centrale pentru administratie publica, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului suspenda, în conditii justificate, pe o durata de maximum 6 luni, obligatia respectarii valorilor-limita de emisie pentru dioxid de sulf, prevazute la alin. (3)-(5), atunci când aceste valori-limita de emisie nu pot fi respectate la instalatiile mari de ardere care folosesc în mod normal combustibil cu continut redus de sulf, în situatia întreruperii aprovizionarii cu un astfel de combustibil ca urmare a unei crize considerabile.

(9) Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului informeaza imediat Comisia Europeana cu privire la o astfel de derogare acordata potrivit prevederilor alin. (8).

(10) La propunerea autoritatii competente pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiilor integrate de mediu, ca urmare a solicitarii justificate a operatorului, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului acorda o derogare de la obligatia respectarii valorilor-limita de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot si pulberi, prevazute la alin. (3)-(5), în situatia în care o instalatie de ardere care foloseste numai combustibil gazos trebuie sa recurga, în mod exceptional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi

neasteptate a aprovizionarii cu gaz si, prin urmare, ar trebui sa fie dotata cu un sistem de purificare a gazelor reziduale.

(11) Perioada pentru care se acorda o astfel de derogare nu depaseste 10 zile, cu exceptia cazului în care exista o necesitate imperioasa de a mentine alimentarea cu energie.

(12) Operatorul informeaza imediat autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu cu privire la fiecare caz specific prevazut la alin. (10).

(13) Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului informeaza imediat Comisia Europeana cu privire la orice derogare acordata potrivit prevederilor alin. (10).

(14) În cazul extinderii unei instalatii de ardere, valorile-limita de emisie, prevazute în anexa nr. 5 partea a 2-a, se aplica partii extinse a instalatiei afectate de modificare si este stabilita în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere.

(15) În cazul în care modificarea unei instalatii de ardere poate avea consecinte asupra mediului si afecteaza o parte a instalatiei cu o putere termica nominala de cel putin 50 MW, valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea a 2-a se aplica acelei parti a instalatiei care a fost modificata, în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere.

☐ **(16)** Valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea 1 si a 2-a nu se aplica urmatoarelor instalatii de ardere:

a) motoare diesel;

b) cazane de recuperare din cadrul instalatiilor de fabricare a celulozei.

☐ **SECTIUNEA 4: Rata de desulfurare**

☐ **Art. 31**

☐ **(1)** La solicitarea justificata a operatorului si la propunerea autoritatii publice centrale din domeniul economiei si/sau a autoritatii publice centrale pentru administratie publica, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului aproba aplicarea ratelor minime de desulfurare prevazute în anexa nr. 5 partea a 5-a, în conformitate cu prevederile partii a 6-a a aceleiasi anexe, astfel:

a) în locul valorilor-limita de emisie pentru dioxidul de sulf, în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibil solid indigen si care, din cauza caracteristicilor acestui combustibil, nu pot respecta acele valori-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3)-(5);

b) în locul valorilor C_{procedeu} pentru dioxid de sulf în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibil solid indigen, care coincid cu deseuri si care nu pot respecta valorile-limita de emisie prevazute la pct. 3.1 sau 3.2 din anexa nr. 6 partea a 4-a, din cauza caracteristicilor acestui combustibil indigen, caz în care valoarea C_{deseuri} prevazuta în anexa nr. 6 partea a 4-a pct. 1 este egala cu 0 mg/Nm^3 .

(2) Pentru aprobarea aplicarii ratei minime de desulfurare prevazute la alin. (1) lit. a) este necesar ca operatorul sa elaboreze un raport tehnic justificativ care sa fie avizat de autoritatea publica centrala din domeniul economiei si/sau de autoritatea publica centrala pentru administratie publica, înainte de a fi înaintat autoritatii publice centrale pentru protectia mediului.

☐ **SECTIUNEA 5: Planul national de tranzitie**

☐ **Art. 32**

(1) Pentru perioada 1 ianuarie 2016-30 iunie 2020, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului elaboreaza si implementeaza un plan national de tranzitie pentru instalatiile care au fost autorizate înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi intrat în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003. Planul national de tranzitie este elaborat potrivit prevederilor prezentului capitol, în baza solicitarii justificate a operatorilor, si este aprobat prin ordin comun al conducatorului autoritatii publice centrale din domeniul economiei, al autoritatii publice centrale pentru administratie publica si al autoritatii publice centrale pentru protectia mediului.

(2) Pentru fiecare instalatie de ardere inclusa în planul national de tranzitie, acesta precizeaza emisiile pentru cel putin unul dintre urmatorii poluanti: oxizi de azot, dioxid de sulf si pulberi.

(3) Pentru turbinele cu gaz, planul national de tranzitie precizeaza numai emisiile de oxizi de azot.

☐ **(4)** Planul national de tranzitie nu include niciuna dintre urmatoarele instalatii de ardere:

a) cele carora li se aplica prevederile art. 33 alin. (1);

b) cele din cadrul rafinariilor care utilizeaza independent sau împreuna cu alti combustibili, pentru consum propriu, gaze cu putere calorica redusa, rezultate din gazeificarea reziduurilor de rafinare sau a reziduurilor de distilare si conversie de la rafinarea titeiului brut;

c)cele carora li se aplica prevederile art. 35;

d)cele carora li s-a acordat o derogare privind functionarea a 20.000 de ore în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2015, conform prevederilor art. 5 alin. (2) din Hotarârea Guvernului nr. [440/2010](#).

(5)Instalatiile de ardere incluse în planul national de tranzitie sunt exceptate de la respectarea valorilor-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3) pentru poluantii care fac obiectul acestui plan sau, dupa caz, a ratelor de desulfurare prevazute la art. 31.

(6)Pe perioada derularii planului national de tranzitie se mentin valorile-limita de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot si pulberi, aplicabile la data de 31 decembrie 2015, prevazute în autorizatiile integrate de mediu emise pentru instalatiile de ardere, stabilite în temeiul reglementarilor incidente în vigoare la data emiterii acestora.

(7)Instalatiile de ardere cu o putere termica nominala totala mai mare de 500 MW care utilizeaza combustibili solizi, carora li s-a acordat prima autorizatie dupa 1 iulie 1987, respecta valorile-limita de emisie pentru oxizi de azot prevazute în anexa nr. 5 partea 1.

☐**(8)**Pentru fiecare poluant, planul national de tranzitie stabileste un plafon reprezentat de totalul maxim anual al emisiilor provenite de la toate instalatiile de ardere incluse în acest plan, luând în considerare, pentru fiecare dintre acestea, urmatoarele:

a)puterea termica nominala totala la data de 31 decembrie 2010;

b)numarul anual efectiv de ore de functionare;

c)consumul anual de combustibil.

(9)Pentru toate instalatiile de ardere incluse în planul national de tranzitie se calculeaza o medie a emisiilor pentru perioada 1 ianuarie 2001-31 decembrie 2010.

(10)Plafonul national pentru anul 2016 este calculat pe baza valorilor-limita de emisie relevante prevazute în anexele nr. 3-7 la Hotarârea Guvernului nr. [440/2010](#) sau, dupa caz, pe baza ratelor de desulfurare prevazute în anexa nr. 3 la hotarârea mentionata.

(11)În cazul turbinelor cu gaz, pentru calculul plafoanelor se utilizeaza valorile-limita de emisie pentru oxizi de azot prevazute în sectiunea B din anexa nr. 6 la Hotarârea Guvernului nr. [440/2010](#).

(12)Plafoanele pentru anii 2019 si 2020 se calculeaza pe baza valorilor-limita de emisie relevante prevazute în anexa nr. 5 partea 1 sau, dupa caz, pe baza ratelor de desulfurare relevante prevazute în anexa nr. 5 partea a 5-a.

(13)Plafoanele pentru anii 2017 si 2018 se stabilesc astfel încât sa se asigure o scadere liniara a acestor plafoane între anii 2016 si 2019.

(14)În situatia în care o instalatie inclusa în planul national de tranzitie își înceteaza activitatea sau nu se mai încadreaza în domeniul de aplicare a prevederilor prezentului capitol, este interzisa o crestere a emisiilor anuale totale, prin redistribuire la celelalte instalatii care fac, în continuare, obiectul planului national de tranzitie.

(15)Planul national de tranzitie contine masuri privind monitorizarea si raportarea, respectând normele prevazute la art. 41 alin. (2), precum si masurile prevazute pentru fiecare instalatie, în ceea ce priveste asigurarea respectarii la termenele stabilite a valorilor-limita de emisie aplicabile dupa data de 1 iulie 2020.

(16)Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului transmite Comisiei Europene planul national de tranzitie la data solicitata de aceasta.

(17)Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului informeaza Comisia Europeana cu privire la orice modificare a planului national de tranzitie.

☐**SECTIUNEA 6: Derogarea pentru durata de viata limitata**

☐**Art. 33**

☐**(1)**În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalatiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3) si a ratelor de desulfurare prevazute la art. 31, dupa caz, precum si de la includerea acestora în planul national de tranzitie prevazut la art. 32, în situatia în care sunt îndeplinite urmatoarele conditii:

a)operatorul instalatiei de ardere se angajeaza, printr-o declaratie scrisa transmisa pâna la data de 1 ianuarie 2014 autoritatii competente pentru protectia mediului cu responsabilitati în emiterea autorizatiei integrate de mediu si cu înstiintarea autoritatii publice centrale din domeniul economiei si/sau a autoritatii publice centrale pentru administratie publica, ca instalatia în cauza nu functioneaza mai mult de 17.500 de ore în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023;

b)operatorul are obligatia de a transmite anual un raport autoritatii competente pentru protectia mediului si de a înstiinta autoritatea publica centrala din domeniul economiei si/sau

autoritatea publica centrala pentru administratie publica cu privire la evidenta numarului de ore de functionare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016;

c)valorile-limita de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot si pulberi, aplicabile la 31 decembrie 2015, stabilite în autorizatia integrata de mediu emisa pentru instalatia de ardere în temeiul prevederilor reglementarilor incidente în vigoare la data emiterii acesteia, ramân valabile pâna la finalizarea numarului de ore de functionare prevazute la lit. a);

d)instalatiile de ardere cu o putere termica nominala totala mai mare de 500 MW, care utilizeaza combustibili solizi, carora li s-a acordat prima autorizatie de mediu dupa 1 iulie 1987, respecta valorile-limita de emisie pentru oxizi de azot prevazute în anexa nr. 5 partea 1;

e)instalatia de ardere nu a beneficiat de derogarea de 20.000 de ore de functionare, în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2015, potrivit art. 5 alin. (2) din Hotarârea Guvernului nr. [440/2010](#).

(2)Pâna cel târziu la data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului transmite Comisiei Europene lista tuturor instalatiilor de ardere carora li se aplica prevederile alin. (1), inclusiv puterea lor nominala totala, tipurile de combustibil utilizat si valorile-limita de emisie aplicabile pentru dioxid de sulf, oxizi de azot si pulberi.

(3)Pentru fiecare din instalatiile de ardere carora li se aplica prevederile alin. (1), autoritatea publica centrala pentru protectia mediului transmite, anual, Comisiei Europene evidenta numarului de ore de functionare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016.

(4)În cazul unei instalatii de ardere care, la data de 6 ianuarie 2011, a fost inventariata ca făcând parte dintr-un sistem izolat mic si a produs, la data respectiva, cel puțin 35% din energia electrica furnizata în cadrul rețelei în cauza si care, din cauza caracteristicilor sale tehnice, nu este în masura sa respecte valorile-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3) si (4), numarul de ore de functionare prevazut la alin. (1) lit. a) este de 18.000 începând cu 1 ianuarie 2020 si pâna la 31 decembrie 2023, iar data prevazuta la alin. (1) lit. b) si la alin. (2) este 1 ianuarie 2020.

(5)În situatia în care o instalatie de ardere cu o putere termica nominala totala de peste 1.500 MW, care a fost pusa în functiune înainte de 31 decembrie 1986, utilizeaza combustibili solizi indigeni cu o putere calorica neta de cel mult 5.800 kJ/kg, cu o umiditate mai mare de 45% în greutate, cu un continut combinat de umiditate si cenusa mai mare de 60% în greutate si cu un continut de oxid de calciu în cenusa mai mare de 10%, numarul de ore de functionare prevazut la alin. (1) lit. a) este de 32.000 de ore.

SECTIUNEA 7: Sisteme izolate mici

Art. 34

(1)Pâna la data de 31 decembrie 2019, instalatiile de ardere care la 6 ianuarie 2011 faceau parte din sisteme izolate mici pot fi exceptate de la respectarea valorilor-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3) si (4) si a ratelor de desulfurare prevazute la art. 31, dupa caz.

(2)Pâna la data de 31 decembrie 2019 se aplica valorile-limita de emisie prevazute în autorizatiile acestor instalatii de ardere, stabilite în temeiul prevederilor reglementarilor incidente în vigoare la data emiterii respectivelor autorizatii.

(3)Instalatiile de ardere cu o putere termica nominala totala de peste 500 MW care utilizeaza combustibili solizi, carora li sa acordat prima autorizatie dupa 1 iulie 1987, respecta valorile-limita de emisie pentru oxizi de azot prevazute în anexa nr. 5 partea 1.

(4)Pentru instalatiile de ardere care intra sub incidenta prezentului capitol si care fac parte dintr-un sistem izolat mic, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului, cu acordul autoritatii publice centrale din domeniul economiei si/sau al autoritatii publice centrale pentru administratie publica, comunica Comisiei Europene, la data impusa de aceasta, o lista a instalatiilor de ardere respective, consumul total anual de energie a sistemului izolat mic si cantitatea de energie obtinuta prin interconectarea cu alte sisteme.

SECTIUNEA 8: Instalatii de ardere din sistemele centralizate de încălzire

Art. 35

(1)Pâna la data de 31 decembrie 2022, o instalatie de ardere este exceptata de la respectarea valorilor-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3) si (4) si a ratelor de desulfurare prevazute la art. 31, în situatia în care sunt îndeplinite simultan urmatoarele conditii:

a)puterea termica nominala totala a instalatiei de ardere nu este mai mare de 200 MW;

b)instalatia de ardere a fost autorizata pentru prima data, din punctul de vedere al mediului, înainte de 27 noiembrie 2002 sau operatorul instalatiei respective a prezentat o sollicitare

completa de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003;

c) cel puțin 50% din producția utilă de energie termică, ca medie mobilă pe o perioadă de 5 ani, este distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană;

d) valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în autorizațiile integrate de mediu, aplicabile la data de 31 decembrie 2015, stabilite potrivit prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii respectivei autorizații sunt menținute până la data de 31 decembrie 2022.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene o listă a tuturor instalațiilor de ardere cărora li se aplică prevederile alin. (1), incluzând puterea termică nominală totală, tipurile de combustibili utilizați și valorile-limită de emisie aplicabile pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(3) Pentru fiecare instalație de ardere careia i se aplică alin. (1), anual, pe întreaga perioadă menționată la alineatul respectiv, inclusiv pentru anul 2022, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la proporția energiei termice utile produse de fiecare instalație, distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană, exprimată ca medie mobilă aferentă ultimilor 5 ani.

SECTIUNEA 9: Stocarea geologica a dioxidului de carbon

Art. 36

(1) Operatorii tuturor instalațiilor de ardere cu o putere electrică nominală de cel puțin 300 MW pentru care autorizația inițială de construire sau, în absența unei astfel de proceduri, autorizația inițială de funcționare a fost acordată după intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [64/2011](#) privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [114/2013](#), au obligația să evalueze îndeplinirea următoarelor condiții:

a) sunt disponibile situri de stocare adecvate;

b) echipamentele de transport sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic;

c) adaptarea ulterioară în vederea captării de dioxid de carbon este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic.

(2) În situația în care condițiile prevăzute la alin. (1) sunt îndeplinite, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în reglementare impune operatorului să asigure un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației, suficient pentru echipamentul necesar captării și comprimării dioxidului de carbon.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în reglementare stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile, pe baza evaluării menționate la alin. (1) și pe baza altor informații disponibile, îndeosebi în ceea ce privește protecția mediului și sănătatea umană.

SECTIUNEA 10: Funcționarea necorespunzătoare sau defectiuni în funcționarea echipamentului de reducere a emisiilor

Art. 37

(1) Autorizațiile integrate de mediu prevăd condiții cu privire la funcționarea necorespunzătoare sau defectiuni în funcționarea echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul unei funcționări necorespunzătoare sau defectiuni în funcționarea echipamentelor de depoluare, care nu permite reluarea funcționării în condiții normale în termen de 24 de ore, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu solicită operatorului fie să reducă sau să oprească funcționarea instalației de ardere, fie să exploateze instalația folosind combustibili puțin poluanți.

(3) În termen de 48 de ore de la momentul funcționării necorespunzătoare sau al defectării echipamentelor de depoluare, operatorul informează, în scris, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu.

(4) Durata cumulată a perioadelor în care instalația funcționează fără echipament corespunzător de reducere a emisiilor nu poate depăși 120 de ore pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.

(5) Fără a aduce atingere standardelor de calitate a mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu acordă derogări de la termenele-limită prevăzute la alin. (2) și (4), numai în următoarele cazuri:

a) în situația în care există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie;

b) în situația în care instalația de ardere al cărei echipament de depoluare funcționează necorespunzător sau al cărei echipament de depoluare este defect ar fi înlocuită pe o perioadă limitată de timp de o altă instalație, fapt care ar conduce la o creștere totală a emisiilor.

SECTIUNEA 11: Monitorizarea emisiilor în aer si respectarea valorilor-limita de emisie

Art. 38

(1) Autorizatia integrata de mediu contine prevederi privind monitorizarea substantelor poluante emise în aer, în concordanta cu prevederile din anexa nr. 5 partea a 3-a.

(2) Instalarea si functionarea echipamentelor automatizate de monitorizare sunt supuse controlului si testelor anuale de supraveghere, potrivit prevederilor anexei nr. 5 partea a 3-a.

(3) Autoritatea competenta pentru protectia mediului cu responsabilitati în emiterea autorizatiei integrate de mediu stabileste localizarea punctelor de prelevare sau masurare care trebuie utilizate pentru monitorizarea emisiilor.

(4) Toate rezultatele monitorizarii sunt înregistrate, procesate si prezentate astfel încât sa permita autoritatilor competente pentru protectia mediului cu responsabilitati pentru inspectie si control sa verifice respectarea conditiilor de functionare si a valorilor-limita de emisie prevazute de autorizatia integrata de mediu.

Art. 39

Valorile-limita de emisie pentru poluantii emisi în aer se considera respectate în cazul în care conditiile prevazute în anexa nr. 5 partea a 4-a sunt îndeplinite, fara a aduce atingere prevederilor Legii nr. [104/2011](#) privind calitatea aerului înconjurator.

SECTIUNEA 12: Instalatii de ardere cu combustibil multiplu

Art. 40

(1) Pentru instalatiile de ardere cu combustibil multiplu, care utilizeaza simultan doua sau mai multe tipuri de combustibil, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu stabileste, în autorizatia integrata de mediu, valorile-limita de emisie, respectând etapele urmatoare:

a) stabilirea valorii-limita de emisie relevante pentru fiecare combustibil si poluant în parte, în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere, potrivit prevederilor anexei nr. 5 partea 1 si a 2-a;

b) determinarea valorilor-limita de emisie ponderate în functie de combustibil, obtinute prin înmultirea valorii-limita de emisie individuale prevazute la lit. a) cu puterea calorica pentru fiecare combustibil în parte si împartirea rezultatului înmultirii la suma puterilor calorice ale tuturor combustibililor;

c) însumarea valorilor-limita de emisie ponderate în functie de combustibil.

(2) Pentru instalatiile de ardere cu combustibil multiplu prevazute la art. 30 alin. (3) si (4) care utilizeaza reziduurile de distilare si conversie de la rafinarea titeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreuna cu alti combustibili, dupa caz, în locul valorilor-limita de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (1) se aplica valori-limita de emisie stabilite astfel:

a) în situatia în care în cursul functionarii instalatiei de ardere proportia contributiei dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice produse de toti combustibilii este mai mare sau egala cu 50%, valoarea-limita de emisie este cea prevazuta în anexa nr. 5 partea 1 pentru combustibilul determinant;

b) în situatia în care proportia contributiei dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice ale tuturor combustibililor este mai mica de 50%, la determinarea valorii-limita de emisie se parcurg urmatoarele etape:

1.b1) se iau valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 5 partea 1 pentru fiecare combustibil utilizat, corespunzatoare puterii termice nominale totale a instalatiei de ardere;

2.b2) se calculeaza valoarea-limita de emisie a combustibilului determinant prin înmultirea cu 2 a valorii-limita de emisie stabilite pentru combustibilul respectiv potrivit prevederilor de la pct. b1) si prin scaderea din acest produs a valorii-limita de emisie a combustibilului utilizat cu cea mai scazuta valoare-limita de emisie, asa cum este prevazut în anexa nr. 5 partea 1, corespunzatoare puterii termice nominale totale a instalatiei de ardere;

3.b3) se determina valorile-limita de emisie ponderate ale combustibilului pentru fiecare combustibil utilizat, prin înmultirea valorii-limita de emisie determinate la pct. b1) si b2) cu puterea calorica a combustibilului în cauza si prin împartirea produsului respectivei înmultiri la suma puterilor calorice produse de toti combustibilii;

4.b4) se însumeaza valorile-limita de emisie ponderate ale combustibililor determinate la pct. b3).

(3) Pentru instalatiile de ardere cu combustibil multiplu prevazute la art. 30 alin. (3) si (4) care utilizeaza reziduurile de distilare si conversie de la rafinarea titeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreuna cu alti combustibili, valorile-limita de emisie medii pentru dioxidul de sulf prevazute în anexa nr. 5 partea a 7-a se aplica, dupa caz, în locul valorilor-limita de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (1) sau (2).

SECTIUNEA 13: Masuri de punere în aplicare

Art. 41

(1) Determinarea perioadelor de pornire si oprire a instalatiilor de ardere se realizeaza conform prevederilor Deciziei [2012/249/UE](#).

(2) Planul national de tranzitie se elaboreaza conform Deciziei [2012/115/UE](#) de punere în aplicare a Comisiei din 10 februarie 2012 de stabilire a normelor referitoare la planurile nationale de tranzitie mentionate în Directiva [2010/75/UE](#) a Parlamentului European si a Consiliului privind emisiile industriale.

CAPITOLUL IV: Dispozitii speciale privind instalatiile de incinerare a deseurilor si instalatiile de coincinerare a deseurilor

SECTIUNEA 1: Domeniul de aplicare

Art. 42

(1) Prevederile prezentului capitol se aplica instalatiilor de incinerare a deseurilor si instalatiilor de coincinerare a deseurilor care incinereaza sau coincinereaza deseuri solide ori lichide.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplica instalatiilor de gazeificare sau piroliza, în situatia în care gazele rezultate în urma acestor tratamente termice a deseurilor sunt purificate la un asemenea nivel încât, la momentul incinerarii, nu mai sunt clasificate ca deseuri si emisiile rezultate se situeaza sub nivelul emisiilor rezultate din arderea gazului natural.

(3) Instalatiile de incinerare a deseurilor si instalatiile de coincinerare a deseurilor includ:

a) toate liniile de incinerare sau de coincinerare, instalatiile de receptie, de stocare si de tratare prealabila a deseurilor existente pe amplasament;

b) sistemele de alimentare cu deseuri, sistemele de alimentare cu combustibil si aer;

c) cazanele;

d) instalatiile de tratare a gazelor reziduale;

e) instalatiile de tratare sau de stocare pe amplasament a reziduurilor si a apelor uzate;

f) cosurile de fum;

g) aparatele si sistemele de comanda a operatiunilor de incinerare sau coincinerare, de înregistrare si monitorizare a conditiilor de incinerare sau coincinerare.

(4) În situatia în care, pentru tratarea termica a deseurilor, se aplica alte procese decât oxidarea, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesul cu plasma, instalatia de incinerare a deseurilor sau instalatia de coincinerare a deseurilor include atât procesul de tratare termica, cât si procesul de incinerare ulterior.

(5) În situatia în care procesul de coincinerare a deseurilor are loc astfel încât obiectivul esential al instalatiei nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci tratarea termica a deseurilor, instalatia este considerata ca o instalatie de incinerare a deseurilor.

(6) Prevederile prezentului capitol nu se aplica urmatoarelor instalatii:

a) instalatii în care se proceseaza exclusiv urmatoarele deseuri:

1.a1) deseurile prevazute la art. 3 lit. bb) pct. bb2);

2.a2) deseurile radioactive;

3.a3) subprodusele de origine animala prevazute de Regulamentul (CE) nr. [1.069/2009](#) al Parlamentului European si al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animala si produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman si de abrogare a Regulamentului (CE) nr. [1.774/2002](#);

4.a4) deseurile rezultate din prospectarea si exploatarea resurselor de petrol si gaze provenind de la instalatiile maritime si incinerate la bordul acestora;

b) instalatii experimentale de cercetare, dezvoltare si testare, care vizeaza îmbunatatirea procesului de incinerare si care proceseaza mai putin de 50 de tone de deseuri pe an.

Art. 43

Reziduu, în întelesul prezentului capitol, reprezinta orice deșeu lichid sau solid generat de o instalatie de incinerare a deseurilor sau de o instalatie de coincinerare a deseurilor.

SECTIUNEA 2: Solicitarea, conditiile de autorizare si controlul emisiilor

Art. 44

(1) Functionarea instalatiilor de incinerare sau de coincinerare a deseurilor se realizeaza în baza autorizatiei integrate de mediu sau a autorizatiei de mediu, dupa caz.

(2) Pentru instalatiile de incinerare a deseurilor sau de coincinerare a deseurilor, documentatia de solicitare a autorizatiei de mediu contine o descriere a masurilor avute în vedere pentru a garanta ca sunt îndeplinite urmatoarele cerinte:

- a)** instalatia este conceputa, echipata, întretinuta si exploatarea, astfel încât sa fie respectate prevederile prezentului capitol, tinând seama de categoriile de deseuri incinerate sau coincinerate;
- b)** caldura rezultata prin incinerare si coincinerare se valorifica, atunci când este posibil, prin generare de caldura, abur sau electricitate;
- c)** cantitatea de reziduuri produse sa fie cât mai mica, acestea sa fie cât mai putin nocive posibil si, dupa caz, reciclate;
- d)** eliminarea reziduurilor a caror generare nu poate fi evitata sau redusa ori care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului mediului si gospodarii apelor nr. [95/2005](#) privind stabilirea criteriilor de acceptare si procedurilor preliminare de acceptare a deseurilor la depozitare si lista nationala de deseuri acceptate în fiecare clasa de depozit de deseuri si a legislatiei Uniunii Europene.

Art. 45

(1) Autorizatia de mediu pentru instalatiile de incinerare si coincinerare trebuie sa includa cel puțin urmatoarele:

- a)** o lista a tuturor tipurilor de deseuri care pot fi tratate utilizând, în situatia în care este posibil, cel puțin tipurile de deseuri prevazute în lista europeana a deseurilor stabilita prin Decizia [2000/532/CE](#) si cuprinzând, dupa caz, informatii privind cantitatea de deseuri din fiecare tip;
- b)** capacitatea totala de incinerare sau de coincinerare a instalatiei;
- c)** valorile-limita de emisie pentru poluantii emisi în aer si în apa;
- d)** cerintele privind pH-ul, temperatura si debitul evacuarilor de ape uzate;
- e)** procedurile si frecventele de prelevare de probe si masurare, care trebuie utilizate pentru a respecta conditiile stabilite pentru monitorizarea emisiilor;
- f)** durata maxima admisibila a opririlor, dereglarilor sau deficientelor tehnice inevitabile ale sistemelor de tratare ori de masurare, în timpul carora emisiile în aer si evacuarile de ape uzate pot depasi valorile-limita de emisie prevazute.

(2) Autorizatia de mediu emisa pentru instalatiile de incinerare sau pentru instalatiile de coincinerare a deseurilor periculoase trebuie sa includa, suplimentar fata de cerintele de la alin. (1), urmatoarele prevederi:

- a)** o lista a cantitatilor de deseuri periculoase din diferitele categorii care pot fi tratate;
- b)** pentru aceste deseuri periculoase, debitul masic minim si maxim, puterea calorica minima si maxima si continutul maxim de policlorobifenili, pentaclorofenol, clor, fluor, sulf, metale grele si alte substante poluante.

(3) Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu stabileste categoriile de deseuri care se includ în autorizatia de mediu si care pot fi coincinerate în anumite categorii de instalatii de coincinerare a deseurilor.

(4) Periodic, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu reexamineaza si, acolo unde este necesar, actualizeaza conditiile din autorizatia de mediu.

Art. 46

(1) Gazele reziduale provenind de la instalatiile de incinerare si coincinerare a deseurilor trebuie evacuate în mod controlat, printr-un cos de fum, a carui înaltime este calculata astfel încât emisiile sa nu afecteze sanatatea umana si mediul.

(2) Emisiile de poluanti în aer provenind de la instalatiile de incinerare si coincinerare a deseurilor nu trebuie sa depaseasca valorile-limita de emisie prevazute în anexa nr. 6 partea a 3-a si a 4-a sau valorile determinate potrivit prevederilor din partea a 4-a a anexei respective si sa nu aduca atingere prevederilor Legii nr. [104/2011](#).

(3) În cazul în care într-o instalatie de coincinerare a deseurilor mai mult de 40% din caldura rezultata provine de la deseuri periculoase sau în situatia în care instalatia coincinereaza deseuri municipale în amestec netratate, se aplica valorile-limita de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(4) Evacuarea în mediul acvatic a apelor uzate rezultate în urma tratarii gazelor reziduale provenite de la instalatiile de incinerare sau coincinerare se limiteaza pe cât posibil, iar concentratiile substantelor poluante nu depasesc valorile-limita de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 5-a.

(5) Valorile-limita de emisie se aplica în punctul în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt evacuate din instalatia de incinerare sau din instalatia de coincinerare a deseurilor.

(6) În situatia în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt epurate în afara instalatiei de incinerare sau a instalatiei de coincinerare a deseurilor, într-o instalatie de epurare destinata exclusiv epurarii acestui tip de ape uzate, valorile-limita de emisie

prevazute în anexa nr. 6 partea a 5-a trebuie aplicate în punctul în care apele uzate sunt evacuate din instalatia de epurare.

(7) În situația în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt epurate împreună cu apele uzate rezultate din alte surse, pe amplasamentul instalatiei de incinerare sau coincinerare a deșeurilor ori în afara acestuia, operatorul instalatiei de epurare trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic, utilizând rezultatele măsurătorilor prevazute în anexa nr. 6 partea a 6-a pct. 3, pentru a determina care sunt nivelurile de emisie aplicabile pentru apele uzate provenite de la epurarea gazelor, în punctul de evacuare finală a apelor uzate.

(8) Nu este permisă nicio diluare a apelor uzate, în scopul conformării cu valorile-limită de emisie prevazute în anexa nr. 6 partea a 5-a.

(9) Amplasamentele instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de stocare a deșeurilor, sunt proiectate și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.

(10) Apele meteorice contaminate, apele contaminate rezultate din scurgeri sau cele rezultate în urma intervențiilor contra incendiilor, provenite de pe amplasamentul instalatiei de incinerare ori al instalatiei de coincinerare a deșeurilor, trebuie colectate și stocate într-un bazin colector cu o capacitate suficientă care să permită analiză și, dacă este cazul, tratarea acestora înainte de evacuare.

(11) Fără a aduce atingere prevederilor art. 50 alin. (10) lit. c), în situația în care valorile-limită de emisie sunt depășite, este interzisă funcționarea pe o perioadă mai mare de 4 ore fără întrerupere a instalatiei de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor ori a cuptoarelor individuale care compun o instalație de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor.

(12) Durata cumulată de funcționare în cursul unui an, în condițiile prevazute la alin. (11), nu trebuie să depășească 60 de ore pentru cuptoarele care sunt conectate la un singur sistem de tratare a gazelor reziduale.

SECTIUNEA 3: Defectiuni, monitorizarea emisiilor, respectarea valorilor-limita de emisie si conditii de functionare

Art. 47

În cazul unei defectiuni, operatorul instalatiei de incinerare sau al instalatiei de coincinerare a deșeurilor reduce sau întrerupe, după caz, cât mai repede, funcționarea instalatiei, până când este posibilă repunerea în stare de funcționare normală.

Art. 48

(1) Monitorizarea emisiilor provenite de la instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor se realizează potrivit prevederilor din anexa nr. 6 partile a 6-a și a 7-a.

(2) Instalarea și funcționarea sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse, anual, controlului și testelor de verificare adecvate, potrivit prevederilor din anexa nr. 6 partea a 6-a pct. 1.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu stabilește locul de amplasare a punctelor de prelevare a probelor sau de măsurare, în care trebuie monitorizate emisiile.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevazute în autorizația de mediu.

Art. 49

Valorile-limită de emisie stabilite pentru poluanții emiși în aer și în apă se consideră respectate în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevazute în anexa nr. 6 partea a 8-a.

Art. 50

(1) Instalațiile de incinerare a deșeurilor trebuie să funcționeze astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii de vatră să fie mai mic de 3% din greutatea în stare uscată a acestora sau pierderea la calcinare să fie mai mică de 5% din greutatea în stare uscată a acestora.

(2) Acolo unde este necesar, în vederea respectării prevederilor alin. (1), se utilizează tehnici de pretratare a deșeurilor.

(3) Instalațiile de incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.

(4)Instalatiile de coincinerare a deseurilor sunt proiectate, echipate, construite si exploatate astfel încât, chiar în conditiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din coincinerarea deseurilor sa fie aduse, în mod controlat si omogen, la o temperatura de cel puțin 850°C, timp de cel puțin doua secunde.

(5)În situatia în care sunt incinerate sau coincinerate deseuri periculoase, având un continut de substante organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1%, temperatura necesara conformarii cu prevederile alin. (3) si (4) este de cel puțin 1.100°C.

(6)În instalatiile de incinerare a deseurilor, temperaturile prevazute la alin. (3)-(5) trebuie masurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie, în situatia în care autoritatea competenta pentru protectia mediului nu autorizeaza efectuarea masuratorilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.

(7)Fiecare camera de combustie a unei instalatii de incinerare a deseurilor este echipata cu cel puțin un arzator auxiliar, care porneste automat când temperatura gazelor de combustie, dupa ultima injectare de aer de combustie, scade sub temperatura de 850°C, respectiv 1.100°C.

(8)Arzatoarele auxiliare sunt utilizate si în fazele de pornire si de oprire, cu scopul de a asigura, în permanenta, temperaturile respective, în timpul fazelor mentionate si, de asemenea, atât timp cât în camera de combustie se gasesc deseuri nearsa.

(9)Arzatoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele care ar rezulta în urma arderii gazului lichefiat sau a gazelor naturale, precum si a motorinei, astfel cum este definita la art. 4 lit. a) din Hotarârea Guvernului nr. [470/2007](#) privind limitarea continutului de sulf din combustibilii lichizi, cu modificarile si completarile ulterioare.

☐(10)Instalatiile de incinerare a deseurilor si instalatiile de coincinerare a deseurilor dispun de sisteme automate care împiedica alimentarea cu deseuri, în urmatoarele situatii:

a)în timpul fazei de pornire, pâna când este atinsa temperatura prevazuta la alin. (3)-(5) ori temperatura stabilita potrivit art. 51 alin. (1);

b)de fiecare data când nu se mentine temperatura prevazuta la alin. (3)-(5) sau temperatura stabilita potrivit prevederilor art. 51 alin. (1);

c)de fiecare data când masuratorile continue arata ca una dintre valorile-limita de emisie este depasita din cauza unor dereglari sau deficiente ale sistemelor de tratare a gazelor reziduale.

(11)Caldura rezultata din instalatiile de incinerare a deseurilor sau din instalatiile de coincinerare a deseurilor trebuie recuperata, în masura în care este posibil.

(12)Deseurile infectioase provenite din activitatile medicale care prezinta riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fara a fi amestecate, în prealabil, cu alte categorii de deseuri si fara a fi manipulate în mod direct.

(13)Instalatia de incinerare a deseurilor sau instalatia de coincinerare a deseurilor trebuie sa fie exploatata si controlata de catre o persoana fizica ce are pregatirea si competenta necesare pentru acest tip de activitate.

☐**SECTIUNEA 4: Autorizarea conditiilor modificate de functionare**

☐**Art. 51**

(1)Acolo unde este necesar, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu stabileste în actul de reglementare conditii specifice, diferite de cele prevazute la art. 50 alin. (1)-(10), inclusiv în ceea ce priveste temperatura, pentru anumite categorii de deseuri sau pentru anumite tratamente termice, numai în situatia în care celelalte conditii prevazute în prezentul capitol sunt respectate.

(2)În cazul instalatiilor de incinerare a deseurilor, schimbarea conditiilor de functionare nu trebuie sa determine o productie mai mare de reziduuri sau o productie de reziduuri cu continut mai mare de substante organice poluante decât reziduurile care ar fi fost obtinute în conditiile prevazute la art. 50 alin. (1)-(9).

(3)Emisiile de carbon organic total si monoxid de carbon provenite din instalatiile de coincinerare a deseurilor, pentru care s-a emis o autorizatie de mediu cu conditii modificate de functionare potrivit prevederilor alin. (1), respecta valorile-limita de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(4)Emisiile de carbon organic total provenind de la cazanele pentru scoarta utilizate în industria celulozei pentru hârtie si a hârtiei, care coincinereaza deseuri la locul producerii acestora, aflate în activitate si pentru care a fost acordata o autorizatie de mediu înainte de data de 28 decembrie 2002 si care sunt autorizate cu conditii modificate de functionare potrivit prevederilor alin. (1), respecta valorile-limita de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(5) În cadrul rapoartelor elaborate conform prevederilor art. 71, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană în ceea ce privește toate condițiile de funcționare autorizate potrivit prevederilor alin. (1)-(4) și asupra rezultatelor verificărilor efectuate.

SECTIUNEA 5: Livrarea și recepția deșeurilor. Reziduuri

Art. 52

(1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de coîncinerare a deșeurilor este obligat să ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor, pentru a preveni sau a limita, pe cât posibil, poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului, mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea umană.

(2) Înaintea acceptării recepției deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de coîncinerare a deșeurilor, operatorul determină masa fiecărui tip de deșeu, conform clasificării din lista europeană a deșeurilor instituită prin Decizia [2000/532/CE](#).

(3) Înainte ca deșeurile periculoase să fie acceptate într-o instalație de incinerare sau într-o instalație de coîncinerare a deșeurilor, operatorul trebuie să colecteze informațiile disponibile privind deșeurile, pentru a verifica conformitatea cu condițiile de autorizare prevăzute la art. 45 alin. (2).

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3) cuprind următoarele:

a) toate informațiile administrative privind procesul de generare, continute în documentele prevăzute la alin. (5) lit. a);

b) compoziția fizică și, în măsura în care este posibil, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt adecvate pentru procesul de incinerare prevăzut;

c) caracteristicile periculoase ale deșeurilor, substanțele cu care acestea nu pot fi amestecate și măsurile de precauție/prevenire ce trebuie luate în momentul manipulării lor.

(5) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de coîncinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:

a) verificarea documentelor impuse de prevederile Legii nr. [211/2011](#) și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. [1.013/2006](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri, precum și de legislația privind transportul de marfuri periculoase;

b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil și, dacă este adecvat, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea cu informațiile prevăzute la alin. (3) și (4) și pentru a permite autorităților competente din domeniul protecției mediului să determine natura deșeurilor tratate, ținând cont și de prevederile art. 50 alin. (12).

(6) Probele prevăzute la alin. (5) lit. b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau coîncinerarea deșeurilor în cauză.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului acordă derogări de la alin. (2)-(6) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau al instalațiilor de coîncinerare a deșeurilor care fac parte dintr-o instalație prevăzută la cap. II și care incinerează sau coîncinerează numai deșuri produse în cadrul instalației respective.

Art. 53

(1) Autorizația de mediu prevede condiții privind reducerea cantității și nocivității reziduurilor provenite din instalația de incinerare sau coîncinerare a deșeurilor și, după caz, prevederi privind reciclarea, pe cât posibil, direct ori în afara instalației, a unor astfel de deșuri.

(2) Transportul și depozitarea temporară a reziduurilor uscate, sub formă de pulberi, se efectuează astfel încât să se evite dispersia reziduurilor respective în mediu.

(3) Înaintea stabilirii modalităților de eliminare sau de reciclare a reziduurilor se efectuează teste corespunzătoare, pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al reziduurilor. Testele respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și a metalelor grele din fracția solubilă.

SECTIUNEA 6: Modificarea substanțială

Art. 54

Este considerată modificare substanțială o modificare survenită în exploatarea unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coîncinerare a deșeurilor, care tratează numai deșuri nepericuloase în cadrul unei instalații care face obiectul cap. II și care implică incinerarea sau coîncinerarea de deșuri periculoase.

SECTIUNEA 7: Rapoarte si informarea publicului cu privire la instalatiile de incinerare a deseurilor si la instalatiile de coincinerare a deseurilor

Art. 55

(1) Documentatia de solicitare pentru emiterea unei noi autorizatii de mediu, în cazul instalatiilor de incinerare a deseurilor si al instalatiilor de coincinerare a deseurilor, este pusa la dispozitia publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul sa poata face observatii cu privire la aceste documente de solicitare înainte ca autoritatea competenta responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu sa ia o decizie. Decizia respectiva, însoțita de cel puțin un exemplar al autorizatiei de mediu, si fiecare actualizare ulterioara se pun, de asemenea, la dispozitia publicului.

(2) Pentru instalatiile de incinerare a deseurilor sau pentru instalatiile de coincinerare a deseurilor a caror capacitate nominala este mai mare ori egala cu doua tone pe ora, raportul care trebuie transmis Comisiei Europene, prevazut la art. 71, include urmatoarele:

- a) informatii privind functionarea si monitorizarea instalatiei;
- b) prezentarea modului de derulare a procesului de incinerare sau de coincinerare;
- c) nivelul emisiilor în aer si în apa comparativ cu valorile-limita de emisie stabilite în autorizatia de mediu.

(3) Toate informatiile prevazute la alin. (2) sunt puse la dispozitia publicului.

(4) Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu întocmeste lista instalatiilor de incinerare a deseurilor sau a instalatiilor de coincinerare a deseurilor a caror capacitate nominala este mai mica de doua tone pe ora, iar aceasta lista se pune la dispozitia publicului.

CAPITOLUL V: Dispozitii speciale aplicabile instalatiilor si activitatilor care utilizeaza solventi organici

SECTIUNEA 1: Domeniul de aplicare

Art. 56

Prezentul capitol se aplica activitatilor prevazute în anexa nr. 7 partea 1 si care ating, dupa caz, valorile de prag de consum stabilite în partea a 2-a din anexa respectiva.

Art. 57

Pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

- a) instalatie existenta - o instalatie aflata în functiune la data de 29 martie 1999 sau care a obtinut o autorizatie ori al carei operator a prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de 1 aprilie 2001, cu conditia ca instalatia respectiva sa fi fost pusa în functiune cel mai târziu la data de 1 aprilie 2002;
- b) gaze reziduale - descarcare gazoasa finala care contine compusi organici volatili sau alti poluanti si care se evacueaza în aer printr-un cos ori alte echipamente de reducere a emisiilor;
- c) emisie fugitiva - orice emisie, care nu provine din gaze reziduale, de compusi organici volatili în aer, sol si apa, precum si de solventi din compozitia produselor, cu exceptia cazului în care exista indicatii contrare prevazute în anexa nr. 7 partea a 2-a;
- d) emisii totale - suma emisiilor fugitive si a emisiilor în gazele reziduale;
- e) amestec - astfel cum este definit la art. 3 pct. 2 din Regulamentul (CE) nr. [1.907/2006](#) al Parlamentului European si al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea si restrictionarea substantelor chimice (REACH), de înfiintare a Agentiei Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei [1999/45/CE](#) si de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. [793/93](#) al Consiliului si a Regulamentului (CE) nr. [1.488/94](#) al Comisiei, precum si a Directivei 76/769/CEE a Consiliului si a directivelor [91/155/CEE](#), [93/67/CEE](#), [93/105/CE](#) si [2000/21/CE](#) ale Comisiei;
- f) adeziv - orice amestec, inclusiv toti solventii organici sau amestecurile care contin solventi organici necesari pentru aplicarea corespunzatoare a acestuia, utilizat pentru a lipi între ele parti ale aceluasi produs;
- g) cerneala - un amestec, inclusiv toti solventii organici sau amestecurile care contin solventi organici necesari pentru aplicarea corespunzatoare a acestuia, utilizat într-o activitate de tiparire, pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafata;
- h) lac - material de acoperire transparent;
- i) consum - cantitatea totala de solventi organici utilizata într-o instalatie pe parcursul unui an calendaristic sau al oricarei altei perioade de douasprezece luni, mai puțin compusii organici volatili recuperati pentru reutilizare;

j) flux de intrare - cantitatea de solventi organici, în stare pura sau în amestecuri, care este utilizata la efectuarea unei activitati, cuprinzând si solventii reciclati în interiorul sau în exteriorul instalatiei, care sunt luati în calcul la fiecare utilizare în cadrul acelei activitati;

k) reutilizare - utilizarea, în scopuri tehnice sau comerciale, a solventilor organici recuperati dintr-o instalatie, inclusiv sub forma de combustibili, exceptie facând solventii organici recuperati care sunt eliminati definitiv ca deseuri;

l) capacitate nominala - masa maxima, exprimata în medie pe zi, a intrarilor de solventi organici utilizati într-o instalatie, atunci când aceasta functioneaza la capacitatea de productie proiectata, în conditii normale de functionare, si anume alte conditii decât cele privind operatiunile de pornire, oprire si de întreținere a echipamentelor;

m) conditii controlate - conditii de functionare a unei instalatii, astfel încât compusii organici volatili emisi în urma activitatii sa fie colectati si eliminati în mod controlat, fie printr-un cos, fie printr-un echipament de reducere a emisiilor, regasindu-se numai partial sub forma de emisii fugitive;

n) operatiuni de pornire si oprire - operatiuni prin care se pune în functiune, se scoate din functiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalatie, un echipament ori un rezervor, excluzând fazele de activitate cu oscilatie regulata specifica, în conditii normale de functionare a unei instalatii.

SECTIUNEA 2: Înlocuirea substantelor periculoase

Art. 58

Substantele sau amestecurile carora le sunt atribuite sau care se încadreaza în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, din cauza continutului lor în compusi organici volatili, clasificate drept cancerigene, mutagene ori toxice pentru reproducere potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. [1.272/2008](#), se înlocuiesc în procesele tehnologice, în masura în care este posibil, cu substante sau amestecuri mai putin nocive, în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea prevederilor reglementarilor incidente în vigoare.

SECTIUNEA 3: Controlul emisiilor, monitorizarea emisiilor si respectarea valorilor-limita de emisie si rapoarte privind conformarea

Art. 59

(1) Operatorul are obligatia sa aplice masurile necesare prin care sa se asigure ca instalatia este conforma cu una dintre urmatoarele conditii:

a) emisiile de compusi organici volatili din instalatie sa respecte valorile-limita de emisie în gazele reziduale si valorile-limita pentru emisiile fugitive sau valorile-limita pentru emisiile totale, precum si celelalte cerinte prevazute în anexa nr. 7 partile a 2-a si a 3-a;

b) sa aplice o schema de reducere a emisiilor de compusi organici volatili prevazuta în anexa nr. 7 partea a 5-a, cu conditia sa atinga o reducere a emisiilor echivalenta cu cea pe care ar realiza-o aplicând valorile-limita de emisie mentionate la lit. a).

(2) Potrivit prevederilor art. 71 alin. (1), autoritatea publica centrala pentru protectia mediului raporteaza Comisiei Europene progresele realizate în atingerea reducerii echivalente a emisiilor prevazute la alin. (1) lit. b).

(3) În situatia în care operatorul demonstreaza ca o instalatie data nu poate, din punct de vedere tehnic si economic, sa respecte valoarea-limita pentru emisiile fugitive, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu, prin exceptie de la prevederile alin. (1) lit. a), permite ca emisiile sa depaseasca acea valoare-limita de emisie, cu conditia asigurarii ca niciun risc semnificativ pentru sanatatea umana sau pentru mediu nu se produce.

(4) Prevederile alin. (3) se aplica numai în situatia în care operatorul demonstreaza autoritatii competente pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu ca sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(5) Acordarea exceptiei prevazute la alin. (3) se aplica pe baza avizului emis de autoritatea competenta pentru sanatate publica, potrivit procedurilor specifice.

(6) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), pentru activitatile de acoperire prevazute la nr. crt. 8 din tabelul de la anexa nr. 7 partea a 2-a, care nu pot fi efectuate în conditii controlate, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu permite ca emisiile din instalatie sa nu respecte cerintele prevazute la alineatul respectiv, numai în situatia în care operatorul demonstreaza autoritatii competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiei de mediu ca o astfel de conformare nu este viabila din punct de vedere tehnic si economic si ca sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(7) Potrivit prevederilor art. 71, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului raporteaza Comisiei Europene, potrivit regulilor stabilite de aceasta, exceptiile acordate potrivit prevederilor alin. (3) si (6).

(8) Emisiile de compusi organici volatili carora le sunt atribuite sau care se încadreaza în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D ori H360F sau emisiile de compusi organici volatili halogenati carora le sunt atribuite sau care se încadreaza în frazele de pericol H341 ori H351 sunt verificate în conditii controlate, în masura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic si economic, cu scopul de a proteja sanatatea publica si mediul si nu trebuie sa depaseasca valorile-limita de emisie relevante prevazute în anexa nr. 7 partea a 4-a.

(9) Instalatiile în care se desfasoara doua sau mai multe activitati, fiecare depasind valorile de prag stabilite în anexa nr. 7 partea a 2-a, trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru substantele indicate la alin. (8), sa respecte cerintele de la alineatul respectiv pentru fiecare activitate în parte;

b) pentru toate celelalte substante, altele decât cele prevazute la lit. a):

1.b1) fie sa respecte cerintele de la alin. (1) pentru fiecare activitate în parte;

2.b2) fie sa atinga o valoare a emisiilor totale de compusi organici volatili mai mica decât cea care ar fi fost atinsa în situatia aplicarii prevederilor de la pct. b1).

(10) Operatorul are obligatia sa ia toate masurile de prevenire corespunzatoare pentru a reduce la minimum emisiile de compusi organici volatili, în cursul operatiunilor de pornire si oprire.

Art. 60

Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu prevede în autorizatia de mediu sau, dupa caz, în cadrul regulilor general obligatorii cerinte pentru ca masurarea emisiilor sa se desfasoare potrivit prevederilor prevazute în anexa nr. 7 partea a 6-a.

Art. 61

Valorile-limita de emisie în gazele reziduale se considera respectate în cazul în care sunt îndeplinite conditiile prevazute în anexa nr. 7 partea a 8-a.

Art. 62

(1) Operatorul furnizeaza autoritatii competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiei de mediu, o data pe an sau/si la cerere, date care sa îi permita acesteia sa verifice conformarea cu urmatoarele conditii, dupa caz:

a) valorile-limita de emisie în gazele reziduale, valorile-limita pentru emisiile fugitive si valorile-limita pentru emisiile totale ale compusilor organici volatili;

b) cerintele specificate în schema de reducere a emisiilor de compusi organici volatili prevazuta în anexa nr. 7 partea a 5-a;

c) derogarile acordate potrivit prevederilor art. 59 alin. (3)-(6).

(2) Raportul privind conformarea include, dupa caz, un plan de gestionare a solventilor organici întocmit potrivit prevederilor prevazute în anexa nr. 7 partea a 7-a.

SECTIUNEA 4: Modificari substantiale ale instalatiilor existente

Art. 63

(1) O modificare a masei maxime, exprimata în medie pe zi, a intrarilor de solventi organici utilizati într-o instalatie existenta, atunci când aceasta functioneaza la capacitatea de productie proiectata, în alte conditii decât cele privind operatiunile de pornire, oprire si de întretinere a echipamentelor, este considerata modificare substantiala în cazul în care are ca efect o crestere a emisiilor de compusi organici volatili de peste:

a) 25%, pentru o instalatie al carei consum de solventi organici se situeaza la cele mai mici valori de prag prevazute la activitatile de la nr. crt. 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 din tabelul de la anexa nr. 7 partea a 2-a sau pentru cele care se încadreaza la celelalte puncte din anexa nr. 7 partea a 2-a si care au un consum de solventi organici mai mic de 10 tone/an;

b) 10%, pentru toate celelalte instalatii.

(2) În cazul în care o instalatie existenta sufera o modificare substantiala sau în cazul în care o instalatie intra pentru prima data în domeniul de aplicare a prezentei legi în urma unei modificari substantiale, acea parte a instalatiei care sufera o modificare substantiala este tratata fie ca o instalatie noua, fie ca o instalatie existenta, cu conditia ca valoarea emisiilor totale ale întregii instalatii sa nu depaseasca valoarea care ar fi fost atinsa în cazul în care partea de instalatie modificata substantial ar fi fost tratata ca o instalatie noua.

(3) Pentru instalatiile care se afla sub incidenta prevederilor cap. II, modificarile substantiale respecta prevederile corespunzatoare capitolului respectiv.

(4)În cazul unei modificari substantiale, operatorul are obligatia sa demonstreze autoritatii competente pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu conformarea instalatiei cu dispozitiile prezentei legi.

☐ **SECTIUNEA 5: Accesul la informatii**

☐ **Art. 64**

☐ **(1)** Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu pune la dispozitia publicului urmatoarele:

a) decizia privind autorizarea, precum si o copie a autorizatiei si toate actualizarile ulterioare ale acesteia;

b) lista instalatiilor autorizate si regulile general obligatorii aplicabile instalatiilor;

c) rezultatele monitorizarii emisiilor, prevazute la art. 60, pe care le detine.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica cu respectarea/sub rezerva restrictiilor prevazute la art. 11 alin. (1) lit. b)-e), art. 12, 14 si ale art. 15 alin. 1) din Hotarârea Guvernului nr. [878/2005](#), cu modificarile ulterioare.

☐ **CAPITOLUL VI: Dispozitii speciale privind instalatiile producatoare de dioxid de titan**

☐ **Art. 65**

Prevederile prezentului capitol se aplica instalatiilor producatoare de dioxid de titan.

☐ **Art. 66**

Este interzisa evacuarea urmatoarelor deseuri în orice corp de apa, precum si în Marea Neagra:

a) deseurile solide din instalatiile producatoare de dioxid de titan;

b) solutiile-muma care rezulta din faza de filtrare dupa hidroliza solutiei de sulfat de titanil provenind din instalatii care utilizeaza procedeul sulfat, inclusiv deseuri acide asociate cu aceste solutii-muma, continând, în total, mai mult de 0,5% acid sulfuric liber si diferite metale grele si inclusiv acele solutii-muma care au fost diluate astfel încât proportia de acid sulfuric liber sa nu depaseasca 0,5%;

c) deseurile provenind din instalatii care utilizeaza procedeul cu clor, continând mai mult de 0,5% acid clorhidric liber si diferite metale grele, inclusiv deseurile care au fost diluate astfel încât proportia de acid clorhidric liber sa nu depaseasca 0,5%;

d) sarurile de filtrare, namolurile si deseurile lichide provenite de la tratarea - concentrarea sau neutralizarea - deseurilor mentionate la lit. b) si c) si care contin diferite metale grele, fara a include deseurile neutralizate, filtrate sau decantate care contin numai urme de metale grele si care, înainte de orice dilutie, au un pH mai mare de 5,5.

☐ **Art. 67**

Emisiile în apa, provenind de la instalatiile producatoare de dioxid de titan, nu depasesc valorile-limita de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1.

☐ **Art. 68**

(1) Autorizatiile integrate de mediu emise pentru instalatiile producatoare de dioxid de titan contin inclusiv masuri privind prevenirea emisiilor de aerosoli acizi provenite de la astfel de instalatii.

(2) Emisiile în aer provenite de la astfel de instalatii nu trebuie sa depaseasca valorile-limita de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea a 2-a.

☐ **Art. 69**

(1) Autorizatiile de mediu contin masuri de monitorizare a emisiilor în apa pentru a permite autoritatii competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiei de mediu sa verifice respectarea conditiilor de autorizare si a prevederilor art. 67.

(2) Autorizatiile de mediu contin prevederi privind monitorizarea emisiilor în aer pentru a permite autoritatii competente sa verifice respectarea conditiilor de autorizare si a prevederilor art. 68, incluzând minimum monitorizarea emisiilor prevazuta în anexa nr. 8 partea a 3-a.

(3) Monitorizarea se desfasoara în conformitate cu standardele CEN sau, în lipsa standardelor CEN, cu standardele ISO, cu standardele nationale sau cu alte standarde internationale care garanteaza obtinerea de date de o calitate stiintifica echivalenta.

☐ **CAPITOLUL VII: Autoritati competente. Dispozitii tranzitorii si finale**

☐ **SECTIUNEA 1: Autoritati competente si rapoarte prezentate Comisiei Europene**

☐ **Art. 70**

(1) Autoritatea publica centrala pentru protectia mediului desemnata pentru stabilirea cadrului legal de punere în aplicare a prevederilor prezentei legi, pentru realizarea schimbului de

informatii prevazut la art. 3 lit. k) si pentru transmiterea rapoartelor catre Comisia Europeana, potrivit prevederilor art. 71 si 72, este Ministerul Mediului si Schimbarilor Climatice.

(2) Autoritatea competenta pentru protectia mediului la nivel national desemnata pentru coordonarea implementarii prevederilor prezentei legi la nivel teritorial este Agentia Nationala pentru Protectia Mediului.

(3) Autoritatile competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu/autorizatiilor de mediu, denumite în cadrul prezentei legi autoritatile competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea autorizatiilor integrate de mediu/autorizatiilor de mediu, sunt structurile teritoriale de mediu aflate în subordinea Agentiei Nationale pentru Protectia Mediului.

(4) Autoritatea competenta pentru inspectie si control este Garda Nationala de Mediu si structurile sale teritoriale.

Art. 71

(1) Rapoartele prezentate Comisiei Europene de catre autoritatea publica centrala pentru protectia mediului trebuie sa contina informatii privind punerea în aplicare a prezentei legi, date reprezentative privind emisiile si alte aspecte privind poluarea, valorile-limita de emisie, aplicarea celor mai bune tehnici disponibile potrivit prevederilor art. 14 si 15, în special în ceea ce priveste acordarea derogarilor potrivit prevederilor art. 15 alin. (5), si informatii privind progresele înregistrate cu privire la dezvoltarea si aplicarea tehnicilor emergente potrivit prevederilor art. 27, precum si derogarile prevazute de art. 59 alin. (3) si (6).

(2) Informatiile continute în rapoarte se transmit Comisiei Europene, în format electronic.

Art. 72

(1) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, autoritatea competenta pentru protectia mediului la nivel national întocmeste un inventar anual al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot si pulberi si al consumului de energie pentru toate instalatiile de ardere care fac obiectul cap. III.

(2) La întocmirea inventarului se iau în considerare prevederile art. 29, cu precizarea, pentru fiecare instalatie de ardere, a urmatoarelor date:

a) puterea termica nominala totala, exprimata în MW, a instalatiei de ardere;

b) tipul de instalatie de ardere: cazan, turbina cu gaz, motor cu gaz, motor diesel, alte tipuri, cu specificarea acestora;

c) data punerii în functiune a instalatiei de ardere;

d) totalul emisiilor anuale exprimate în tone/an, pentru dioxid de sulf, oxizi de azot si pulberi exprimate ca particule totale în suspensie;

e) numarul de ore de functionare a instalatiei de ardere;

f) consumul de energie anual total, în functie de puterea calorica neta, exprimata în TJ/an, defalcat pe urmatoarele categorii de combustibili: huila, lignit, biomasa, turba, alti combustibili solizi, cu specificarea acestora, combustibili lichizi, gaz natural, alte tipuri de gaz, cu specificarea acestora.

(3) Datele anuale cuprinse în aceste inventare pentru fiecare instalatie în parte se pun la dispozitia Comisiei Europene, la solicitarea acesteia.

(4) Un rezumat al acestor inventare se pune la dispozitia Comisiei Europene la fiecare 3 ani, în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei de 3 ani considerate, cu prezentarea separata a datelor referitoare la instalatiile de ardere din cadrul rafinariilor.

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publica centrala pentru protectia mediului raporteaza, anual, Comisiei Europene, dupa caz, urmatoarele date:

a) media pe fiecare luna a continutului de sulf din combustibilul solid indigen utilizat si a ratei de desulfurare atinse, cu prezentarea, pentru primul an de aplicare a prevederilor art. 31 alin. (2), a justificarii tehnice a imposibilitatii de a respecta valorile-limita de emisie prevazute la art. 30 alin. (3)-(5), pentru instalatiile de ardere carora li se aplica dispozitiile art. 31;

b) numarul de ore de functionare pe an, pentru instalatiile de ardere care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an, ca medie mobila pe o perioada de 5 ani.

SECTIUNEA 2: Sanctiuni

Art. 73

(1) Urmatoarele fapte constituie contraventii si se sanctioneaza dupa cum urmeaza:

a) nerespectarea prevederilor art. 50 alin. (13), cu amenda de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 50 alin. (12), art. 52 alin. (1), (2), (5) si (6) si art. 53 alin. (2) si (3), cu amenda de la 20.000 lei la 40.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (2), art. 30 alin. (12), art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) lit. a) si b), art. 37 alin. (3), art. 38 alin. (2) si (4), art. 48 alin. (1), (2) si (4), art. 50 alin.

(6)-(8) si (10), art. 52 alin. (4), art. 59 alin. (10) si art. 62, cu amenda de la 25.000 lei la 50.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1), art. 22 alin. (2) si (6)-(8), art. 50 alin. (1) si (3)-(5), art. 55 alin. (1), art. 59 alin. (1) si art. 63 alin. (4), cu amenda de la 30.000 lei la 60.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1), (2) si (4), art. 11 lit. a)-c), g) si h), art. 20 alin. (1) si (3), art. 23 alin. (2), art. 33 alin. (1) lit. d), art. 34 alin. (3), art. 37 alin. (4), art. 40 alin. (2) lit. a), art. 46 alin. (2)-(4) si (8)-(12), art. 47, 49, art. 51 alin. (3) si (4), art. 59 alin. (8), art. 66, 67 si art. 68 alin. (2), cu amenda de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) se aplica si sanctiunea complementara de suspendare a activitatii operatorului economic.

(3) Constatarea contraveniilor si aplicarea sanctiunilor prevazute la alin. (1) si (2) se realizeaza de catre comisarii si persoanele împuternicite din cadrul Garzii Nationale de Mediu.

(4) Contraveniilor prevazute la alin. (1) si (2) le sunt aplicabile dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. [2/2001](#) privind regimul juridic al contraveniilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [180/2002](#), cu modificarile si completarile ulterioare.

(5) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, dupa caz, de la data comunicarii acestuia, jumătate din minimul amenzii prevazute la alin. (1), agentul constator facând referire la aceasta posibilitate în procesul-verbal de constatare si sanctionare a contraveniei.

SECTIUNEA 3: Dispozitii tranzitorii

Art. 74

(1) Începând cu data de 7 ianuarie 2014, prevederile prezentei legi, cu exceptia celor prevazute în cap. III si anexa nr. 5, se aplica instalatiilor mentionate în anexa nr. 1 pct. 1.1, pentru activitatile cu o putere termica instalata totala mai mare de 50 MW, pct. 1.2 si 1.3, pct. 1.4 lit. a), pct. 2.1-2.6, pct. 3.1-3.5, pct. 4.1-4.6, pentru activitati privind productia prin procesare chimica, pct. 5.1 si 5.2, pentru activitatile reglementate de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [152/2005](#) privind prevenirea si controlul integrat al poluarii, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [84/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 5.3 lit. a) pct. (i) si (ii), pct. 5.4, pct. 6.1 lit. a) si b), pct. 6.2 si 6.3, pct. 6.4 lit. a) si b), pentru activitatile reglementate de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [152/2005](#), aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [84/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 6.4 lit. c) si pct. 6.5-6.9, care se afla în functiune si detin o autorizatie înainte de data intrarii în vigoare a prezentei legi sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa pentru acordarea unei autorizatii înainte de data respectiva, cu conditia ca aceste instalatii sa fie puse în functiune pâna la data de 7 ianuarie 2014.

(2) Începând cu data de 7 iulie 2015, prevederile prezentei legi, cu exceptia celor prevazute în cap. III si IV si anexele nr. 5 si 6, se aplica instalatiilor în care se desfasoara activitati prevazute în anexa nr. 1 la pct. 1.1 - activitati cu o putere termica nominala totala de 50 MW, pct. 1.4 lit. b), pct. 4.1-4.6, pentru activitatile care implica productia prin prelucrare biologica, pct. 5.1 si 5.2, pentru activitatile care nu au fost sub incidenta prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. [152/2005](#), aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [84/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 5.3 lit. a) pct. (iii)-(v), pct. 5.3 lit. b), pct. 5.5 si 5.6, pct. 6.1 lit. c), pct. 6.4 lit. b), pentru activitatile care nu au fost reglementate de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [152/2005](#), aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [84/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare, si activitatilor prevazute la pct. 6.10 si 6.11, aflate în functiune înainte de data intrarii în vigoare a prezentei legi.

(3) Pentru instalatiile prevazute la art. 30 alin. (3) si (4) se aplica prevederile cap. III si cele ale anexei nr. 5, începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(4) Prevederile Hotarârii Guvernului nr. [440/2010](#) nu se aplica instalatiilor de ardere prevazute la art. 30 alin. (5).

(5) Pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (3) si (4), care coincid cu deseuri, prevederile anexei nr. 6 partea a 4-a pct. 3.1 se aplica pâna la data de 31 decembrie 2015.

(6) În ceea ce priveste instalatiile de ardere care coincid cu deseuri, se aplica prevederile anexei nr. 6 partea a 4-a pct. 3.2, începând cu:

a) 1 ianuarie 2016, pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (3) si (4);

b) data intrarii în vigoare a prezentei legi, pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (5).

(7)Prevederile art. 58 se aplica de la data de 1 iunie 2015, iar, pâna la aceasta data, substantele sau amestecurile carora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F ori frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, din cauza continutului lor în compusi organici volatili, fiind clasificate ca substante cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. [1.272/2008](#), sunt înlocuite, în masura în care este posibil, cu substante sau amestecuri mai putin nocive, în termenul cel mai scurt cu putinta.

(8)Prevederile art. 59 alin. (7) se aplica de la data de 1 iunie 2015, iar, pâna la aceasta data, emisiile, fie de compusi organici volatili carora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F ori frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, fie de compusii organici volatili halogenati carora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351 ori frazele de risc R40 sau R68, sunt verificate în conditii controlate, în masura în care acest lucru este viabil din punct de vedere tehnic si economic, în scopul de a proteja sanatatea publica si mediul si nu trebuie sa depaseasca valorile-limita de emisie relevante prevazute în anexa nr. 7 partea a 4-a.

(9)Prevederile prevazute în anexa nr. 7 partea a 4-a pct. 2 se aplica de la data de 1 iunie 2015, iar, pâna la aceasta data, pentru emisiile de compusi organici volatili halogenati carora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H341 sau H351 ori frazele de risc R40 sau R68, în cazul în care debitul masic al sumei compusilor care justifica frazele de pericol H341 sau H351 ori etichetarea R40 sau R68 este de minimum 100 g/h, se respecta o valoare-limita de emisie de 20 mg/Nm³ si valoarea-limita de emisie se raporteaza la suma masica a diferitilor compusi.

(10)Perioadele de tranzitie prevazute în anexa nr. VII cap. 9 sectiunea a 9-a din Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Ceha, Regatul Danemarcei, Republica Federala Germania, Republica Estonia, Republica Elena, Regatul Spaniei, Republica Franta, Irlanda, Republica Italiana, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungara, Republica Malta, Regatul Tarilor de Jos, Republica Austria, Republica Polona, Republica Portugheza, Republica Slovenia, Republica Slovaca, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii si Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) si Republica Bulgaria si România privind aderarea Republicii Bulgaria si a României la Uniunea Europeana, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. [157/2005](#), ramân valabile în mod corespunzator pâna la finalizarea acestora, asa cum sunt stabilite pentru fiecare instalatie în parte.

SECTIUNEA 4: Dispozitii finale

Art. 75

(1)Anexele nr. 1-8 fac parte integranta din prezenta lege.

(2)Actualizarea partilor 3 si 4 din anexa nr. 5, a partilor 2 si 6-8 din anexa nr. 6 si a partilor 5-8 din anexa nr. 7, în scopul adaptarii la progresul stiintific si tehnic potrivit procedurii prevazute de legislatia europeana în domeniu, se realizeaza prin ordin al conducatorului autoritatii publice centrale pentru protectia mediului sau, dupa caz, prin ordine comune ale conducatorilor autoritatilor publice cu responsabilitati în implementarea prevederilor prezentei legi.

Art. 76

Prezenta lege intra în vigoare la 30 de zile de la data publicarii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 77

(1)La data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga:

a)Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [152/2005](#) privind prevenirea si controlul integrat al poluarii, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.078 din 30 noiembrie 2005, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [84/2006](#), cu modificarile si completarile ulterioare;

b)Hotarârea Guvernului nr. [128/2002](#) privind incinerarea deseurilor, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2002, cu modificarile si completarile ulterioare;

c)Hotarârea Guvernului nr. [699/2003](#) privind stabilirea unor masuri pentru reducerea emisiilor de compusi organici volatili datorate utilizarii solventilor organici în anumite activitati si instalatii, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 8 iulie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare;

d)Ordinul ministrului mediului si gospodarii apelor si al ministrului de stat, ministrul economiei si comertului, nr. [751/870/2004](#) privind gestionarea deseurilor din industria

dioxidului de titan, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 5 ianuarie 2005.

(2) La data de 1 ianuarie 2016, Hotărârea Guvernului nr. **440/2010** privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 27 mai 2010, se abroga.

Art. 78

(1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și aprobă, prin ordin al conducătorului acesteia, procedura de emitere a autorizației integrate de mediu/emitere a autorizației de mediu.

(2) Procedurile existente privind emiterea autorizației integrate de mediu/emiterea autorizației de mediu rămân în vigoare până la data intrării în vigoare a noilor proceduri prevăzute la alin. (1).

*

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei **2010/75/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 334 din 17 decembrie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din **Constituația României**, republicată.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR
VALERIU-STEFAN ZGONEA
PRESEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENTIU ANTONESCU

ANEXA nr. 1: Categoriile de activități menționate la art. 10

(1)

1. Valorile de prag prevăzute în continuare se referă la capacitatea maximă de producție a instalației.

2. În cazul în care un operator desfășoară în aceeași instalație sau pe același amplasament mai multe activități prevăzute în aceeași subcategorie de activitate pentru care este stabilită o valoare de prag, capacitățile acestor activități se însumează.

3. Nu se află sub incidența prezentei reglementări instalațiile sau părți ale instalațiilor care:

a) sunt folosite în scop de cercetare, dezvoltare și testare a unor produse noi care nu sunt supuse comercializării;

b) sunt folosite în scop de cercetare, dezvoltare sau testare a unor procese noi.

4. În cazul activităților de gestionare a deșeurilor, calculul menționat la pct. 2 se aplică pentru activitățile prevăzute la pct. 5.1 și 5.3.

(2)

1. Industrii energetice

1.1. Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală egală sau mai mare de 50 MW

1.2. Rafinarea petrolului și a gazului

1.3. Producerea cocsului

1.4. Gazeificarea sau lichefierea:

a) carbunelui;

b) altor combustibili în instalații cu o putere termică nominală totală egală sau mai mare de 20 MW

2. Producția și prelucrarea metalelor

2.1. Arderea sau sinterizarea minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf)

2.2. Producerea fontei sau a otelului - topirea primară sau secundară -, inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 tone pe oră

2.3. Prelucrarea metalelor feroase:

a) exploatarea laminatoarelor la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de otel brut pe oră;

b) exploatarea de instalații de forjare cu ciocane de forja a caror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea termică folosită este mai mare de 20 MW;

c) aplicarea de straturi protectoare de metale topite cu un flux de intrare de peste două tone de otel brut pe oră

2.4. Exploatarea de turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

2.5. Prelucrarea metalelor neferoase:

a)producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare, prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice;

b)topirea, inclusiv alierea, de metale neferoase, inclusiv de produse recuperate, si exploatarea de turnatorii de metale neferoase, cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb si cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru toate celelalte metale.

NOTA:

În sensul prezentei categorii de activitati, materie prima secundara reprezinta: deseuri metalice curate (degresate si lipsite de alte categorii de impuritati decât cele metalice), namoluri, zguri metalice etc.

2.6.Tratarea de suprafata a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³.

NOTA:

Nu constituie cuve de tratare acele cuve folosite pentru pregatirea si spalarea probelor.

3.Industria mineralelor

3.1.Producerea cimentului, varului si oxidului de magneziu:

a)producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de productie de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de productie de peste 50 de tone pe zi;

b)producerea varului în cuptoare cu o capacitate de productie de peste 50 de tone pe zi;

c)producerea oxidului de magneziu în cuptoare cu o capacitate de productie de peste 50 de tone pe zi

3.2.Producerea azbestului sau fabricarea de produse pe baza de azbest

3.3.Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticla, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.4.Topirea substantelor minerale, inclusiv producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.5.Fabricarea produselor de ceramica prin ardere, în special tigle, caramizi, caramizi refractare, placi ceramice - gresie, faianta, obiecte din ceramica sau portelan, cu o capacitate de productie de peste 75 de tone pe zi si/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ si cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m³

4.Industria chimica

În sensul prezentei categorii, productie reprezinta productia realizata la scara industriala prin procese chimice sau biologice a substantelor sau a grupurilor de substante prevazute în categoriile mentionate la pct. 4.1-4.6.

4.1.Producerea compusilor chimici organici, cum sunt:

a)hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatice sau aromatice);

b)hidrocarburile cu continut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii si amestecurile de esteri, acetatii, eterii, peroxizii si rasinile epoxidice;

c)hidrocarburile sulfuroase;

d)hidrocarburile azotoase, cum sunt aminele, amidele, compusii nitriti, compusii nitro sau compusii nitrati, nitrilii, cianatii, izocianatii;

e)hidrocarburi cu continut de fosfor;

f)hidrocarburi halogenate;

g)compusi organometalici;

h)materiale plastice (polimeri, fibre sintetice si fibre pe baza de celuloza);

i)cauciucuri sintetice;

j)vopsele si pigmenti;

k)agenti activi de suprafata si agenti tensioactivi

4.2.Producerea compusilor chimici anorganici, precum:

a)gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compusii sulfurului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;

b)acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul azotic, acidul clorhidric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfurosi;

c)bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;

d)sarurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;

e)nemetalele, oxizii metalici sau alti compusi anorganici, cum sunt carbura de calciu, siliciul, carbura de siliciu.

4.3.Producerea de îngrasaminte pe baza de fosfor, azot sau potasiu - îngrasaminte simple sau complexe

4.4.Fabricarea produselor fitosanitare sau a biocidelor

4.5.Fabricarea produselor farmaceutice, inclusiv a produselor intermediare

4.6.Producerea de explozivi

5. Gestionarea deșeurilor

5.1. Eliminarea sau valorificarea deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi, implicând desfasurarea uneia sau a mai multora dintre următoarele activități: a) tratare biologică;

b) tratare fizico-chimică;

c) omogenizarea sau amestecarea anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități prevăzute la acest subpunct și la pct. 5.2;

d) reambalare anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități prevăzute la acest subpunct și la pct. 5.2;

e) recuperarea/regenerarea solventilor;

f) reciclarea/valorificarea materialelor anorganice, altele decât metalele sau compuşii metalici;

g) regenerarea acizilor sau a bazelor;

h) valorificarea componentelor utilizate pentru reducerea poluării;

i) valorificarea componentelor din catalizatori;

j) rafinarea sau alte reutilizări ale uleiurilor;

k) acumularea la suprafață

5.2. Eliminarea sau valorificarea deșeurilor în instalații de incinerare a deșeurilor sau în instalații de coincinerare a deșeurilor:

a) în cazul deșeurilor nepericuloase, cu o capacitate de peste 3 tone pe oră;

b) în cazul deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi

5.3.

a) Eliminarea deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi, implicând, cu excepția activităților care intra sub incidența prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. **188/2002** pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descarcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare, desfasurarea uneia sau mai multora dintre următoarele activități:

(i) tratarea biologică;

(ii) pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau coincinerare;

(iii) tratarea zgurei și a cenușii;

(iv) tratarea în tocoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora

b) Valorificarea sau o combinație de valorificare și eliminare a deșeurilor nepericuloase cu o capacitate mai mare de 75 de tone pe zi, implicând, cu excepția activităților care intra sub incidența prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. **188/2002**, cu modificările și completările ulterioare, una sau mai multe din următoarele activități:

(i) tratarea biologică;

(ii) pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau coincinerare;

(iii) tratarea zgurei și a cenușii;

(iv) tratarea în tocoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora

În situația în care singura activitate de tratare a deșeurilor desfasurată este fermentarea anaerobă, pragul de capacitate pentru activitatea respectivă este de 100 de tone pe zi.

5.4. Depozitele de deșuri, astfel cum sunt definite la lit. b) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. **349/2005** privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, care primesc peste 10 tone de deșuri pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25.000 de tone, cu excepția depozitelor pentru deșuri inerte

5.5. Depozitarea temporară a deșeurilor periculoase care nu intra sub incidența pct. 5.4 înaintea oricareia dintre activitățile prevăzute la pct. 5.1, 5.2, 5.4 și 5.6, cu o capacitate totală de peste 50 de tone, cu excepția depozitării temporare, pe amplasamentul unde sunt generate, înaintea colectării

5.6. Depozitarea subterană a deșeurilor periculoase în depozite cu o capacitate totală de peste 50 de tone

6. Alte activități

6.1. Producerea în instalații industriale de:

a) celuloza din lemn și din alte materiale fibroase;

b) hârtie sau carton, cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi;

c) unul sau mai multe din următoarele tipuri de panouri pe baza de lemn: panouri din aschii de lemn numite "OSB" (oriented strand board), plăci aglomerate sau panouri fibrolemnoase, cu o capacitate de producție mai mare de 600 m³ pe zi

6.2. Pretratarea (operațiuni de tip spalare, înalbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor textile ori a textilelor, cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi

6.3. Tabacirea blanurilor si a pieilor, cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi

6.4.

a) Exploatarea abatoarelor cu o capacitate de productie de peste 50 de tone carcase pe zi

b) Tratarea si prelucrarea, cu exceptia ambalarii exclusive, a urmatoarelor materii prime, care au fost, în prealabil, prelucrate sau nu, în vederea fabricarii de produse alimentare sau a hranei pentru animale, din:

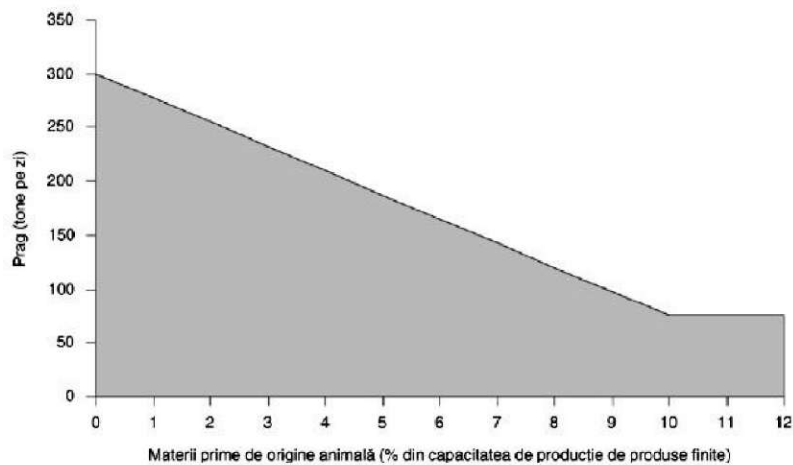
(i) numai materii prime de origine animala (altele decât exclusiv laptele), cu o capacitate de productie de peste 75 de tone de produse finite pe zi;

(ii) numai materii prime de origine vegetala, cu o capacitate de productie de peste 300 de tone de produse finite pe zi sau de 600 de tone pe zi în cazul în care instalatia functioneaza pentru o perioada de timp de cel mult 90 de zile consecutive pe an;

(iii) materii prime de origine vegetala si animala, în produse combinate sau separate, cu o capacitate de productie de produse finite, exprimata în tone pe zi, de peste 75, daca A este mai mare sau egal cu 10, sau $[300 - (22,5 \times A)]$ în toate celelalte cazuri, unde "A" reprezinta proportia de materie de origine animala (exprimata în procente din greutate) din cantitatea care intra la calculul capacitatii de productie de produse finite

Ambalajul nu este inclus în greutatea finala a produsului.

Prevederile de la aceasta categorie nu sunt aplicabile în cazul în care materia prima este doar laptele.

c) Tratarea si prelucrarea exclusiv a laptelui, în situatia în care cantitatea de lapte primita este mai mare de 200 de tone pe zi (valoarea medie anuala)

NOTA:

În sensul prezentei categorii de activitati, se considera zi de exploatare intervalul orar corespunzator functionarii instalatiei, în decursul a 24 de ore.

6.5. Eliminarea sau reciclarea subproduselor de origine animala care nu sunt destinate consumului uman, prevazute de Regulamentul (CE) nr. [1.069/2009](#) al Parlamentului European si al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animala si produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman si de abrogare a Regulamentului (CE) nr. [1.774/2002](#), cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi..

6.6. Cresterea intensiva a pasarilor de curte si a porcilor, cu capacitati de peste:

a) 40.000 de locuri pentru pasari de curte, asa cum sunt definite la art. 3 lit. rr) din prezenta lege;

b) 2.000 de locuri pentru porci de productie (peste 30 kg); sau

c) 750 de locuri pentru scoafe

6.7. Tratarea suprafetelor materialelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solventi organici, în special pentru apretare, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, glazurare, vopsire, curatare sau impregnare, cu o capacitate de consum de solvent organic mai mare de 150 kg pe ora sau mai mare de 200 de tone pe an

NOTA:

În sensul acestei categorii de activitati, capacitatea de consum exclude cantitatea de solventi organici recuperata în scopul refolosirii.

6.8. Producerea de carbune (carbune sarac în gaze) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare

6.9. Captarea fluxurilor de CO₂ provenind de la instalatiile care intra sub incidenta prezentei legi în scopul stocarii geologice în temeiul Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. [64/2011](#)

privind stocarea geologica a dioxidului de carbon, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. [114/2013](#)

6.10. Conservarea lemnului si a produselor din lemn cu produse chimice, cu o capacitate de productie mai mare de 75 m³ pe zi, alta decât tratarea lemnului exclusiv contra mucegaiului

6.11. Epurarea independenta a apelor uzate care nu sunt sub incidenta prevederilor anexei nr. 1 la Hotarârea Guvernului nr. [188/2002](#), cu modificarile si completarile ulterioare, si care sunt evacuate printr-o instalatie mentionata în cap. II din prezenta lege

ANEXA nr. 2: Lista substantelor poluante

(1) Aer

- 1.** Dioxid de sulf si alti compusi ai sulfului
- 2.** Oxizi de azot si alti compusi ai azotului
- 3.** Monoxid de carbon
- 4.** Compusi organici volatili
- 5.** Metale si compusi ai metalelor
- 6.** Pulberi, inclusiv particulele fine de materie
- 7.** Azbest (particule în suspensie, fibre)
- 8.** Clor si compusi ai clorului
- 9.** Fluor si compusi ai fluorului
- 10.** Arsen si compusi ai arsenului
- 11.** Cianuri
- 12.** Substante si amestecuri la care s-a dovedit prezenta proprietatilor cancerigene sau mutagene ori a proprietatilor care pot afecta reproducerea, pe calea aerului
- 13.** Policlorodibenzodioxine si policlorodibenzofurani

(2) Apa

- 1.** Compusi organohalogenati si substante care pot forma astfel de compusi în mediul acvatic
- 2.** Compusi organofosforici
- 3.** Compusi organostanici
- 4.** Substante si amestecuri la care s-a dovedit prezenta proprietatilor cancerigene sau mutagene ori a proprietatilor care pot afecta reproducerea în/prin mediul acvatic
- 5.** Hidrocarburi persistente si substante organice toxice persistente si bioacumulabile
- 6.** Cianuri
- 7.** Metale si compusi ai metalelor
- 8.** Arsen si compusi ai arsenului
- 9.** Substante biocide si produse fitosanitare
- 10.** Materiale în suspensie
- 11.** Substante care contribuie la eutrofizare (în special nitrati si fosfati)
- 12.** Substante cu o influenta nefavorabila asupra echilibrului de oxigen (si care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor CBO si CCO si altii asemenea)
- 13.** Substantele prevazute în anexa nr. 5 la Legea apelor nr. [107/1996](#), cu modificarile si completarile ulterioare

ANEXA nr. 3: Criterii pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile

Criteriile luate în calcul, în general sau în situatii specifice, la determinarea celor mai bune tehnici disponibile sunt urmatoarele:

- 1.** utilizarea unei tehnologii care produce mai putine deseuri;
- 2.** utilizarea substantelor mai putin periculoase;
- 3.** promovarea/extinderea valorificarii si reciclarii substantelor generate si utilizate în proces, precum si a deseurilor, acolo unde este cazul;
- 4.** procese, instalatii sau metode de exploatare comparabile, care au fost testate cu succes la scara industrială;
- 5.** tehnologii avansate si schimburi de informatie si cunoastere stiintifica;
- 6.** natura, efectele si volumul emisiilor avute în vedere;
- 7.** datele de punere în functiune a instalatiilor noi si a celor existente;
- 8.** perioada de timp necesara pentru punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile;
- 9.** consumul si natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic si eficienta energetica a acestora;
- 10.** necesitatea prevenirii sau reducerii la minimum a impactului global al emisiilor asupra mediului si riscurile implicate de acesta;
- 11.** necesitatea prevenirii accidentelor si minimizarea consecintelor acestora asupra mediului;
- 12.** informatiile publicate de organizatiile publice internationale.

ANEXA nr. 4: Participarea publicului la luarea deciziilor

1.Înca din faza initiala a procedurii sau imediat ce informatiile sunt în mod rezonabil disponibile, publicul trebuie sa fie informat, prin anunturi publice sau orice alte mijloace specifice, cum ar fi cele de comunicare electronica, acolo unde sunt disponibile, cu privire la urmatoarele aspecte:

a)documentatia de solicitare a autorizatiei integrate de mediu sau, daca este cazul, propunerea de actualizare a conditiilor incluse în autorizatia integrata de mediu potrivit prevederilor art. 21, inclusiv descrierea elementelor prevazute de art. 12 alin. (1);

b)faptul ca decizia urmeaza sa fie subiectul evaluarii impactului asupra mediului, inclusiv a unei evaluari de impact asupra mediului în context transfrontalier ori a consultarilor bilaterale între statele membre, în conditiile prevazute de art. 26, daca este necesar;

c)datele de contact ale autoritatii competente responsabile cu privire la luarea deciziei, a autoritatii competente de la care pot fi obtinute informatiile relevante, cele catre care pot fi trimise întrebările sau comentariile publicului, precum si precizari cu privire la intervalul de timp în care pot fi trimise, respectiv primite întrebările sau comentariile publicului;

d)natura deciziei posibil a fi adoptata sau, daca este cazul, a proiectului deciziei;

e)unde este aplicabil, detalii cu privire la actualizarea autorizatiei integrate de mediu/autorizatiei de mediu sau a conditiilor acesteia;

f)indicarea datei si a locului la care informatia poate fi facuta disponibila sau a mijloacelor folosite;

g)detalii cu privire la organizarea dezbatelor ori consultarilor publice, potrivit prevederilor pct. 5.

2.Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu se asigura ca, într-un interval corespunzator de timp, urmatoarele informatii sunt puse la dispozitia publicului interesat:

a)principalele rapoarte si recomandari trimise autoritatii sau autoritatilor competente cu responsabilitati în emiterea autorizatiei integrate de mediu, în momentul în care publicul interesat este informat potrivit prevederilor de la pct. 1;

b)alte informatii decât cele prevazute la pct. 1 si care sunt relevante pentru luarea deciziei în conditiile prevazute la art. 5 si care devin disponibile numai dupa ce publicul interesat a fost informat potrivit prevederilor de la pct. 1, cu respectarea prevederilor Hotarârii Guvernului nr. [878/2005](#) privind accesul publicului la informatia privind mediul, cu modificarile ulterioare.

3.Publicul interesat are dreptul sa transmita opinii si comentarii catre autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei integrate de mediu/autorizatiei de mediu înainte de luarea unei decizii.

4.Rezultatele consultarilor organizate în conditiile prevederilor prezentei anexe trebuie luate în considerare la luarea deciziei.

5.Detaliile cu privire la informarea publicului, spre exemplu prin anuntul facut, pe o anumita arie, ori prin publicarea într-un cotidian local, precum si consultarea publicului interesat (de exemplu, prin depunerea în scris a opiniilor sau prin dezbateri publice) se stabilesc prin ordin al conducatorului autoritatii publice centrale pentru protectia mediului.

6.Termenul alocat trebuie sa fie suficiente pentru diferitele etape, astfel încât sa permita informarea publicului interesat si formularea de comentarii, opinii, întrebări, precum si participarea efectiva în procesul de luare a deciziei de mediu, care face obiectul prezentei anexe.

ANEXA nr. 5: Dispozitii tehnice referitoare la instalatiile de ardere

PARTEA 1: Valori-limita de emisie pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (3) si (4)

1.Toate valorile-limita de emisie se calculeaza la o temperatura de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, dupa corectia în functie de continutul de vapori de apa al gazelor reziduale, si la un continut standard de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi, 3% pentru instalatiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz si motoarele cu gaz care utilizeaza combustibili lichizi si gazosi, si 15% în cazul turbinelor cu gaz si motoarelor pe gaz.

2.Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

Putere termica nominala totala (MW)	Huila si lignit si alti combustibili solizi	Biomasa	Turba	Combustibili lichizi
-------------------------------------	---	---------	-------	----------------------

50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Instalatiile de ardere care utilizeaza combustibili solizi si pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

Instalatiile de ardere care utilizeaza combustibili lichizi, pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie pentru SO₂ de 850 mg/Nm³, în cazul instalatiilor cu o putere termica nominala totala de maximum 300 MW, si de 400 mg/Nm³, în cazul instalatiilor cu o putere termica nominala totala mai mare de 300 MW.

O parte a unei instalatii de ardere care evacueaza gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui cos comun si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani poate intra sub incidenta valorilor-limita de emisie prevazute la cele doua paragrafe precedente în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

3. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili gazosi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze cu putere calorica redusa provenite din cuptoarele de cocs	400
Gaze de furnal cu putere calorica redusa	200

Instalatiile de ardere care utilizeaza gaze cu putere calorica redusa provenind de la gazeificarea reziduurilor de rafinarie, pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

4. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

Putere termica nominala totala (MW)	Huila si lignit si alti combustibili solizi	Biomasa si turba	Combustibili lichizi
50-100	300 450 în cazul pulverizarii lignitului drept combustibil	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

⁽¹⁾Valoarea-limita de emisie este de 450 mg/Nm³ pentru utilizarea reziduurilor de distilare si de conversie de la rafinarea titeiului brut pentru propriul consum în instalatii de ardere cu o putere termica nominala totala care nu depaseste 500 MW, pentru care sa acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

Instalatiile de ardere din cadrul instalatiilor chimice care utilizeaza reziduuri lichide din productie drept combustibil necomercial pentru consumul propriu, cu o putere termica nominala totala care nu depaseste 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie de 450 mg/Nm³ pentru NO_x.

Instalatiile de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi cu o putere termica nominala totala de maximum 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie (desfasurata) pe o perioada de 5 ani trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie pentru NO_x de 450 mg/Nm³.

Instalatiile de ardere care utilizeaza combustibili solizi cu o putere termica nominala totala mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 1 iulie 1987 si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie pentru NO_x de 450 mg/Nm³.

Instalatiile de ardere care utilizeaza combustibili lichizi, cu o putere termica nominala totala mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie pentru NO_x de 400 mg/Nm³.

O parte a unei instalatii de ardere care evacueaza gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate de gaze de ardere aflate în interiorul unui cos comun si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani poate intra sub incidenta valorilor-limita de emisie prevazute la cele 3 paragrafe precedente în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

5. Turbinele cu gaz (inclusiv turbinele cu gaz cu ciclu combinat CCGT) care utilizeaza fractii usoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie pentru NO_x de 90 mg/Nm³, iar pentru CO, de 100 mg/Nm³.

Turbinele cu gaz utilizate în situatii de urgenta care functioneaza mai putin de 500 de ore pe an nu intra sub incidenta valorilor-limita de emisie prevazute la acest punct. Operatorul unor astfel de instalatii tine evidenta orelor de functionare consumate.

6. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x si pentru CO în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza gaze sunt urmatoarele:

	NO _x	CO
Instalatii de ardere care utilizeaza gaz natural, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz	100	100
Instalatii de ardere care utilizeaza gaz de furnal, gaz de cocserie sau gaze cu putere calorica redusa de la gazeificarea reziduurilor de rafinarie, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz	200 ⁽⁴⁾	-
Instalatii de ardere care utilizeaza alte gaze, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz	200 ⁽⁴⁾	-
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizeaza drept combustibil gaz natural ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾⁽³⁾	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizeaza drept combustibil alte gaze	120	-
Motoare pe gaz	100	100

⁽¹⁾Gazul natural este metanul prezent în mod natural cu un continut maxim de 20% (în volume) de materie inerta si alti compusi.

⁽²⁾75 mg/Nm³ în cazurile urmatoare, unde eficienta turbinei cu gaz este determinata la conditii ISO de încarcare de baza:

(i)turbine cu gaz, utilizate în sisteme combinate de productie a energiei termice si electrice, cu o eficienta totala mai mare de 75%;

(ii)turbine cu gaz, utilizate în instalatii cu ciclu combinat cu o eficienta electrica totala medie anuala mai mare de 55%;

(iii)turbine cu gaz pentru actionare mecanica.

⁽³⁾Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic, care nu se încadreaza în niciuna dintre categoriile mentionate la nota (2), dar care au o eficienta mai mare de 35% - determinata în conditii ISO de încarcare de baza - valoarea-limita de emisie pentru NO_x este de 50x η /35, unde η este eficienta turbinei cu gaz în conditii ISO de încarcare de baza, exprimata ca procent.

⁽⁴⁾300 mg/Nm³ în cazul instalatiilor de ardere cu o putere termica nominala totala care nu depaseste 500 MW pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile-limita de emisie pentru NO_x si CO stabilite în tabelul de la acest punct se aplica doar la o încarcare de peste 70%.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT) pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobila

(desfasurata) pe o perioada de 5 ani, valoarea-limita de emisie pentru NO_x este de 150 mg/Nm³ în cazul arderii gazului natural si de 200 mg/Nm³ în cazul arderii altor tipuri de gaz sau de combustibili lichizi.

O parte a unei instalatii de ardere care evacueaza gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui cos comun si care nu functioneaza mai mult de 1.500 de ore de functionare pe an ca medie mobila (desfasurata) pe o perioada de 5 ani poate intra sub incidenta valorilor-limita de emisie prevazute la paragraful precedent în functie de puterea termica nominala totala a întregii instalatii de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

Valorile-limita stabilite la acest punct nu se aplica turbinelor cu gaz si motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situatii de urgenta si care functioneaza mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul unor astfel de instalatii tine evidenta orelor de functionare consumate.

7. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

Putere termica nominala totala (MW)	Huila si lignit si alti combustibili solizi	Biomasa si turba	Combustibili lichizi ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

⁽¹⁾Valoarea-limita de emisie este de 50 mg/Nm³ pentru utilizarea reziduurilor de distilare si de conversie de la rafinarea titeiului brut pentru propriul consum în instalatii de ardere pentru care s-a acordat o autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau al caror operator a prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

8. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili gazosi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie si care pot fi folosite în alte sectoare	30

PARTEA 2: Valori-limita de emisie pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (5)

1. Toate valorile-limita de emisie se calculeaza la o temperatura de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, dupa corectia în functie de continutul de vapori de apa al gazelor reziduale, si la un continut standard de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi, 3% pentru instalatiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz si motoarele cu gaz, care utilizeaza combustibili lichizi si gazosi, si 15%, în cazul turbinelor cu gaz si motoarelor cu gaz.

În cazul turbinelor cu gaz cu ciclul combinat si ardere suplimentara, continutul standard de O₂ poate fi definit de autoritatea competenta cu responsabilitati în emiterea autorizatiei integrate de mediu, tinându-se seama de caracteristicile specifice instalatiei în cauza.

2. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

Putere termica nominala totala (MW)	Huila si lignit si alti combustibili solizi	Biomasa	Turba	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 în cazul arderii în pat fluidizat	200
> 300	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat circulat sau presurizat	150	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat	150

3. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili gazosi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze de coals cu putere calorica redusa	400
Gaze de furnal cu putere calorica redusa	200

4. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

Putere termica nominala totala (MW)	Huila si lignit si alti combustibili solizi	Biomasa si turba	Combustibili lichizi
50-100	300 400 în cazul arderii de lignit pulverizat	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 în cazul arderii de lignit pulverizat	150	100

5. Turbinele cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizeaza fractii usoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie sa respecte o valoare-limita de emisie pentru NO_x de 50 mg/Nm³, iar pentru CO de 100 mg/Nm³.

Turbinele cu gaz utilizate în situatii de urgenta care functioneaza mai putin de 500 de ore pe an nu intra sub incidenta valorilor-limita de emisie prevazute la prezentul punct. Operatorul unor astfel de instalatii tine evidenta orelor de functionare consumate.

6. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x si CO în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza gaze sunt urmatoarele:

	NO _x	CO
Instalatii de ardere, altele decât turbinele cu gaz si motoarele cu gaz	100	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT)	50«	100
Motoare pe gaz	75	100

⁽¹⁾Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic care au o eficienta mai mare de 35% - determinata în conditii ISO de încarcare de baza - valoarea-limita de emisie pentru NO_x este de 50x η /35, unde η este eficienta turbinei cu gaz în conditii ISO de încarcare de baza, exprimata în procente.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile-limita de emisie pentru NO_x si CO stabilite la acest punct se aplica doar la o încarcare de peste 70%.

Valorile-limita de emisie stabilite la acest punct nu se aplica turbinelor cu gaz si motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situatii de urgenta si care functioneaza mai putin de 500 de ore pe an. Operatorul acestor instalatii tine evidenta orelor de functionare consumate.

7. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili solizi sau lichizi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

Putere termica nominala totala (MW)	
50-300	20
> 300	10 20 pentru biomasa si turba

8. Valorile-limita de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza combustibili gazosi, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz, sunt urmatoarele:

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie si care pot fi folosite în alte sectoare	30

PARTEA 3: Monitorizarea emisiilor

1. Concentratiile de SO₂, NO_x si pulberi din gazele reziduale de la fiecare instalatie de ardere cu putere termica nominala totala de cel putin 100 MW sunt supuse unor masuratori continue.

Concentratia de CO din gazele reziduale de la fiecare instalatie de ardere cu o putere termica nominala totala de cel putin 100 MW care utilizeaza combustibili gazosi este supusa unor masuratori continue.

2. Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu cu responsabilitati în emiterea autorizatiei integrate de mediu poate hotarî sa nu solicite efectuarea masuratorilor continue mentionate la pct. 1, în urmatoarele cazuri:

a) pentru instalatiile de ardere cu o durata de viata mai mica de 10.000 de ore de functionare;

b) pentru SO₂ si pulberi de la instalatiile de ardere care ard gaz natural;

c) pentru SO₂ de la instalatiile de ardere care ard petrol cu un continut cunoscut de sulf, în cazurile în care nu exista echipament de desulfurare a gazelor reziduale;

d) pentru SO₂ de la instalatiile de ardere care ard biomasa în situatia în care operatorul poate dovedi ca emisiile de SO₂ nu pot fi, în nicio împrejurare, mai mari decât valorile-limita de emisie impuse.

3. În cazurile în care nu se solicita masuratori continue, trebuie efectuate masuratori cel putin o data la 6 luni pentru SO₂, NO_x, pulberi si, în cazul instalatiilor care utilizeaza gaze, si pentru CO.

4. În cazul instalatiilor de ardere care utilizeaza huila sau lignit, se masoara cel putin o data pe an emisiile de mercur total.

5. Ca alternativa la masuratorile de SO₂ si NO_x mentionate la pct. 3, pot fi folosite si alte proceduri, verificate si aprobate de catre autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu, pentru a determina emisiile de SO₂ si de NO_x. Astfel de proceduri trebuie sa se bazeze pe standardele CEN relevante sau, în cazul în care nu exista standarde CEN, pe standarde ISO, standarde nationale sau alte standarde internationale care garanteaza furnizarea de date de o calitate stiintifica echivalenta.

6. Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu trebuie informata cu privire la modificarile semnificative ale tipului de combustibil utilizat sau ale modului de operare a instalatiei. Autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu decide daca aceste conditii de monitorizare stabilite la pct. 1-4 sunt corespunzatoare sau daca trebuie adaptate.

7. Masuratorile continue efectuate potrivit prevederilor de la pct. 1 cuprind masuratori privind continutul de oxigen, temperatura, presiunea si continutul de vapori de apa din gazele reziduale. Masuratorile continue ale continutului de vapori de apa din gazele reziduale nu sunt necesare, cu conditia ca proba de gaz rezidual sa fie uscata înainte de a se analiza emisiile.

8. Prelevarea de probe si analiza substantelor poluante relevante si masurarea parametrilor procesului, precum si asigurarea calitatii sistemelor automatizate de masurare si metodele de masurare de referinta pentru calibrarea sistemelor respective se efectueaza în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu exista standarde CEN, se aplica standarde ISO, standarde nationale sau alte standarde internationale care garanteaza furnizarea de date de o calitate stiintifica echivalenta.

Sistemele automatizate de masurare sunt supuse unui control prin intermediul unor masuratori paralele cu metodele de referinta, cel putin o data pe an.

Operatorul informeaza autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu cu privire la rezultatele verificarii sistemelor automatizate de masurare.

9. La nivelul valorii-limita de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95% pentru un singur rezultat al masuratorilor nu depasesc urmatoarele procente din valorile-limita de emisie:

Monoxid de carbon	10%
Dioxid de sulf	20%
Oxizi de azot	20%
Pulberi	30%

10. Valorile medii validate pe ora si pe zi sunt determinate din valorile medii masurate validate pe ora, din care se scade valoarea intervalului de încredere precizat la pct. 9.

Se invalideaza orice zi în care mai mult de 3 valori medii pe ora nu sunt valide din cauza problemelor de functionare sau a procedurilor de întretinere efectuate asupra sistemului automatizat de masurare. În cazul în care, din astfel de motive, se invalideaza mai mult de 10

zile dintr-un an, autoritatea competenta solicita operatorului sa ia masurile adecvate pentru a ameliora fiabilitatea sistemului automatizat de masurare.

11. În cazul instalatiilor de ardere care trebuie sa respecte ratele de desulfurare prevazute la art. 31, se monitorizeaza periodic, de asemenea, continutul de sulf al combustibilului utilizat în instalatia de ardere. Autoritatile competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu trebuie informate cu privire la modificarile substantiale aduse tipului de combustibil utilizat.

PARTEA 4: Evaluarea conformarii cu valorile-limita de emisie

1. În cazul în care se efectueaza masuratori continue, se considera ca valorile-limita de emisie stabilite în partea 1 si a 2-a sunt respectate în situatia în care în urma evaluarii rezultatelor se arata ca, pentru orele de exploatare de pe parcursul unui an calendaristic, au fost îndeplinite toate conditiile urmatoare:

a) niciuna dintre valorile medii lunare validate nu depaseste valorile-limita de emisie relevante stabilite în partea 1 si a 2-a;

b) niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depaseste 110% din valorile-limita de emisie relevante stabilite în partea 1 si a 2-a;

c) în cazul instalatiilor de ardere compuse doar din cazane care utilizeaza carbune cu o putere termica nominala totala mai mica de 50 MW, niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depaseste 150% din valorile-limita de emisie relevante stabilite în partea 1 si a 2-a;

d) 95% din toate valorile medii orare validate pe parcursul anului nu depasesc 200% din valorile-limita de emisie relevante stabilite în partea 1 si a 2-a.

Valorile medii validate se determina dupa cum se arata în partea a 3-a pct. 10.

În scopul calcularii valorilor medii de emisie nu se iau în considerare valorile masurate în decursul perioadelor prevazute la art. 30 alin. (8)-(10) si la art. 37, precum si pe parcursul perioadelor de pornire si de oprire.

2. În cazurile în care nu sunt necesare masuratori continue, se considera ca valorile-limita de emisie stabilite în partea 1 si a 2-a sunt respectate în situatia în care rezultatele fiecărei serii de masuratori sau de alte proceduri definite si determinate potrivit prevederilor normelor stabilite de autoritatile competente pentru protectia mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizatiilor integrate de mediu nu depasesc valorile-limita de emisie.

PARTEA 5: Rata minima de desulfurare

1. Rata minima de desulfurare în cazul instalatiilor de ardere mentionate la art. 30 alin. (3) si (4):

Putere termica nominala totala (MW)	Rata minima de desulfurare	
	Instalatii carora li s-a acordat autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatiile sa fi fost puse în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003	Alte instalatii
50-300	80%	92%
100-300	90%	92%
> 300	96% ⁽¹⁾	96%

⁽¹⁾Pentru instalatiile de ardere care utilizeaza sisturi bituminoase, rata minima de desulfurare este de 95%.

2. Rata minima de desulfurare în cazul instalatiilor de ardere mentionate la art. 30 alin. (5):

Puterea termica nominala totala (MW)	Rata minima de desulfurare
50-100	93%
100-300	93%
>300	97%

PARTEA 6: Conformarea cu rata de desulfurare

Ratele minime de desulfurare prevazute în partea a 5-a se aplica ca valoare-limita medie lunara.

PARTEA 7: Valorile-limita de emisie medii în cazul instalatiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinarii

Valorile-limita de emisie medii (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalatiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinarii, cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu

gaz, care utilizeaza reziduurile de distilare si de conversie de la rafinarea titeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreuna cu alti combustibili, sunt urmatoarele:

a) în cazul instalatiilor de ardere carora li s-a acordat autorizatie înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai caror operatori au prezentat o solicitare completa de autorizare înainte de aceasta data, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, 1.000 mg/Nm³;

b) în cazul altor instalatii de ardere, 600 mg/Nm³.

Aceste valori-limita de emisie se calculeaza la temperatura de 273,15 K, la presiunea de 101,3 kPa, dupa corectarea continutului de vapori de apa al gazelor reziduale si la un continut standard de O₂ de 6%, în cazul combustibililor solizi, respectiv de 3%, în cazul combustibililor gazosi.

ANEXA nr. 6: Dispozitii tehnice privind instalatiile de incinerare a deseurilor si instalatiile de coincinerare a deseurilor

PARTEA 1: Definitii

1. Pentru aplicarea prevederilor prezentei anexe termenii si expresiile de mai jos semnifica dupa cum urmeaza:

a) instalatie de incinerare a deseurilor existenta - înseamna una dintre urmatoarele instalatii de incinerare:

(i) care era în activitate si pentru care a fost acordata o autorizatie potrivit prevederilor legislatiei în vigoare la nivelul Uniunii Europene aplicabile înainte de data de 28 decembrie 2002;

(ii) care era autorizata sau înregistrata în vederea incinerarii deseurilor si pentru care a fost acordata o autorizatie înainte de data de 28 decembrie 2002, potrivit prevederile legislatiei în vigoare la nivelul Uniunii Europene aplicabile, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune pâna la data de 28 decembrie 2003;

(iii) care, din punctul de vedere al autoritatii competente, a facut obiectul unei solicitari complete de autorizare înainte de data de 28 decembrie 2002, cu conditia ca instalatia sa fi fost pusa în functiune pâna la data de 28 decembrie 2004;

b) instalatie noua de incinerare a deseurilor - orice instalatie de incinerare a deseurilor care nu este mentionata la lit. a).

PARTEA 2: Factori de echivalenta pentru dibenzoparadioxine si dibenzofurani

Pentru determinarea echivalentului toxic (TE) al dioxinelor si furanilor, concentratiile gravimetrice ale urmatoarelor dioxine si furani vor fi multiplicata cu urmatoarii factori de echivalenta înainte de însumare:

	Factor de echivalenta toxic
2,3,7,8 - Tetraclorodibenzodioxina (TCDD)	1
1,2,3,7,8 - Pentaclorodibenzodioxina (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 - Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaclorodibenzodioxina (HpCDD)	0,01
Octaclorodibenzodioxina (OCDD)	0,001
2,3,7,8 - Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 - Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

PARTEA 3: Valori-limita de emisie pentru emisiile în aer provenite de la instalatiile de incinerare a deseurilor

1. Toate valorile-limita de emisie se calculeaza la o temperatura de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa si dupa corectia pentru continutul de vapori de apa al gazelor reziduale.

Valorile sunt normate la un continut de oxigen al gazelor reziduale de 11%, cu exceptia cazurilor în care se incinereaza uleiuri minerale uzate, în sensul prevazut în anexa nr. 1 pct. 23 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, când sunt normate la un continut de oxigen de 3%, precum si în cazurile prevazute în partea a 6-a pct. 2.7.

1.1. Valorile-limita medii zilnice de emisie pentru urmatoarele substante poluante (mg/Nm³):

Pulberi totale	10
Substante organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	10
Acid clorhidric (HCl)	10
Acid fluorhidric (HF)	1
Dioxid de sulf (SO ₂)	50
Monoxid de azot (NO) si dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalatiile existente de incinerare a deșeurilor a caror capacitate nominala este mai mare de 6 tone pe ora sau pentru noile instalatii de incinerare a deșeurilor	200
Monoxid de azot (NO) si dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalatiile existente de incinerare a deșeurilor a caror capacitate nominala este mai mica sau egala cu 6 tone pe ora	400

1.2. Valorile-limita medii de emisie pentru o jumatate de ora, pentru urmatoarele substante poluante (mg/Nm³):

	(100%) A	(97%) B
Pulberi totale	30	10
Substante organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	20	10
Acid clorhidric (HCl)	60	10
Acid fluorhidric (HF)	4	2
Dioxid de sulf (SO ₂)	200	50
Monoxid de azot (NO) si dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalatiile existente de incinerare a deșeurilor a caror capacitate nominala este mai mare de 6 tone pe ora sau pentru noile instalatii de incinerare a deșeurilor	400	200

1.3. Valorile-limita medii de emisie (mg/Nm³) pentru urmatoarele metale grele dintr-o perioada de esantionare de minimum 30 minute si maximum 8 ore:

Cadmium si compusii sai, exprimat în cadmiu (Cd)	Total: 0,05
Taliu si compusii sai, exprimat în taliu (Tl)	
Mercur si compusii sai, exprimat în mercur (Hg)	0,05
Stibiu si compusii sai, exprimat în stibiu (Sb)	Total: 0,5
Arsen si compusii sai, exprimat în arsen (As)	
Plumb si compusii sai, exprimat în plumb (Pb)	
Crom si compusii sai, exprimat în crom (Cr)	
Cobalt si compusii sai, exprimat în cobalt (Co)	
Cupru si compusii sai, exprimat în cupru (Cu)	
Mangan si compusii sai, exprimat în mangan (Mn)	
Nichel si compusii sai, exprimat în nichel (Ni)	
Vanadiu si compusii sai, exprimat în vanadiu (V)	

Aceste valori medii se aplica, de asemenea, emisiilor de metale grele si compusi ai acestora în stare de gaz sau vapori.

1.4. Valoarea-limita medie de emisie (ng/Nm³) pentru dioxine si furani pe o perioada de esantionare de minimum 6 ore si maximum 8 ore. Valoarea-limita de emisie este valabila pentru o concentratie totala de dioxine si furani calculata potrivit prevederilor din partea a 2-a.

Dioxine si furani	0,1
-------------------	-----

1.5. Urmatoarele valori-limita de emisie (mg/Nm³) pentru concentratiile de monoxid de carbon (CO) nu vor fi depasite în gazele de combustie (cu exceptia fazei de pornire si oprire):

a) 50 mg/Nm³ în gaz de combustie determinat ca valoare zilnica medie;

b) 100 mg/Nm³ în gaz de combustie din toate masuratorile (determinate ca valori medii la jumatate de ora, luate pe o durata de 24 de ore);

▣c) 150 mg/Nm³ în gaz de combustie la minimum 95% din toate măsurătorile (determinate ca valori medii de 10 minute).

Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu autorizează excepții pentru instalații de incinerare folosind tehnologia patului fluidizat, cu condiția ca autorizația să prevadă o valoare-limită de emisie pentru monoxidul de carbon (CO) de maximum 100 mg/Nm³ ca valoare medie orară.

2. Concentrația totală în pulberi a emisiilor în aer ale unei instalații de incinerare a deșeurilor nu poate să depășească în niciun caz valoarea de 150 mg/Nm³, exprimată ca medie pentru o jumătate de oră. Nu trebuie să fie depășite valorile-limită pentru emisiile în aer de COT și CO stabilite la pct. 1.2 și la pct. 1.5 lit. b).

▣PARTEA 4: Determinarea valorilor-limită de emisie pentru emisiile în aer provenite de la instalațiile de coincinerare a deșeurilor

▣1. Formula de mai jos (regula amestecurilor) se aplică în toate cazurile în care o valoare-limită de emisie totală specifică "C" nu este stabilită într-un tabel din prezenta parte.

Valoarea-limită de emisie pentru fiecare substanță poluantă în cauza și a CO, continute în gazele de ardere rezultate prin coincinerarea deșeurilor, se calculează după cum urmează:

$$\frac{V_{\text{deșeuri}} \times C_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}} \times C_{\text{procedeu}}}{V_{\text{deșeuri}} + C_{\text{procedeu}}} = C$$

$V_{\text{deșeuri}}$ - volumul de gaze reziduale rezultate exclusiv în urma incinerării de deșeuri, determinat doar pe baza deșeurilor cu cea mai scăzută putere calorică specificată în autorizație și recalculat la condițiile definite de prezenta lege. În cazul în care cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deșeurilor periculoase reprezintă cel puțin 10% din căldură totală eliberată de instalație, $V_{\text{deșeuri}}$ se calculează pe baza unei cantități presupuse de deșeuri care, în situația în care ar fi incinerate, ar degaja 10% din căldură totală degajată constantă.

$C_{\text{deșeuri}}$ - valorile-limită de emisie stabilite în partea a 3-a pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor.

V_{procedeu} - volumul de gaze reziduale rezultate în urma desfășurării procesului, inclusiv din arderea combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deșeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen la care trebuie recalculate emisiile după cum este stabilit în legislația Uniunii Europene sau în dreptul intern. În absența prevederilor pentru acest tip de instalație, trebuie utilizat conținutul real de oxigen al gazelor reziduale nediluate prin adăugarea de aer care nu este necesar procesului.

C_{procedeu} - valorile-limită de emisie stabilite în prezenta parte pentru anumite activități industriale sau, în absența unor asemenea valori, valorile-limită de emisie pentru instalațiile care respectă actele cu putere de lege și actele administrative/de reglementare cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deșeurilor). În absența unor asemenea dispozitii, se utilizează valorile-limită de emisie stabilite în autorizația de mediu. În absența unor valori stabilite în autorizația de mediu, se utilizează concentrațiile masice reale.

C - valorile-limită de emisie totale la conținutul de oxigen stabilit în prezenta parte pentru anumite activități industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea valori, totalul valorilor-limită de emisie de care trebuie să se țină seama în locul valorilor-limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta lege. Conținutul total de oxigen care trebuie să înlocuiască conținutul de oxigen standard este calculat pe baza conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Toate valorile-limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

▣2. Dispozitivii speciale pentru cuptoarele de ciment care coincinerează deșeuri

▣2.1. Valorile-limită de emisie stabilite la pct. 2.2 și 2.3 se aplică drept medii zilnice pentru pulberi totale, HCl, HF, NO_x, SO₂ și COT (pentru măsurători continue), ca valori medii pe o perioadă de esanționare de minimum 30 de minute și maximum 8 ore pentru metale grele și ca valori medii pe o perioadă de esanționare de minimum 6 ore și maximum 8 ore pentru dioxine și furani.

Toate valorile se normează la: un conținut de oxigen de 10%.

Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

▣2.2.C - valori-limită de emisie totale (mg/Nm³), cu excepția dioxinelor și furanilor, pentru următoarele substanțe poluante:

Substanta poluanta	C
Pulberi totale	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine si furani (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾Pâna la 1 ianuarie 2016, autoritatea competenta poate acorda derogari de la valoarea-limita pentru NO_x în cazul cuptoarelor Lepol si al cuptoarelor rotative lungi cu conditia ca autorizatia de mediu sa prevada o valoare-limita de emisie totala pentru NO_x care sa nu depaseasca 800 mg/Nm³.

▣ **2.3.C** - valori-limita de emisie totale (mg/Nm³) pentru SO₂ si COT:

Substanta poluanta	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competenta pentru protectia mediului cu responsabilitati în emiterea autorizatiei de mediu acorda derogari de la valorile-limita de emisie stabilite la acest punct în cazul în care SO₂ si COT nu provin din coincinerarea deseurilor.

▣ **2.4.C** - valori-limita de emisie totale pentru CO:

Autoritatea competenta pentru protectia mediului cu responsabilitati în emiterea autorizatiei de mediu stabileste, dupa caz, valori-limita pentru CO.

▣ **3.** Dispozitii speciale pentru instalatiile de ardere care coincinereaza deseuri

▣ **3.1.C**_{procedeu} exprimata ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile pâna la data prevazuta la art. 74 alin. (5).

Pentru determinarea puterii termice nominale totale a instalatiilor de ardere, se aplica prevederile privind cumularea definite la art. 29. Valorile medii pentru o jumătate de ora sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu exceptia biomasei (continutul de O₂ de 6%):

Substante poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	850	200	200
NO _x	-	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru biomasa (continutul de O₂ de 6%):

Substante poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	200	200	200
NO _x	-	350	300	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (continutul de O₂ de 3%):

Substante poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	850	400-200 (descrestere liniara de la 100 la 300 MWth)	200
NO _x	-	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

▣ **3.2.C**_{procedeu} exprimata ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile cu începere de la data prevazuta la art. 74 alin. (6)

Pentru determinarea puterii termice instalate totale a instalatiilor de ardere, se aplica normele privind cumularea definite la art. 29. Valorile medii pentru o jumătate de ora sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

▣ **3.2.1.C**_{procedeu} pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (3) si (4), cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu exceptia biomasei (continutul de O₂ de 6%):

Substanta poluanta	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	400; pentru turba: 300	200	200
NO _x	-	300; pentru lignit pulverizat: 400	200	200
Pulberi	50	30	25 pentru turba: 20	20

C_{procedeu} pentru biomasa (continutul de O₂ de 6%):

Substanta poluanta	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	200	200	200
NO _x	-	300	250	200
Pulberi	50	30	20	20

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (continutul de O₂ de 3%):

Substanta poluanta	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
O ₂	-	350	250	200
NO _x	-	400	200	150
Pulberi	50	30	25	20

3.2.2.C C_{procedeu} pentru instalatiile de ardere mentionate la art. 30 alin. (5), cu exceptia turbinelor cu gaz si a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu exceptia biomasei (continutul de O₂ de 6%):

Substanta poluanta	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	400 pentru turba: 300	200 pentru turba: 300, exceptând cazul arderii în pat fluidizat: 250	150 pentru arderea în pat fluidizat circulant ori presurizat sau, în cazul arderii de turba, pentru toate tipurile de ardere în pat fluidizat: 200
NO _x	-	300 pentru turba: 250	200	150 pentru arderea de lignit pulverizat: 200
Pulberi	50	20	20	10 pentru turba: 20

C_{procedeu} pentru biomasa (continutul de O₂ de 6%):

Substanta poluanta	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	200	200	150
NO _x	-	250	200	150
Pulberi	50	20	20	20

C_{procedeu} pentru combustibili lichizi (continutul de O₂ de 3%):

Substanta poluanta	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	350	200	150
NO _x	-	300	150	100
Pulberi	50	20	20	10

3.3.C - valorile-limita de emisie totale pentru metale grele (mg/Nm³) exprimate ca medii pe o perioada de prelevare de probe de minimum 30 de minute si maximum 8 ore (continut de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi si de 3% pentru combustibilii lichizi):

Substante poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4.C - valoarea-limita de emisie totala (ng/Nm³) pentru dioxine si furani exprimata ca medie masurata pe o perioada de prelevare de probe de minimum 6 ore si maximum 8 ore (continut de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi si de 3% pentru combustibilii lichizi):

Substante poluante	C
Dioxine si furani	0,1

4. Dispozitii speciale pentru instalatiile de coincinerare a deseurilor din sectoarele industriale neincluse la pct. 2 si 3 din prezenta parte:

4.1.C - valoarea-limita de emisie totala (ng/Nm³) pentru dioxine si furani exprimata ca medie masurata pe o perioada de prelevare de probe de minimum 6 ore si maximum 8 ore:

Substante poluante	C
Dioxine si furani	0,1

4.2.C - valorile-limita de emisie totale (ng/Nm³) pentru metale grele exprimate ca medii pe o perioada de prelevare de probe de minimum 30 de minute si maximum 8 ore:

Substante poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

PARTEA 5: Valori-limita de emisie pentru evacuarile de ape uzate provenite din epurarea gazelor reziduale

Substante poluante	Valori-limita de emisie pentru probe nefiltrate (mg/l, cu exceptia dioxinelor si furanilor)	
	(95%)	(100%)
1. Total materii solide în suspensie, conform definitiei din anexa nr. 1 la Hotarârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind conditiile de descarcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificarile si completarile ulterioare	30	45
2. Mercurul si compusii sai, exprimati în mercur (Hg)	0,03	
3. Cadmiul si compusii sai, exprimati în cadmiu (Cd)	0,05	
4. Taliul si compusii sai, exprimati în taliu (Tl)	0,05	
5. Arsen si compusii sai, exprimati în arsen (As)	0,15	
6. Plumbul si compusii sai, exprimati în plumb (Pb)	0,2	
7. Cromul si compusii sai, exprimati în crom (Cr)	0,5	
8. Cuprul si compusii sai, exprimati în cupru (Cu)	0,5	
9. Nichel si compusii sai, exprimati în nichel (Ni)	0,5	
10. Zincul si compusii sai, exprimati în zinc (Zn)	1,5	
11. Dioxine si furani	0,3 ng/l	

PARTEA 6: Monitorizarea emisiilor

1. Tehnici de masurare

1.1. Masuratorile pentru determinarea concentratiilor de substante poluante evacuate în aer si în apa trebuie sa fie reprezentative.

1.2. Prelevarea si analiza tuturor substantelor poluante, inclusiv a dioxinelor si furanilor, precum si asigurarea calitatii sistemelor automatizate de masurare si metodele de masurare de referinta utilizate pentru calibrarea acestora se efectueaza în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu exista standarde CEN, se aplica standardele ISO, standardele nationale sau alte standarde internationale, garantându-se obtinerea unor date de calitate stiintifica echivalenta. Sistemele automatizate de masurare sunt supuse unui control prin intermediul unor masuratori paralele cu metodele de referinta, cel putin o data pe an.

1.3. La nivelul valorilor-limita zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95% ale unui singur rezultat masurat nu trebuie sa depaseasca urmatoarele procente ale valorilor-limita de emisie:

monoxid de carbon	10%
dioxid de sulf	20%
dioxid de azot	20%
pulberi totale	30%

carbon organic total	30%
acid clorhidric	40%
acid fluorhidric	40%

Emisiile din aer sau din apa se masoara periodic potrivit prevederilor pct. 1.1. si 1.2.

▣**2.**Masuratori privind substantele poluante din aer

▣**2.1.**Se efectueaza urmatoarele masuratori privind substantele poluante din aer:

a)masurarea continua a urmatoarelor substante: NO_x, cu conditia sa fie stabilite valori-limita de emisie, CO, pulberi totale, carbon organic total (COT), HCl, HF si SO₂;

b)masurarea continua a urmatoarelor parametri de proces: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competenta, concentratia de oxigen, presiunea, temperatura si continutul de vapori de apa al gazelor reziduale;

c)cel puțin doua masuratori pe an pentru metale grele, dioxine si furani, dar pentru primele 12 luni de functionare masuratorile se vor face trimestrial.

2.2.Perioada de tratare, temperatura minima si continutul de oxigen al gazelor reziduale trebuie verificate corespunzator cel puțin o data, când instalatia de incinerare sau coincinerare este pusa în functiune, si în cele mai nefavorabile conditii de operare anticipate.

2.3.În cazul în care se folosesc etape de tratare pentru acidul clorhidric (HCl) care asigura ca nu este depasita valoarea-limita a acidului clorhidric (HCl), se renunta la masurarea continua a acidului fluorhidric (HF). În acest caz, emisiile de HF se masoara periodic potrivit prevederilor pct. 2.1. lit. c).

2.4.Masurarea continua a continutului de vapori de apa nu este necesara în cazul în care gazele reziduale prelevate sunt uscate înaintea analizei emisiilor.

▣**2.5.**Autoritatea competenta responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu decide sa nu solicite masuratori continue pentru HCl, HF si SO₂ în instalatiile de incinerare sau coincinerare si sa solicite realizarea unor masuratori periodice în sensul pct. 2.1. lit. c) sau nicio masuratoare, numai în cazul în care operatorul poate dovedi ca emisiile de substante poluante mentionate mai sus nu pot fi în nicio împrejurare mai mari decât valorile-limita de emisie stabilite.

Autoritatea competenta responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu decide sa nu solicite realizarea unor masuratori continue pentru NO_x si sa solicite realizarea unor masuratori periodice în sensul pct. 2.1. lit. c) în instalatiile existente de incinerare a deseurilor cu o capacitate nominala de sub 6 tone pe ora sau în instalatiile existente de coincinerare a deseurilor cu o capacitate nominala de sub 6 tone pe ora, numai în cazul în care operatorul dovedeste, pe baza unor informatii privind calitatea deseurilor în cauza, tehnologiile utilizate si rezultatele monitorizarii emisiilor, ca emisiile de NO_x nu pot fi în niciun caz mai mari decât valoarea-limita de emisie stabilita.

▣**2.6.**Autoritatea competenta responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu decide sa solicite realizarea unei masuratori din 2 în 2 ani pentru metale grele si a unei masuratori pe an pentru dioxine si furani în urmatoarele cazuri:

a)emisiile rezultate din coincinerarea sau incinerarea deseurilor sunt, în orice situatie, mai mici decât 50% din valorile-limita de emisie;

b)deseurile destinate coincinerarii sau incinerarii sunt constituite doar din anumite fractiuni combustibile extrase din deseuri nepericuloase care nu pot fi reciclate si prezinta anumite caracteristici, si care se recomanda a fi precizate pe baza evaluarii prevazute la lit. c);

c)operatorul poate dovedi, pe baza unor informatii asupra calitatii deseurilor în cauza si a monitorizarii emisiilor, ca emisiile se situeaza, în orice situatie, cu mult sub valorile-limita de emisie pentru metale grele, dioxine si furani.

▣**2.7.**Rezultatele masuratorilor efectuate sunt stabilite pe baza concentratiilor standard de oxigen mentionate în partea a 3-a sau calculate potrivit prevederilor din partea a 4-a si prin aplicarea formulei prevazute în partea a 7-a.

În cazul în care se incinereaza sau se coincinereaza deseuri într-o atmosfera îmbogățita cu oxigen, rezultatele masuratorilor pot fi stabilite în functie de continutul de oxigen stabilit de autoritatea competenta în functie de particularitatile fiecarui caz în parte.

Atunci când emisiile de substante poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor reziduale, într-o instalatie de incinerare a deseurilor sau c instalatie de coincinerare a deseurilor care trateaza deseuri periculoase, normarea prevazuta la primul paragraf în ceea ce priveste continutul de oxigen se efectueaza doar în cazul în care continutul de oxigen masurat în decursul aceleiasi perioade doar pentru substanta poluanta în cauza depaseste continutul standard de oxigen aplicabil.

▣**3.**Masuratori privind substantele poluante evacuate în apa

▣**3.1.**Urmatoarele masuratori se efectueaza în punctul de evacuare a apelor uzate:

a)masuratori continue pentru pH, temperatura si debit;

b)masuratori zilnice instantanee pentru materii solide totale în suspensie sau masuratori pentru o proba reprezentativa proportionala cu debitul de ape pe o perioada de 24 de ore;

c)masuratori efectuate cel puțin o data pe luna pe o proba reprezentativa, proportionala cu debitul deversarilor, pentru o perioada de 24 de ore, pentru Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni si Zn;

d)cel puțin un set de masuratori la 6 luni pentru dioxine si furani; cu toate acestea, în primele 12 luni de exploatare a instalatiei se efectueaza masuratori cel puțin o data la 3 luni.

▣**3.2.**În cazul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt epurate pe amplasament împreuna cu alte ape uzate, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalatiei, operatorul trebuie sa efectueze urmatoarele masuratori:

a)pe fluxul de ape uzate provenite din sistemul de epurare a gazelor reziduale, înainte de intrarea acestora în instalatia de tratare colectiva a apelor uzate;

b)pe fluxul sau fluxurile de alte ape uzate, înainte de intrarea acestora în instalatiile de tratare colectiva a apelor uzate;

c)în punctele în care apele uzate provenite din instalatia de incinerare a deeurilor sau de la instalatia de coincinerare a deeurilor sunt deversate în urma tratarii.

▣**PARTEA 7: Formula pentru calculul concentratiei emisiei la concentratia procentuala standard de oxigen**

$$E_s = [(21 - O_s)/(21 - O_m)] \times E_m$$

unde:

E_s = concentratia de emisie calculata la procentajul standard al concentratiei de oxigen;

E_m = concentratia de emisie masurata;

O_s = concentratia standard de oxigen;

O_m = concentratia de oxigen masurata.

▣**PARTEA 8: Evaluarea respectarii valorilor-limita de emisie**

▣**1.**Valori-limita de emisie în aer

▣**1.1.**Valorile-limita de emisie în aer se considera respectate în situatia în care:

a)niciuna dintre mediile zilnice nu depaseste vreuna dintre valorile-limita de emisie mentionate în partea a 3-a pct. 1.1 sau în partea a 4-a ori calculate potrivit indicatiilor prevazute în partea a 4-a;

b)niciuna dintre mediile pentru o jumatate de ora nu depaseste valorile-limita de emisie mentionate în coloana A a tabelului din partea a 3-a pct. 1.2 sau, dupa caz, un procentaj de 97% din mediile pentru o jumatate de ora dintr-un an nu depaseste valorile-limita de emisie stabilite în coloana B a tabelului din partea a 3-a pct. 1.2;

c)niciuna dintre mediile pentru perioada de prelevare prevazuta pentru metale grele, dioxine si furani nu depaseste valorile-limita de emisie stabilite în partea a 3-a pct. 1.3 si 1.4 sau în partea a 4-a ori calculate potrivit prevederilor din partea a 4-a;

▣**d)**pentru monoxid de carbon (CO):

(i)în cazul instalatiilor de incinerare a deeurilor:

- cel puțin un procentaj de 97% din mediile zilnice dintr-un an nu depaseste valoarea-limita de emisie stabilita în partea a 3-a pct. 1.5 lit. a);

si

- cel puțin un procentaj de 95% din toate mediile pentru 10 minute înregistrate în orice perioada de 24 de ore sau din toate mediile pentru 10 minute înregistrate în aceeasi perioada nu depaseste valorile-limita de emisie stabilite în partea a 3-a pct. 1.5 lit. b) si c); în cazul instalatiilor de incinerare a deeurilor în care gazelor provenind de la procesul de incinerare li se ridica temperatura la cel puțin 1.100°C timp de cel puțin doua secunde, statele membre pot aplica o perioada de evaluare de 7 zile pentru valorile medii calculate pentru 10 minute;

(ii)în cazul instalatiilor de coincinerare a deeurilor: se respecta dispozitiile din partea a 4-a.

▣**1.2.**Mediile pentru o jumatate de ora si mediile pentru 10 minute se determina în perioada de functionare efectiva (cu exceptia fazelor de pornire si de oprire, când nu este incinerat niciun deeu) plecând de la valorile masurate dupa scaderea valorii intervalului de încredere indicat în partea a 6-a pct. 1.3. Mediile zilnice se calculeaza plecând de la aceste medii validate.

Pentru ca o medie zilnica sa fie valabila, este necesar ca maximum 5 medii pentru o jumatate de ora dintr-o singura zi sa poata fi ignorate din cauza disfunctionalitatii sau întretinerii sistemului de masurare continua. Nu pot fi ignorate mai mult de 10 medii zilnice într-un an din cauza disfunctionalitatii sau întretinerii sistemului de masurare continua.

1.3. Valorile medii ale perioadei de esantionare si valorile medii pentru masuratorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) si ale dioxidului de sulf (SO₂) se determina conform modalitatilor prevazute la art. 45 alin. (1) lit. e), la art. 48 alin. (3) si în partea a 6-a pct. 1.

2. Valori-limita de emisie în apa

Valorile-limita de emisie în apa se considera respectate în urmatoarele cazuri:

a) pentru cantitatile totale de materii solide în suspensie, un procentaj de 95% si de 100% din valorile masurate nu depaseste valorile-limita de emisie respective stabilite în partea a 5-a;

b) pentru metalele grele (Hg, Cd, TI, As, Pb, Cr, Cu, Ni si Zn), cel mult o masuratoare pe an depaseste valorile-limita de emisie stabilite în partea a 5-a sau, în situatia în care statul membru prevede mai mult de 20 de probe anual, un procentaj de cel mult 5% din aceste probe depaseste valorile-limita de emisie stabilite în partea a 5-a;

c) pentru dioxine si furani, rezultatele masuratorilor nu depasesc valoarea-limita de emisie stabilita în partea a 5-a.

ANEXA nr. 7: Dispozitii tehnice referitoare la instalatiile si la activitatile care utilizeaza solventi organici

PARTEA 1: Activitati

1. La fiecare dintre urmatoarele puncte, activitatea cuprinde si curatarea echipamentului, însa nu si curatarea produsului finit, decât în cazul în care se specifica altfel:

2. Acoperire cu adeziv - orice activitate în care un adeziv este aplicat pe o suprafata, cu exceptia aplicarii adezivilor si laminarii asociate activitatilor de tiparire;

3. Acoperire de protectie - orice activitate în care se aplica unul sau mai multe straturi de protectie pe:

a) vehiculele definite conform Reglementarilor privind omologarea de tip si eliberarea cartii de identitate a vehiculelor rutiere, precum si omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrarilor publice, transporturilor si locuintei nr. **211/2003**, cu modificarile si completarile ulterioare, enumerate mai jos:

(i) autovehicule noi din categoria M1 si din categoria N1, în situatia în care sunt acoperite în aceleasi instalatii ca si autovehiculele din categoria M1;

(ii) cabinetele camioanelor, definite ca habitaculul conducatorului auto, precum si orice habitacul integrat destinat echipamentului tehnic al autovehiculelor din categoriile N2 si N3;

(iii) autovehicule din categoriile N1, N2 si N3, cu exceptia cabinetele de camioane;

(iv) autovehicule din categoriile M2 si M3;

(v) remorcile si semiremorcile din categoriile O1, O2, O3 si O4;

b) suprafetele din metal si din plastic, inclusiv suprafetele aeronavelor, vapoarelor, trenurilor si ale altor asemenea mijloace de transport;

c) suprafetele din lemn;

d) textile, tesaturi, filme si hârtie;

e) piele.

În aceasta categorie nu intra acoperirea suprafetelor cu materiale metalice, prin tehnici de pulverizare chimica si electroforetica. În situatia în care activitatea de acoperire cuprinde o operatie în care acelasi articol este imprimat, oricare ar fi tehnica utilizata, aceasta imprimare este considerata ca facând parte din activitatea de acoperire. Cu toate acestea, imprimarea efectuata ca activitate distincta fata de cea de acoperire nu este inclusa, dar poate fi reglementata de cap. V, în cazul în care aceasta activitate de imprimare se afla în domeniul de aplicare a prezentei legi;

4. Acoperirea bobinelor - orice activitate în care sârma de otel bobinata, otelul inoxidabil, otelul învelit/acoperit, banda de aluminiu si de aliaje din cupru sunt acoperite cu una sau mai multe pelicule într-un proces continuu;

5. Curatarea chimica "uscata" - orice activitate industrială sau comercială în care se utilizeaza compusi organici volatili într-o instalatie, pentru a curata îmbracaminte, mobila sau alte bunuri de consum similare, cu exceptia îndepartarii manuale a petelor în industria textila si de confectii;

6. Fabricarea încaltamintei - orice activitate de confectionare a încaltamintei sau a unor parti ale acesteia;

7. Fabricarea materialelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor si adezivilor - fabricarea acestor produse finite, precum si a produselor intermediare, în situatia în care sunt fabricate pe acelasi amplasament, prin amestecarea pigmentilor, rasinilor si materialelor adezive cu ajutorul solventilor organici sau prin alte mijloace, incluzând în proces si dispersia si predispersia, corectarea vâscozitatii si a nuantei si îmbutelierea produsului final în recipient;

8.Fabricarea produselor farmaceutice - sinteza chimica, fermentatia, extractia, formularea si conditionarea produselor farmaceutice, precum si fabricarea produselor intermediare, în situatia în care se desfasoara pe acelasi amplasament;

9.Tiparirea - orice activitate de reproducere a unor texte si/sau imagini, în care cerneala este transferata pe orice tip de suport cu ajutorul unei forme purtatoare de imagine. Aceasta operatie cuprinde tehnici asociate de lacuire, vopsire si laminare. Cu toate acestea, numai urmatoarele procedee specifice sunt reglementate de cap. V:

a)flexografie - un procedeu de tiparire în care este utilizata o forma purtatoare de imagine din cauciuc sau fotopolimeri elastici, ale carei suprafete tiparitoare sunt deasupra suprafetelor neutre si în care sunt aplicate cerneluri lichide care se usuca prin evaporare;

b)tiparire pe rotativa ofset cu uscare prin încalzire - activitate de tiparire pe hârtie în sul, care utilizeaza o forma purtatoare de imagine ale carei suprafete tiparitoare si neutre se afla în acelasi plan. Prin tiparire pe rotativa, materialul supus tiparirii este alimentat la masina de la un sul, si nu cu foi individuale. Suprafata neutra a formei purtatoare de imagine este tratata în asa fel încât sa atraga apa si, astfel, sa respinga cerneala. Suprafata tiparitoare este tratata în asa fel încât sa primeasca si sa transmita cerneala spre suprafata ce trebuie tiparita. Evaporarea se face într-un cuptor unde suportul tiparit este încalzit cu aer cald;

c)laminarea asociata unui procedeu de tiparire - lipire a doua sau mai multe materiale flexibile, cu scopul de a produce laminate;

d)rotogravura de editare - activitate de tiparire prin rotogravura, folosita pentru tiparirea hârtiei destinate revistelor, brosurilor, cataloagelor sau altor produse similare, cu ajutorul cernelei pe baza de toluen;

e)rotogravura - activitate de tiparire în care se foloseste o forma cilindrica purtatoare de imagine, a carei suprafata tiparitoare se afla sub suprafata neutra, si care utilizeaza cerneluri lichide ce se usuca prin evaporare. Alveolele sunt umplute cu cerneala si suprafata neutra este curatata de surplusul de cerneala înainte ca suprafata care urmeaza sa fie tiparita sa intre în contact cu forma purtatoare de imagine, iar cerneala sa iasa din alveole;

f)tiparire serigrafica în rotativa - activitate de tiparire cu hârtie în sul, în care cerneala este transferata spre suprafata ce urmeaza sa fie tiparita, prin introducerea ei într-o forma purtatoare de imagine poroasa, care are suprafata tiparitoare deschisa si portiunea neutra etansata. Acest procedeu foloseste cerneluri care se usuca doar prin evaporare. Prin tiparire pe rotativa, materialul supus tiparirii este alimentat la masina de la un sul, si nu cu foi individuale;

g)glazurare - activitate prin care un lac sau un strat adeziv este aplicat pe un material flexibil, în scopul de a sigila ulterior materialul de ambalare;

10.Conversia cauciucului - orice activitate de mixare, frezare, malaxare, calandrare, extrudare si vulcanizare a cauciucului natural sau sintetic, precum si orice operatiune conexa destinata sa transforme cauciucul natural ori sintetic în produs finit;

11.Curatarea suprafetelor - orice activitate, cu exceptia curatarii chimice "uscate", în care se folosesc solventi organici pentru îndepartarea murdariei de pe suprafata unui material, inclusiv degresarea. O activitate de curatare care consta în mai multe etape, înainte sau dupa orice alta activitate, este considerata o singura activitate de curatare a suprafetei. Aceasta activitate se refera la curatarea suprafetelor produselor, dar nu include curatarea echipamentului utilizat;

12.Extractia uleiurilor vegetale si a grasimilor animale si rafinarea uleiurilor vegetale - orice activitate de extragere a uleiului vegetal din seminte sau alte materii vegetale, procesarea subproduselor si a altor componente uscate pentru producerea hranei destinate animalelor, purificarea prin rafinare a grasimilor si uleiurilor vegetale provenite din seminte, materie vegetala si/sau materie animala;

13.Acoperirea de protectie si refinisarea suprafetelor vehiculelor - orice activitate industriala sau comerciala de acoperire a unei suprafete, precum si activitati conexe de degresare, care implica oricare dintre activitatile urmatoare:

a)acoperirea initiala a unui vehicul rutier, definit conform Reglementarilor privind omologarea de tip si eliberarea cartii de identitate a vehiculelor rutiere, precum si omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrarilor publice, transporturilor si locuintei nr. [211/2003](#), cu modificarile si completarile ulterioare, sau a unei parti a acestuia, cu ajutorul unor materiale de acelasi tip ca cele de refinisare, când aceasta activitate nu se realizeaza în linia de fabricatie originala;

b)acoperirea remorcilor sau semiremorcilor, din categoria O, definite conform Reglementarilor privind omologarea de tip si eliberarea cartii de identitate a vehiculelor rutiere, precum si omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului

lucrarilor publice, transporturilor si locuintei nr. [211/2003](#), cu modificarile si completarile ulterioare;

14. Acoperirea sârmei bobinate - orice activitate de acoperire a conductorilor metalici utilizati pentru bobinarea transformatoarelor, motoarelor si altor asemenea utilaje;

15. Impregnarea lemnului - orice activitate de aplicare a unui conservant pe o suprafata din lemn de constructie;

16. Laminarea lemnului si materialului plastic - orice activitate de lipire a lemnului si/sau a materialului plastic pentru a produce laminate.

☐ **PARTEA 2: Valori de prag de consum si valori-limita de emisie**

Valorile-limita de emisie pentru gazele reziduale se calculeaza la o temperatura de 273,15 K si la o presiune de 101,3 kPa.

Nr. crt.	Activitate (valori de prag de consum al solventilor organici în tone/an)	Valori de prag (prag de consum al solventilor organici în tone/an)	Valori-limita de emisie în gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile-limita pentru emisiile fugitive (procentaj din cantitatea de solvent utilizata)		Valori-limita pentru emisii totale		Dispozitii speciale
				Instalatii noi	Instalatii existente	Instalatii noi	Instalatii existente	
1	Tiparire pe rotativa ofset cu uscare prin încălzire (> = 15)	15-25 > = 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Solventul rezidual din produsul finit nu este considerat ca parte a emisiilor fugitive.
2	Rotogravura de editare (> = 25)		75	10	15			
3	Alt tip de rotogravura, flexografie, tiparire serigrafica în rotativa, unitati de laminare sau glazurare (> = 15) tiparire serigrafica în rotativa pe textile sau carton (> = 30)	15-25 > = 25 > = 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Valori de prag aferente activitatii de tiparire serigrafica în rotativa pe textile si carton.
4	Curatarea suprafetelor utilizând compusi mentionati la art. 59 alin. (8) (> = 1)	1-5 > = 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Valoarea-limita se refera la masa compusilor în mg/Nm ³ , si nu la cantitatea totala de carbon.
5	Alte tipuri de curatare a suprafetelor (> = 2)	2-10 > = 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Aceste valori nu se aplica instalatiilor pentru care se demonstreaza autoritatii competente pentru protectia mediului responsabila cu emiterea autorizatiei de mediu ca media continutului de solvent organic nu depaseste 30% din cantitatea totala de material de curatare folosit.
6	Acoperirea de protectie (< = 15) si refinisarea suprafetelor vehiculelor	> = 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Demonstrarea conformarii cu prevederile partii a 8-a pct. 2 se face pe baza mediei masurarilor la 15 minute.
7	Acoperirea bobinelor (> = 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Pentru instalatiile care utilizeaza tehnici ce permit reutilizarea solventilor recuperati, valoarea-limita de emisie este de 150 mg C/Nm ³ .
8	Alte tipuri de acoperire, inclusiv acoperirea	5-15 > = 15	100 ⁽¹⁾⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Valoarea-limita de emisie se aplica proceselor de acoperire

	metalelor, materialelor plastice, textilelor ⁽⁵⁾ , tesaturilor, filmului si hârtiei (> = 5)					si de uscare desfasurate în conditii controlate. ⁽²⁾ Prima valoare-limita de emisie se aplica proceselor de uscare, iar a doua se aplica proceselor de acoperire. ⁽³⁾ Pentru instalatiile de acoperire a textilelor care utilizeaza tehnici ce permit reutilizarea solventilor recuperati, valoarea-limita de emisie aplicata proceselor integrate de acoperire si uscare este de 150 mg C/Nm ³ . ⁽⁴⁾ Conform art. 59 alin. (6), activitatile de acoperire care nu se pot efectua în conditii controlate (de exemplu, constructii navale, vopsirea aeronavelor) se excepteaza, dupa caz, de la aplicarea acestor valori. ⁽⁵⁾ Tiparirea serigrafica în rotativa la textile este inclusa la activitatea nr. 3.
9	Acoperirea sârmei bobinate (> = 5)			10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Se aplica instalatiilor la care diametrul mediu al sârmei < = / = 0,1 mm. ⁽²⁾ Se aplica celorlalte instalatii.
10	Acoperirea suprafetelor din lemn (> = 15)	15-25 > = 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20		⁽¹⁾ Valoarea-limita de emisie se aplica proceselor de acoperire si de uscare desfasurate în conditii controlate. ⁽²⁾ Prima valoare se aplica proceselor de uscare, iar a doua, proceselor de acoperire.
11	Curatarea chimica "uscata"				20 g/kg ⁽¹⁾⁽²⁾	⁽¹⁾ Se exprima în masa solventului emis pe kilogram de produs curatat si uscat. ⁽²⁾ Valoarea-limita de emisie prevazuta în partea a 4-a pct. 2 nu se aplica pentru aceasta activitate.
12	Impregnarea lemnului (> = 25)		100 ⁽¹⁾	45	11 kg/m ³	⁽¹⁾ Valoarea-limita de emisie nu se aplica la impregnarea cu creozot.
13	Acoperirea pieilor (> = 10)	10-25 > = 25 > = 10 ⁽¹⁾			85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²	Valorile-limita de emisie sunt exprimate în grame de solvent emis pe m ² de produs realizat. ⁽¹⁾ Pentru activitatile de acoperire a pieilor, în industria mobilei, si pentru mici bunuri de consum din piele, precum genti, curele, portmonee si alte asemenea.
14	Fabricarea încaltamintei (> = 5)				25 g pe pereche	Valoarea-limita a emisiei totale este exprimata în grame de compus organic volatil emis pe perechea de încaltaminte

								finita produsa.
15	Laminarea lemnului si a materialului plastic (> = 5)					30 g/m ²		
16	Acoperirea cu adeziv (> = 5)	5-15 > = 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solventilor recuperati, valoarea-limita de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ .
17	Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor si adezivilor (> = 100)	100-1 000 > = 1 000	150 150	5 3		5% din cantitatea de solvent utilizata 3% din cantitatea de solvent utilizata		Valoarea-limita pentru emisiile fugitive nu include solventul continut de produsul sau materialul de acoperire vândut într-un recipient închis.
18	Conversia cauciucului (> = 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25% din cantitatea de solvent utilizata		⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solventilor recuperati, valoarea-limita de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ . ⁽²⁾ Valoarea-limita pentru emisiile fugitive nu include solventul continut de produsul sau amestecul vândut într-un recipient închis.
19	Extractia uleiurilor vegetale si a grasimilor animale si rafinarea uleiurilor vegetale (> = 10)					Grasime animala: 1,5 kg/tona; Ricin: 3 kg/tona; Seminte de rapita: 1 kg/tona; Seminte de floarea-soarelui: 1 kg/tona; Boabe de soia (concasare normala): 0,8 kg/tona; Boabe de soia (fulgi albi): 1,2 kg/tona; Alte seminte si materii vegetale: 3 kg/tona ⁽¹⁾ 1,5 kg/tona ⁽²⁾ 4 kg/tona ⁽³⁾		⁽¹⁾ Valorile-limita de emisie pentru instalatiile de tratare a loturilor de seminte si a altor materii vegetale se stabilesc de autoritatea competenta pentru protectia mediului cu responsabilitati în emiterea autorizatiei de mediu, în functie de caz, aplicându-se cele mai bune tehnici disponibile. ⁽²⁾ Se aplica tuturor proceselor de fractionare, cu exceptia rafinarii (eliminarea rasinilor din uleiuri). ⁽³⁾ Se aplica rafinarii.
20	Fabricarea produselor farmaceutice (> = 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5% din cantitatea de solvent utilizata 15% din cantitatea de solvent utilizata		⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solventilor recuperati, valoarea-limita de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ . ⁽²⁾ Valoarea-limita pentru emisiile fugitive nu include solventul continut de produsul sau amestecul vândut într-un recipient închis.

PARTEA 3: Valori-limita de emisie pentru instalatiile din industria de vopsire a autovehiculelor în activitatea de acoperire de protectie a suprafetelor vehiculelor

1. Valorile-limita pentru emisiile totale se exprima în grame de solventi organici emisi pe metru patrat de suprafata a produsului tratat sau în kilograme de solventi organici emisi pe caroserie.

2. Suprafata produselor prevazute în tabelul de la pct. 3 este definita ca aria calculata pe baza suprafetei de acoperire electroforetica totala si aria tuturor partilor care sunt eventual adaugate în faze succesive ale procesului de acoperire si care primesc acelasi material de acoperire ca si cel utilizat pentru produsul în cauza sau aria totala a produsului tratat în instalatie.

Aria suprafetei de acoperire electroforetica este calculata cu ajutorul formulei urmatoare:
 $(2 \times \text{greutatea totala a caroseriei}) / (\text{grosimea medie a tablei} \times \text{densitatea tablei})$

Aceasta metoda se aplica si pentru alte elemente acoperite, fabricate din tabla.

Pentru calcularea ariei altor parti adaugate sau a ariei totale tratate în instalatie se utilizeaza proiectarea asistata de calculator sau alte metode echivalente.

3. Valorile-limita pentru emisiile totale prevazute în tabelul de mai jos se refera la:

- toate fazele procesului de acoperire de protectie care se desfasoara în aceeași instalatie, de la aplicarea materialului de acoperire prin procedeul electroforetic sau prin orice alt procedeu, pâna la lustruirea stratului de acoperire;
- solventul utilizat pentru curatarea materialului de acoperire de pe echipament, inclusiv a zonei de pulverizare si a altor echipamente fixe, atât pe durata procesului de productie, cât si în afara acestuia.

Activitate (valori de prag de consum al solventilor organici în tone/an)	Valoarea de prag de productie (se refera la productia anuala de produse acoperite)	Valoarea-limita pentru emisiile totale	
		Instalatii noi	Instalatii existente
Acoperirea de protectie a autovehiculelor noi din categoria M1 si din categoria N1, în situatia în care sunt acoperite în aceleasi instalatii ca si autovehiculele din categoria M1 (> 15)	> 5000	45 g/m ² sau 1,3 kg/caroserie + 33 g/m ²	60 g/m ² sau 1,9 kg/caroserie + 41 g/m ²
	<= 5000 (caroserie autoportanta) sau > 3500 (sasiu)	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²
Valoarea-limita pentru emisiile totale (g/m ²)			
Acoperirea de protectie a cabinelor noi de camioane din categoriile N2 si N3 (> 15)	<= 5000	65	85
	> 5000	55	75
Acoperirea de protectie a autovehiculelor noi din categoriile: N1, N2 si N3 (> 15)	<= 2500	90	120
	> 2500	70	90
Acoperirea de protectie a autovehiculelor noi din categoriile M2 si M3 (> 15)	<= 2000	210	290
	> 2000	150	225

4. Instalatiile de acoperire de protectie a suprafetelor vehiculelor, care au valori de consum inferioare valorilor de prag de consum de solventi prevazute în tabelul de la pct. 3, trebuie sa respecte cerintele aplicabile pentru activitatea de acoperire de protectie si refinisare a suprafetelor vehiculelor specificate în partea a 2-a.

PARTEA 4: Valori-limita de emisie privind compusii organici volatili carora li se atribuie fraze de pericol specifice

1. Pentru emisiile de compusi organici volatili mentionate la art. 58, în cazul în care suma debitelor masice a compusilor care justifica etichetarea indicata la articolul respectiv este mai mare sau cel puțin egala cu 10 g/h, se respecta o valoare-limita de emisie de 2 mg/Nm³. Valoarea-limita de emisie se raporteaza la suma concentratiilor masice a tuturor compusilor organici volatili din emisie.

2. Pentru emisiile de compusi organici volatili halogenati carora le sunt atribuite sau care se încadreaza în frazele de pericol H341 sau H351, pentru care debitul masic al sumei compusilor care justifica frazele de pericol H341 sau H351 este mai mare sau cel puțin egal cu 100 g/h, se respecta o valoare-limita de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea-limita de emisie se raporteaza la suma concentratiilor masice ale diferitelor compusi organici volatili din emisie.

PARTEA 5: Schema de reducere

1. Operatorul poate utiliza orice schema de reducere care a fost conceputa în mod special pentru instalatia sa.

2. Pentru activitatile de aplicare a materialelor de acoperire, a lacurilor, adezivilor sau cernelurilor, se poate utiliza urmatoarea schema de reducere. În cazurile unde aceasta schema de reducere nu este corespunzatoare, autoritatea competenta pentru protectia mediului responsabila pentru emiterea autorizatiei de mediu, dupa caz, permite operatorului sa aplice orice alta schema ce duce la obtinerea unei reduceri de emisii care sa fie echivalenta cu cea obtinuta în cazul în care s-ar aplica valorile-limita de emisie din partile a 2-a si a 3-a ale prezentei anexe.

La proiectarea schemei de reducere se iau în considerare următoarele aspecte:

a) în cazul în care substituenții fără solvenți sau cu un conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare, se acordă operatorului o prelungire a termenului de punere în aplicare a schemei sale de reducere a emisiilor;

b) valoarea de referință pentru reducerea emisiilor trebuie să corespundă emisiilor care ar rezulta în situația în care nu ar fi luată nicio măsură de reducere.

3. Schema de reducere prezentată în continuare se aplică instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant de substanță în stare solidă al produsului:

a) valoarea emisiilor anuale de referință se calculează după cum urmează:

(i) Se determină masa totală a substanțelor solide din cantitatea de material de acoperire și/sau cerneala, lac sau adeziv, consumată în cursul unui an. Substanțele solide sunt toate substanțele prezente în materialele de acoperire, cerneala, lacuri sau adezivi, care devin solide în urma evaporării apei sau a compusilor organici volatili.

(ii) Valoarea emisiilor anuale de referință se calculează înmulțind masa determinată la pct. (i) cu factorul corespunzător din tabelul următor.

Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu corectează acești factori, acolo unde este necesar, pentru instalațiile pentru care se dovedește că substanțele solide sunt utilizate mai eficient.

Activitate	Factor de înmulțire pentru lit. a) pct. (ii)
Tipărirea prin rotogravură; tipărirea prin flexografie; laminarea, ca parte a activității de tipărire; glazurarea, ca parte a activității de tipărire; acoperirea lemnului; acoperirea textilelor, tesaturilor, filmelor sau hârtiei; acoperirea cu adeziv	4
Acoperirea bobinelor, refinisarea vehiculelor	3
Învelis în contact cu alimentele, vopsirea aeronavelor	2,33
Alte operații de acoperire și tipărirea serigrafică în rotativă	1,5

b) Valoarea-tintă de emisie este egală cu valoarea emisiilor anuale de referință înmulțită cu un procent egal cu:

(i) valoarea-limită pentru emisiile fugitive + 15, pentru instalațiile specifice activităților prevăzute la nr. crt. 6 din tabelul din partea a 2-a, precum și celor care se încadrează în valorile de prag minime, prevăzute la nr. crt. 8 și 10 din tabelul din partea a 2-a a prezentei anexe;

(ii) valoarea-limită pentru emisiile fugitive + 5, pentru toate celelalte instalații;

c) Conformarea este îndeplinită în situația în care emisia efectivă de compusi organici volatili, determinată cu ajutorul planului de gestionare a solvenților, este mai mică sau egală cu valoarea țintă de emisie.

PARTEA 6: Monitorizarea emisiilor

1. Operatorul are obligația de a efectua monitorizarea continuă a emisiilor în cazul canalelor de evacuare la care sunt racordate echipamente de reducere și care la punctul final de evacuare eliberează în medie o cantitate totală de carbon organic mai mare de 10 kg/h.

2. În celelalte cazuri, operatorul are obligația să efectueze măsurători continue sau periodice. Pentru măsurătorile periodice, sunt necesare minimum 3 valori în timpul fiecărui exercițiu de măsurare.

3. Măsurătorile nu se impun în cazul în care, pentru conformarea cu prevederile prezentei legi, nu este necesar un echipament de reducere a emisiilor înainte de evacuare.

PARTEA 7: Planul de gestionare a solvenților

1. Principii

Planul de gestionare a solvenților organici are următoarele obiective:

a) verificarea conformării pe baza prevederilor art. 62;

b) identificarea posibilităților viitoare de reducere a emisiilor de compusi organici;

c) informarea publicului cu privire la consumul de solvenți organici și emisiile de compusi organici și conformarea cu prevederile cap. V.

2. Definiții

Definițiile următoare furnizează cadrul pentru elaborarea bilanțului masic al solvenților organici. Cantitatea de solvenți organici utilizați la intrările în procesul tehnologic (I):

I1 - Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau amestecuri cumparate, care este utilizată în instalație, în cursul perioadei pentru care se calculează bilanțul masic;

I2 - Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau amestecuri, recuperați și reutilizați ca solvenți intrați în procesul tehnologic. Solventul organic reciclat este luat în considerare la fiecare utilizare în cadrul activității.

Cantitatea de solvenți organici ieșiți în cursul procesului tehnologic (O):

O1 - Emisiile în gaze reziduale;

O2 - Cantitatea de solvenți organici pierduți în apă, luându-se în considerare procesul de tratare a apelor uzate atunci când se efectuează calculul pentru O5;

O3 - Cantitatea de solvenți organici care rămân sub forma de impurități sau reziduuri în produsele rezultate din proces;

O4 - Emisii necaptate de solvenți organici în aer. Aceste emisii provin din ventilația generală a încăperilor, prin evacuarea aerului în mediul exterior, prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare;

O5 - Cantitatea de solvenți organici și/sau de compuși organici pierduți în urma unor reacții chimice sau fizice (inclusiv cei distruși, prin incinerare ori prin alte metode de tratare a gazelor reziduale sau a apelor uzate, ori cei absorbiți, cu condiția să nu fie luați în considerare în calculul pentru O6, O7 sau O8);

O6 - Cantitatea de solvenți organici conținuți în deșeurile colectate;

O7 - Cantitatea de solvenți organici, ca atare sau conținuți în amestecuri, care sunt vânduți sau destinați vânzării ca produse cu valoare comercială;

O8 - Cantitatea de solvenți organici conținuți în amestecuri, recuperați în vederea reutilizării, dar care nu sunt utilizați ca element de intrare în procesul tehnologic respectiv, cu condiția să nu fie luați în considerare în calculul pentru O7;

O9 - Cantitatea de solvenți organici eliberați în alte moduri.

3. Utilizarea planului de gestionare a solventilor organici, în vederea verificării conformării

Planul de gestionare a solventilor organici este utilizat, în funcție de cerința specială a cărei respectare se verifică, după cum urmează:

a) Verificarea conformării cu schema de reducere prevăzută în partea a 5-a, cu o valoare-limită pentru emisiile totale, exprimată în emisii de solvent pe unitatea de produs sau într-un alt mod indicat în partile a 2-a și a 3-a:

(i) pentru toate activitățile care utilizează schema de reducere prevăzută în partea a 5-a, planul de gestionare a solventilor organici se elaborează anual pentru a se determina consumul (C). Consumul se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$C = I1 - O8.$$

În același timp, se determină cantitatea de substanțe solide utilizate în materialele de acoperire, pentru a se stabili în fiecare an valoarea emisiilor anuale de referință și valoarea țintă de emisie;

(ii) planul de gestionare a solventilor organici se elaborează anual pentru a se determina valoarea emisiilor de compuși organici volatili (E) și a se evalua conformarea cu valorile-limită pentru emisiile totale de compuși organici volatili, exprimate în cantitate de solvent organic pe unitatea de produs sau într-un alt mod indicat în partile a 2-a și a 3-a. Valoarea emisiilor se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$E = F + O1,$$

unde F reprezintă valoarea emisiei fugitive determinate conform prevederilor lit. b) pct. (i). Valoarea astfel obținută se împarte la parametrul aplicabil produsului în cauză;

(iii) planul de gestionare a solventilor organici se elaborează anual pentru a determina valoarea totală a emisiilor rezultate din toate activitățile în cauză și pentru a se evalua conformarea cu prevederile art. 59 alin. (9) lit. b) pct. b2) din prezenta lege, iar valoarea obținută se compară apoi cu valoarea totală a emisiilor care ar fi fost obținută în situația în care cerințele din partile a 2-a, a 3-a și a 5-a ar fi fost respectate pentru fiecare activitate separat;

b) Determinarea emisiilor fugitive în vederea comparării lor cu valorile-limită pentru emisiile fugitive prevăzute în partea a 2-a:

(i) Emisiile fugitive se calculează cu ajutorul uneia dintre ecuațiile următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9.$$

F se determină prin măsurarea directă a cantităților sau printr-o metodă sau un calcul echivalent, de exemplu, pe baza eficienței în captarea emisiilor din cadrul procesului.

Valoarea-limită pentru emisiile fugitive se exprimă procentual din cantitatea de solvenți organici utilizată ca mărime de intrare, care se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$I = I1 + I2;$$

(ii) Emisiile fugitive se determină cu ajutorul unui set de măsurători limitat, dar cuprinzător, și nu mai este necesară o altă determinare până la modificarea echipamentului.

PARTEA 8: Evaluarea respectarii valorilor-limita de emisie în gazele reziduale

1. În cazul masuratorilor continue, se considera ca valorile-limita de emisie sunt respectate în situatia în care:

a) niciuna dintre mediile aritmetice ale tuturor citirilor validate efectuate în decursul oricarei perioade de 24 de ore de functionare a unei instalatii sau activitati, cu exceptia operatiunilor de pornire, de oprire si de întretinere a echipamentelor, nu depaseste valoarea-limita de emisie;

b) niciuna dintre valorile medii orare nu depaseste valoarea-limita de emisie multiplicata cu un factor egal cu 1,5.

2. În cazul masuratorilor periodice, se considera ca valorile-limita de emisie sunt respectate în situatia în care, în cursul unui exercitiu de monitorizare:

a) valoarea medie a tuturor valorilor masurate nu depaseste valoarea-limita de emisie;

b) niciuna dintre valorile medii orare nu depaseste valoarea-limita de emisie, multiplicata cu un factor egal cu 1,5.

3. Conformarea cu partea a 4-a se verifica pe baza sumei concentratiilor masice ale fiecaruia dintre compusii organici volatili în cauza. În orice alta situatie, în cazul în care nu exista dispozitii contrare în partea a 2-a, conformarea se verifica pe baza masei totale a carbonului organic emis.

4. La determinarea concentratiilor masice ale poluantilor din gazele reziduale nu se iau în considerare volumele de gaze adaugate la gazele reziduale în scopul racirii sau diluarii, acolo unde este tehnic posibil.

ANEXA nr. 8: Prevederi tehnice aplicabile instalatiilor producatoare de dioxid de titan

PARTEA 1: Valorile-limita de emisie pentru emisiile în apa

1. În cazul instalatiilor care folosesc procedeul cu sulfat (medie anuala):

550 kg de sulfat pe tona de dioxid de titan produs.

2. În cazul instalatiilor care folosesc procedeul cu clor (medie anuala):

a) 130 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizarii rutilului natural;

b) 228 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizarii rutilului sintetic;

c) 330 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizarii zgurei. Instalatiile care evacueaza în apele marine (estuare, zone costiere sau în larg) pot fi supuse unei valori-limita de emisie de 450 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizarii zgurei.

3. În cazul instalatiilor care utilizeaza procedeul cu clor si folosesc mai mult de un tip de minereu, valorile-limita de emisie de la pct. 2 se aplica proportional cu cantitatile din fiecare minereu utilizat.

PARTEA 2: Valorile-limita de emisie pentru emisiile în aer

1. Valorile-limita de emisie care sunt exprimate în concentratii masice pe metru cub (Nm^3) se calculeaza la o temperatura de 273,15 K si la o presiune de 101,3 kPa.

2. Pentru pulberi: 50 mg/Nm^3 ca medie orara provenind de la sursele principale si 150 mg/Nm^3 ca medie orara provenind din orice alta sursa.

3. Pentru dioxidul si trioxidul de sulf în stare gazoasa provenind din fazele de fermentare si de calcinare, inclusiv picaturile de acid, calculate ca echivalent SO_2 :

a) 6 kg pe tona de dioxid de titan produs, ca medie anuala;

b) 500 mg/Nm^3 ca medie orara pentru instalatiile destinate concentrarii de deseuri acide.

4. Pentru clor, în cazul instalatiilor care folosesc procedeul cu clor:

a) 5 mg/Nm^3 ca medie zilnica;

b) 40 mg/Nm^3 în orice moment.

PARTEA 3: Monitorizarea emisiilor

Monitorizarea emisiilor în aer include cel puțin monitorizarea continua a:

a) dioxidului si trioxidului de sulf provenind în fazele de fermentare si de calcinare din instalatiile pentru determinarea concentratiei de deseuri acide în instalatiile în care este utilizat procedeul cu sulfat;

b) clorului provenind de la sursele importante din cadrul instalatiilor care utilizeaza procedeul cu clor;

c) pulberilor din sursele importante generatoare de pulberi.

Publicat în Monitorul Oficial cu numarul 671 din data de 1 noiembrie 2013

